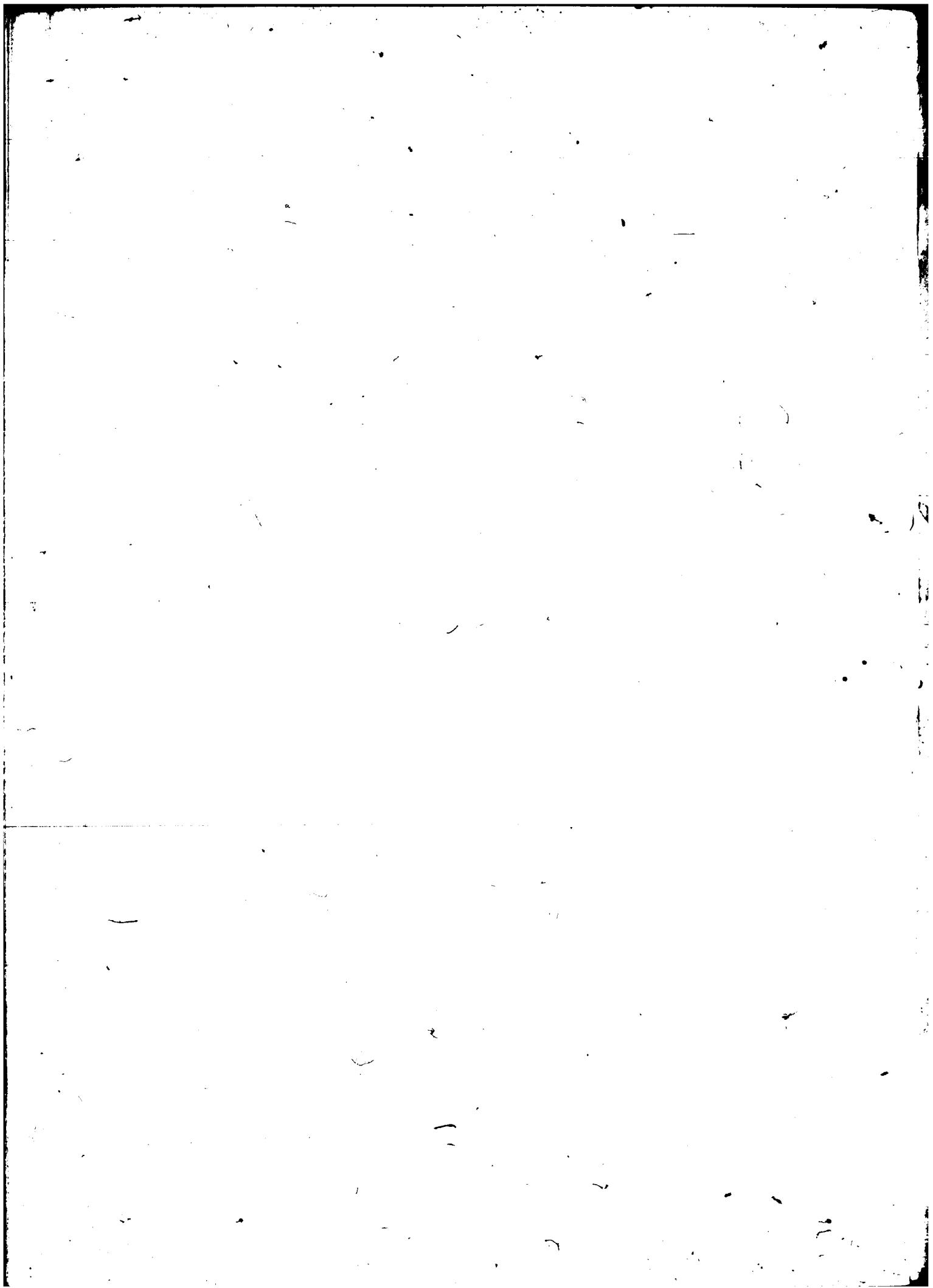

Tractatus insolubilium magistri Thome bricot.

Acutissimi viri magistri thome bri-
cot in facis litteris promoti tractat⁹
insolubilit⁹ varitas autorū sententias
complectens incipit feliciter.

Ircat⁹

Ircat⁹ insolubilit⁹ magi-
stri Thome bri- cot que-
ritur primo Utrum sit
aliquis modus saluandi possibiliter⁹/
impossibilitates/contingentias/necessi-
tates/veritates/et falsitates ppōnum
habentium reflexionē supra se. ¶ Et ar-
guitur primo q̄ nō: qr si esset aliq⁹ mo-
dus saluandi possibiliter⁹ ppōntis ha-
bentis reflexionē supra se; ibi illa pos-
set saluari cē possibilis: nulla ppōsitio
est negatiua. et simile ista. omnis ppō est
particularis: sed hoc ē falsus. ergo et ill⁹
ex quo sequit. Minor p̄z quātū ad pri-
mā partē: qr possibili posito in esse nul-
lum sequit impossibile. ut dicit philosophus
primo priorū. Sed ista posita in
esse. nulla ppō est negatiua sequitur
aliqd impossibile. igitur nō pōt saluari esse
possibil. Minor assumpta p̄z: qr si ipa
st̄ posita in esse ipa est vera: cum ipam
ponit in esse nichil aliud sit q̄ ipam ēē
verā. alias ppō impossibilis posset po-
ni in esse. et si ipsa est vera: ipsa est. et si
ipsa est: aliqua ppō ē negatiua. et si alia-
qua propō est negatiua ista nō est vera
nulla ppō est negatiua. igitur de primo
ad ultimā si ipsa est vera: ipa nō ēē vera
sed ad nullā ppōnem sequit sua pra-
dictoria nisi ipa sit impossibilis. igitur
impossibile est istā esse verā: nulla ppō
est negatiua. ¶ Sed alta pars p̄z: quia
si ista ponat in esse. ois propō est parti-
cularis: tunc ipsa est. et si ipsa sit: tunc
aliqua propō nō est particularis: puta
ipsamē q̄ est vīlis. Et si aliqua ppō nō
est particularis: tunc ne ponitur in eē
q̄ omnis propō est particularis. igitur si
ipa ponit in esse non ponit in esse. et p̄
nō impossibile ēē ponit in eē. ¶ Con-
firmatur: qr nō est possibile saluare q̄
possi ita esse sicut ista significat: nulla

ppōsitio est negatiua. et per p̄ns nō est
possibile et saluare possibilez. An p̄z
qr si sit possibile ita esse sicut significat
ponatur in esse ita est sicut significat.
Tunc si ita ē sicut significat ista p̄s
positio: nulla propō est negatiua. ergo
ipsa significat. et ultra significat: ergo
ipsa est. et ultra ipa ē. ergo aliqua ppō
est negatiua. igitur nō ita est sicut ipsa
significat. et per p̄ns si ita est sicut ipsa
significat nō ita est sicut ipsa significat
et sic impossibile est ita esse sicut talis
propō significat. ut p̄z per regulam an
allegatā. ¶ Secundo sic. non pōt salua-
ri possib. lras propōnum nō habentium
reflexionē supra se: ergo nec habentium
reflexionem supra se. igitur. An p̄z: qr
tunc possibile esset hāc saluari ēē possi-
bile hec est vera. homo est asin⁹: i⁹ hoc
est falsus igit̄. Minor p̄z: qr bene sequit
ur. hec est vera: hō est asinus ergo hō
est asin⁹. ut p̄z per philosophū capitu-
lo de priori dicentein: q̄ propōnem ēē
veraz sequitur ad esse sicut ipa signifi-
cat et ecōuerso. i⁹ hoc cōsequēs nō pōt
saluari ēē possibile: ergo nec afcedēs.
¶ Confirmatur: qr bene sequit hec est
vera hō est asinus: et ipsa significat ho-
minē esse asinū. ergo homo est asinus.
sed cōsequēs ē impossibile et minor ē ne-
cessaria. ergo maior est impossibilis. et p̄
cōsequēs nō pōt illi⁹ propōnis possi-
bilitas saluari. Minor p̄z. qr ista. homo ē
asin⁹ nō potest aliud significare q̄ ho-
minē esse asinū. Nam si ponatur aliud
significare hoc erit significādo hoc em
esse risibilez. i⁹ in nullo casu adhuc nō
significat aliud q̄ hoīem esse asinum.
i⁹ in illo casu veruz est dicere q̄ hoīez
esse i⁹bile est hoīem esse asinuz. ergo
ista hō est asin⁹ non pōt aliud signare q̄
hoīem esse asinū. ¶ Certo sic ar. si pos-
set saluari necessitas ppōnum habentium
reflexionē supra se. tunc posset saluari
necessitas illi⁹. non ois ppō ē falsa cu⁹
sua conradictoria q̄ est insolubilis i⁹
i⁹posib. lrs. i⁹ nō pōt saluari necessitas
illi⁹ ppōnis. igitur necessitas i⁹li⁹ ppō-
nis saluari nō pōt. Minor p̄z. qr qua-

Itercūq; ipa sigāt. s. sua contradictria
ta possibile ē eē puta si sc̄jū essent iste
due nullue deus est r̄ hō ē aſin⁹. igitur
illa est possibilis ois ppō ē falsa. r̄ per
cōsequēs ista nō est necessaria. nō ois
ppō est falsa. ¶ Cōfirmatur: qz si posset
saluari necessitas alicui⁹ ppōis h̄ntis
reflexionē supra se maxime ēē necessi
tas huius nō sortes dicit falsuz in casu
in quo sortes solū pferat istā. sortes di
cit falsuz s̄ sequēs ē falsuz: igit̄ r̄ aīs
h̄na p:3. qz sua cōtradictoria videtur ēē
impossibilis cu nō possit eē x̄a i illo casu
etia cu nō possit eē taliter qualit̄ ipa si
gnificat. Falsitas aut̄ consequens p:3
qz pōt aliter eē q̄ sigāt. cu sortes possit
dicere falsum. igit̄ nō pōt saluari ipi⁹
necessitas. ¶ Quarto aī sic. Si posset
saluari veritas aīctus ppōnis h̄ntis
reflexionē supra se: saluaretur veritas
huius nō ois ppō vniuersalis ē falsa
posito q̄ nō essent nisi iste tres ppōes
vniuersales null⁹ de⁹ ē. null⁹ hō ē aīal
et ois ppō vniuersalis est falsa. s̄ i tali
casu nō pōt saluari veritas illi⁹ ppōis
nā bene sequitur. hec v̄lis est falsa de
mōstrādo primā. r̄ hec v̄lis est falsa de
mōstrādo secundā. et hec v̄lis ē falsa de
mōstrādo tertiiā. igit̄ ois ppō vniuersa
lis ē falsa s̄ tra ē i casu positio sicut aīs
significat. ergo ita ē sicut consequēs si
gnificat. et p̄ consequēs hec nō est x̄a.
nō ois ppō v̄lis est falsa. ¶ Cōfirmat̄
qz bene sequit̄. nō om̄is ppō v̄lis ē fal
sa: ergo aliqua ppō v̄lis non est falsa. r̄
ultra aliqua ppō v̄lis non est falsa: er
go vel ita non est falsa nullus de⁹ est
vel ita nullus hō ē aīal. vel ita ois p
positio v̄lis ē falsa. s̄ cōsequēs ē falsuz
ergo et aīs. ¶ Quinto aī sic. non pōt
saluari aliquā ppōnem h̄ntē reflexio
nē supra se eē falsaz: ergo nō pōt salua
ri aliquā eē veram. Aīs p:3: qz si posset
saluari aliquā eē falsam maxic eē ista
hec est falsa demōstrādo seīpam: hec
aut̄ ē falsum. Mā q̄n̄cūq̄ aliqua ppō oī
nō taliter sigāt sicut ē ipa ē vera s̄ ista
ppō oīnō taliter ipa sigāt sicut ē i casu
positio agitur est vera. Minor p:3: qz vel

ipa est falsa vel nō. si s̄ falsa: cu signif
cat solū se eē falsam seq̄t q̄ sigāt oīnō
taliter eē sicut est. si nō ē falsa s̄ x̄a: se
quid uterū q̄ taliter sigāt oīnō eē sicut ē.
¶ Cōfirmatur: qz bene seq̄t ois ppō
fallificans seīpam ē falsa. s̄ ista falsi si
cat seīpaz. igit̄ hec ē falsa demōstrādo
p̄ ly hec i minore r̄ cōclusiōe ip̄ammet
cōclusionē. s̄ aīs ēverū ergo r̄ p̄s. r̄ p̄
p̄s non pōt saluari ipsam esse falsam.

¶ In opposituz arguit p
auctoritatē omnīū tractatiū de insolub
ilibus qui tenent aliquas earū neces
sarias aliquas possibles. aliquas ve
ras. et per cōsequēs aliquae sunt cōtin
gentes aliq̄ possibles aliq̄ impossibilis
aliq̄ x̄e. ¶ In ista qōne erit tres articu
li. In p̄io declarabūk termi⁹ qōnts. In
scđo p̄nēk qdā cōclones r̄flue. Et in
tertio mouebūk dubia. quālū ad p̄mō

¶ Sciēdū est primo q̄ p
positio habens reflexionē supra se ē p
positio significans seīpam. nā sicut aīa
dī reflecti supra se q̄ seīpam cognoscit
ita ppō dī reflecti supra se q̄n̄ seīpaz si
gnificat. Ex quo p:3 primo q̄ ois ppō
cui⁹ aliqd extremū est trāscendēs h̄z
supra seīpam reflexionē. nā ipsa rōne
termini trāscendēts pro quolz suppo
nenits seīpam sigāt. ¶ Secundo p:3 q̄ ois
ppō in qua aliqd extremū ē passio cō
uenientia oī ppōnī sicut hec cōplerūvez
vel falsu m h̄z supra se reflexionē. p:3 qz
ratione talis passionis seīpam sigāt.
¶ Tertio p:3 q̄ ois ppō in quānum
extremū cōuenit suo toni ē habēs refle
xionē supra se. ¶ Quarto p:3 q̄ aliq̄ p
positio i vno sensu h̄z reflexionē supra
se: in alio x̄o nō. p:3 de ista sortes dicit
falsuz quā si sortes solitarie pferret fa
ceret eā reflecti supra se v̄bi eā forma
ret cu ista hō ē aſin⁹ nō h̄eret supra se
reflexionē. ¶ Quinto p:3 q̄ ppō habēs
reflexionē supra se est in pl⁹ q̄ isolubil
Mā ad hoc q̄ aliqua h̄ēat reflexionem
supra se fatis ē q̄ significet seīpam sub
aliq̄ rōe aut x̄i aut fali affirmatiuiv⁹
negatiuiv⁹ aut sub rōe ētis. s̄ aliqd volue

rit dicere qd solū ppō dī h̄fe reflectio
nē supra se. qd sigāt seipham sub rōe vi
vel falsi. nā sicut illa cognitio nō dī re
flecta qd terminat ad aliqd in intellectu
cōfusione. qd tūc oēs cōcept⁹ trāscēden
tes essent cognitides reflexe. ita vt di
cūt ppō nō dī h̄fe reflectionē supra se
qd significet seipham aliquomd. s̄ qd si
gnificat seipham sub rōne verti vel falsi
affirmari vel negari. et sic dc alīs
passiōnib⁹ ppōis. s̄ ad hoc qd aliqua
ppō sit insolubilis req̄uitur qd signifi
cet seipaz sub rōne falsi scdm se vel p
suā contradictria. ita qd ad talis eē si
cuit sigātur p ip̄am vlp suā contradic
tria seq̄itur ipaz eē falsaz. ¶ Ex. dīcī p
qd iz iste hēant reflectionē supra se. nul
la ppōvlis ē negatiua. t oīs ppōvlis
ē negatiua. oīs ppō ē p̄ticularis. nul
la ppō ē vlt. ego nichil d:co. ego nō
loquor. nulla ppō ē. t ille. Ille tñ nō
debent dici insolubiles. qd ad talis esse
sicut sigāt nō seq̄ur eas esse falsas.

Sciendū est scđo circa
possibilitatē t necessitatē ppōnū qd p
positio nō dī possibilis qd possit eē. qd
tūc oēs dicēt possibles. ¶ Scđo nō
dī possibilis qd possit eē. nā tūc ista
hō ē asin⁹ eē possibilia. cū q nouā spo
litionē pōt vificari. ¶ Tertio nō dī p
positio possibil qd possit eē. nā sine no
ua spōne km̄. qd tūc iste eēnt possi
biles. hec ē. hō ē asin⁹ a de nouo s
ponit ad significādū. cū nulla illaruz
possit eē. nā q nouā spōne ter. q.
¶ Quarto nō dī possibil qd possit eē
nā sine spōne terminoz bz illā sigātēz
quā hñt i alt. ppōe. qd tūc iste nō eēnt
possibles. nulla ppō ē negatiua. oīs
ppō ē p̄ticularis cū nulla earū pos
sit eē vera. vi bene probat rōnes ante
oppositū. ¶ Quinto non dī possibilis
eo qd subiectū t pdicatu possint suppo
nere pro eodez. qd tūc seq̄retur qd ista
non eēt possibilis. hec propō est singu
laris. demonstrādo p̄ ly hec propōem
vlem. ¶ Sexto non dī possibilis qd si
stū vlt possibile ē ua eē qualitēcūqz

sigāt. nā tūc ista non eēt possibilis. ol
ens ē deus cū nō possit talis eē qualit
ē significat. tpa em̄ de me sigāt
qd ego sum deus. t tamē non est possi
bile ita eē. Sed ex eo dī propō possib
lis qd qualitēcūqz sigāt vel sigāre pōt
sine noua impositione terminoz sentētia
hoc totali et ppōnali ita pōt eē. verbi
grā. hec est possibilis. oīs ppō ē p̄t
icularis. quia possibile est qd solū sine
propōnes p̄ticulares. Similiter hec est
possibilis. om̄e ens ē deus. c. t. l. non
de quoqz ente possibile est qd sit deus.
tamē possibile est qd solū sit ens quod
est deus. Et p̄ oppositu p̄pō dicitur
impossibilis quia non pōt ita esse qualit
ēcūqz significat vel significare po
test sine noua impositione terminoz
sentētia totali t propositionali. vi hec
est impossibilis. homo ē asin⁹ qd non
potest ua esse qd homo sit asin⁹. Et si
militer hec est impossibilis album ē
nilgrū. qd non ē possibile idēz ē ēl
bum t nilgrū. Et sicut dīcī ē de possi
bilitate ei impossibilitate ppōnū ita po
test dici de necessitate. proposito autē
non dīcī necessaria qd non possit esse
falsa cū tūc hec non esset necessaria
deus ē cū q impositionem falsificari
possit. ¶ Secundo nō dīcī necessaria
qd non possit eē falsa sine noua impo
sitione terminoz: qd tūc hec esset ne
cessaria hec non ē vera hō ē asinus
cū non possit falsificari null per impo
sitionē hui⁹ ofonis. homo ē asinus.
¶ Tertio non dīcī necessaria qd non
possit falsificari secundū impositionez
terminoz scdm illaz significacionem
quā habet in tali propōne qd tūc hec
eēt necessaria aliqua proposito ē par
ticularis aliqua proposito non ē ne
gatiua cū nulla earū possit falsificari.
¶ Quarto non dī proposito necessa
ria qd s̄t vlt universalis om̄es eius sin
gulares sunt necessarie. Nam s̄m art
stolem hec ē necessaria om̄is homo
est asal et tamē nulla eius singularis
ēt necessaria. Vlt hec ēt necessaria
om̄e ens ēt etiamen solū habet vnas
¶ 15

singulariū necessariā puta istā homo
est ens demonstrādo dēū. ¶ Quinto
aliqua p̄pō nō dī necessaria quia si sit
v̄lis necesse est qualitercūq; sigāt nūc
ita esse. nā tunc si solus deus esset hec
esset necessaria oē ens ē deus ex eo q;
qualitereunq; sigāret ita necesse esset
esse cū de solo deo significaret q; esset
deus. ¶ Sexto modo nō dicit necessa
ria. q; si sit v̄lis necesse est ita ē/fore/
vel fuisse t sic de alijs q̄ltercūq; sigāt
vel sigāre pōt sine noua impōne suoq;
terminorū q; tñc ita non esset necessa
ria sūm aristotele. omnis homo est animal
cū nullū hoīem necesse sit esse hoīem
Ideo seprimo dī proposicio saltē vni
versalis necessaria ob hoc q; non pōt
aliter esse q; ipsa significat vel sigāre
potest sine noua impōne terminorū
sucū sententia totali et propōnali. vt
hec est necessaria sūm aristotelem. ois
homo est animal quia non est possibi
le q; aliquis homo pro aliquo tempo
re non sit animal.

¶ Sciēdū ē tertio q; h̄z de
xitate singulariū p̄pōnūq; sit aliq; dif
ficultas iter auctoreb. n̄ inter logicos
specialis difficultas ē de xitate t falsi
tate p̄pōnūq; singulariū insolubiliū. Et
q; quis s̄nt plures modi saluādi xitatē
t falsitatē propōns illarū. unus tamē
est probabilis de quo agetur in q̄stio
ne presenti scđm quez modum primo
supponendū est q; pōt esse aliqua pro
positio insolubilit̄ vocalis que precise
de se significat q; est falsa sicut ista vo
calis hec est falsa demonstrādo scipam
potest significare solum q; ipa ē falsa
nichil significando de sua mētali nisi cōse
cutive. ¶ Secūdo supponendū est q;
intellicius pōt formare vnam mētale
q; p̄cise t adequate scipaz sigāt eē fal
sam nichil significando de vocali vel
scripta n̄li cōsecutive. Ex quo p̄z ean
dē rē posse eē noritā distincā suūpī
saltē complexā. Nam hec mentalis
hec est falsa demonstrādo scipam est
cognitio distincia suūpīus. ¶ Tertio

supponendū est q; vocalis scipam s̄
gnificādo eē falsam nō significat s̄q; a
mentalem esse falsam. neq; mentalis
significando scipam esse falsaz signi
ficat vocalē sibi subordinatā esse fal
sam. Tūc dicit hec opinio q; ex eo hec
mentalis vel hec vocalis. hec ē falsa
demonstrando scipam est falsa. quia
līcet significet taliter omnino esse qua
liter est. tamen taliter esse est ipsam eē
falsam. verbi gratia. predicta proposi
tio vt patet ex suppositionib; preci
se et adequate significat ipsammet eē
falsam t ita est qualitercūq; signifi
cat esse et nichilominus hec proposi
tio diceretur esse falsa quia significat
scipam esse falsaz. ¶ Ex dicit sequū
tur aliqua correlaria. ¶ Primum est.
possibile est aliquam propositionē af
firmatiuam esse falsam; que tamē sic
se habet q; omnino taliter est qualiter
ipsa significat: vt patet ex dicit. ¶ Se
cundum correlarium est. ad proposi
tionem affirmatiuam esse veram nō
sufficit illam omnino taliter significa
re qualiter est. quia alias hec proposi
tio esset vera. hec est falsa demonstrā
do scipam quod est falsuz: h̄z ad ipaz
esse veram requiritur q; omnino taliter
sit qualiter ipsa significat. t q; ipa
nō significet scipam eē falsam. ¶ Ter
tium est. dabilis est aliqua proposi
tio negatiua vera que non significat taliter
non esse qualiter non est seu non
taliter posse esse qualiter non pōt esse
ita q; utatur in ista materia copula
de presenti pro omnibus cō ulis in
differenter. Patet illud correlarium
de contradictionia huius: hec est falsa
que significat hanc non esse falsam t
tamen non ita est. ¶ Quartum corre
larium est. Ad propositionem negati
uam esse veram satis est eam signifi
care taliter non esse qualiter non est.
vel q; sua contradictionia significaret
scipaz esse falsam. Patet. quia adve
ritatem affirmatiue requiriur q; s̄g
nificet taliter esse qualiter est. t non
significet scipam eē falsam. ¶ adverte

tatez negatiue sufficit significare taliter nō ēē qualiter nō est. vel q̄ sua cōtradictoria significet se esse falsam.

¶ Quintum est q̄ hec negatiua ē vera: hec non est vera demonstrando se ipsam. patet: quia sua contradictoria est falsa sc̄z hec: hec est vera demonstrādo p̄ ly hec ipsam negatiua. q̄ autem affirmatiua sit falsa patet: quia licet si significet taliter esse qualiter est: tamē significat se esse falsam ex eo q̄ significat suam contradictriam esse veram. ¶ Sextum. dabilis est aliqua proposi-
tio negatiua vera que tamē significat p̄cise se nō ēē verā. p̄t̄z de ista. hec nō est vera demonstrando se ipsam. ¶ Se primū est, nō est dabilis aliqua proposi-
tio affirmatiua vera que significet p̄cise et adequate formaliter esse falsaz. p̄t̄z: quia significare formaliter se ēē falsam est causa sufficiēs falsitatis propositionis. ¶ Octauum correlarium non est idem propositionez significare se non esse veram formaliter: et significare se ipsam esse falsam formaliter. patet: q̄ omis propositionis significans se nō esse veram formaliter est vera: sed proposi-
tio significans se ēē falsaz formaliter est falsa. Ratio huius est: q̄ nulla proposi-
tio significat se nō esse veram formaliter nisi negatiua ad cutus veritatem suf-
ficit vñū istorum sc̄z q̄ taliter significet esse qualiter nō est. vel q̄ sua con-
tradictoria significet se esse falsaz. aut ipsammet negatiua esse veram quod equitualenter idem est. sed omnis pro-
positio significans formaliter se ēē fal-
sam est affirmatiua ad cutus veritatē
ut dictum est: requiritur vñūq̄ istoru-
sc̄z q̄ significet taliter esse qualiter est et q̄ non significet seipam esse falsam.

¶ Iste notatus sit prima cōclusio.

¶ Cōclusio prima Dabi-
lis ē modus cōueniēs saluādi possibili-
tates et impossibilitates i p̄pōntib⁹ ha-
bēti⁹ reflexionē supra se. patet de il-
lo qui datus est in secundo notabili.
Secundū quē infertur q̄ licet ois p̄

positio significans formaliter seip̄z ē esse falsaz ē falsa. Et ois propō significans seip̄am formaliter nō ēē verā cōvera Tamē ois propō significans formaliter se ēē falsam ē possibilis et ois signi-
ficans se nō ēē verā est impossibilis p̄t̄z q̄ ois propō signans forfals seip̄am esse falsaz significat taliter esse qualiter possibile ē ē. ergo est possibilis. sed ois propō significans se nō ēē verā si-
gnificat taliter esse qualiter nō potest esse saltez q̄dū existit. ergo ē impossibilis p̄ illo tēpore. quis simpliciter sit possi-
bilis. Ex quo sequit̄ aliquā propōnez falsam esse possibilē. et oīno recedere ab impossibilitate. et fāmen propō vera p̄o aliquo tēpore est impossibilis/aut saltez minus ab impossibilitate recedit Nec hoc debet ēē alicui mirū. cum ex parte alterius attendat propōm ē ē veram et falsam/et ipsam ē ē possibi-
lem vel impossibilem.

¶ Cōclusio sc̄da Dabilis
est aliquis modus sufficiēs ad saluan-
das necessitates et contingentias pro-
positionū tamē habentium reflexionez
supra se q̄ non habentium. patet de il-
lo qui datus est in secundo notabili.

¶ Cōclusio tertia Dabilis
ē mod⁹ sufficiēs saluādi vñates et fal-
sites ppōnuz habēti⁹ reflexionē su-
pra se. et potissime ppōnū insolubilitū
p̄t̄z de illo q̄ dat⁹ est in tertio notabili.

¶ Dubitat̄ primo Utrūz
ea q̄ dicta sūt i p̄mo notabili de ppōe
habētie reflexionē supra se. et de ppōne
insolubili sūt vñā. ¶ Et arguitur p̄mo
q̄ non. quia si p̄positio habens refle-
xionem supra se esset bene diffinita se
queretur q̄ omnis p̄positio haberet re-
flexionē supra se. consequēs est falsuz
ergo et fās. cōsequēta ē p̄t̄z. q̄ in qua
libet propōne ponit̄ illud verbū ē qđ
significat. ēē ens. et per vñā. ip̄am ppō-
nez. ¶ Secundo sic. nulla est p̄positio ha-
bens reflexionem supra se. ergo ipsa
non est diffintenda. Vñs patet. quia

nulla p̄positio m̄entalis h̄z reflexionez supra se ergo nec vocalis nec scripta cū ille subordinēt vocali. **P**ariz assum p̄m. qz si ēēt aliqua p̄positio mentalis habēt reflexionē iupra se idēz ēēt formalis cognitio suūp̄ius t̄ eadē r̄de in quodiz t̄ sic intellegit̄ ēēt formalis cognitio suūp̄ius qd̄ est contra philoso phū scđo de aia. **T**ertio sic af. nulla p̄positio est insolubilis ergo mate dicitur s̄ic o notabili φ aliq̄ p̄positio nes h̄ites reflexionē supra se sunt iso lubiles. **A**īna p̄t̄z qz nulla ē p̄positio q̄ solui non possit. ergo nulla ē insolubilis. **Q**uarto sic. nulla est p̄positio m̄entalis insolubilis ergo nec vocalis nec scripta. **p̄ha teneat.** quia voces t̄ scripture subordinātur conceptib̄ in significādo. ergo si nulla m̄entalis est insolubilis nec etiā vocalis. et p̄ cōsequēt̄ nulla erit insolubilis. **a**īns p̄t̄z: qz oīs ppō insolubilis significat seip̄am ēēt falsam: sed nulla m̄entalis est hmōt ergo nulla m̄entalis est insolubilis. p̄t̄z minor assump̄ta; qz tunc idēz esset cognitio distincta suūp̄iū qd̄ ē falsuz igit̄. **F**alsitas p̄hīs p̄z: qz om̄is cognitio distincta alicuiū obieciū causat ab obiecto: ergo si idēz esset cognitio distincta suūp̄ius idēz causatur a seip̄o qd̄ est falsuz. **Q**uijio af sic. si aliqua propō esset insolubilis maxime ess̄t̄ ista. hec p̄positio ē falsa. demonstrādo seip̄az sed hoc est falsuz: igit̄ur. minor p̄z: qz q̄ficūq̄ dātur tue propositiones s̄iles oīno et adequate idem significātes si vna illarū nō sit insolubilis nec altera. Sed si formaretur scđa ppō q̄ significari primā esse falsaz; ita φ eiū subiectum vel signum subiecti demonstrari primā: t̄bc tales due propositiones erāt oīno sibi similes t̄ idēz adequate significātes: et iū vltima nou erit insolubilis: ergo nec prima. **S**in opposituz af per auctiores de insolubilibus tracianies. **P**ro solutione

Sciēdū ēφ ppō nō d̄r
insolubilis qz nullo mō possit solui: h̄z

Si insolubilis fm̄ h̄c p̄mū modū sole uēdi insolubilia qz significat formalis se ēēt falsaz v̄l̄ equalēter vt̄ ista ē insolubilis hec ēēt falsa demonstrādo seip̄az: qz significat formalis se ēēt falsaz. **S**icut hec est insolubilis. hec est vera demonstrādo p̄ ly hec suā cōtradictoriā. qz significat suā cōtradictoriā ēēt verā ad quā seq̄t̄ur eam ēēt falsam. Sed hec nō est insolubilis: hec nō est vera demonstrādo p̄ ly hec ipsammet nīl̄ oīs p̄positio cuiū p̄tradictoria ēēt insolubilis dicat̄ insolubilis. **M**ā l̄z ip̄a significat se nō ēēt verā. qz t̄n̄ ad eā nō ēēt verā nō seq̄t̄ur ip̄az ēēt falsaz ex quo ip̄a p̄oi nō ēēt ve ra neq̄ falsa. ideo illa p̄prie nō debet dici insolubilis hec nō estivera.

Ad ratiōes dubii. **A**d primā negat p̄ha. Et ad p̄bationē d̄r φ in qualz ppōne caihegorica b̄fi po nitur hoc v̄bū ē v̄l̄ sibi simile s̄incat̄ he goreumatice sumptū. **M**odo illō v̄bū ē s̄incat̄ he goreumatice sumptū nichil siḡat fm̄. p̄ primo p̄yarmenias. tō nō quelibet propō significat seip̄am et p̄ p̄hs non quelz h̄z reflexionē supra se. **A**d scđaz negat aīo. Et ad p̄batio nē negatur assumptū et ad eius p̄ba tionē d̄r φ non ē inconveniens idē esse formalē cognitionē suūp̄ius cōfusaz. **M**ā oīs cōceptū trāscendēt̄s sunt for males cognitionēs suūp̄iū qz: l̄z forassīs ēēt inconveniens idē ēēt formalem cognitionē incōplexā distinctā suūp̄ius de quo t̄bi poste avidebit̄. Et cuīz infertur qz t̄ūc intellectus esset formalis cognitio suūp̄ius hoc negatur: qz intellectus ēēt qdā substācia cui nō p̄uenit v̄taliter īmutare potentia cognitionēs t̄ p̄ p̄hs nec ēēt formalē cognitionē alicuiū. **A**d tertiam negatur aīns et ad proba tionē patet quid s̄i dīcendū ex dubio. **A**d quartā negatur aīns et ad p̄batio nē d̄r φ nō est inconveniens idē ēēt formalē cognitionē cōplexā distinctā suūp̄ius. l̄z forassīs ēēt inconveniens idē ēēt notitia incōplexā distinctā adeq̄t̄a suūp̄ius. Et cuī d̄r φ talis notitia d̄k

nicta causa ab obiecto ut q̄ hoc ē falsum de notitia cōplexa: q̄ īp̄a causa a notitia incōplexis ex q̄b̄ cōponitur

Aduertēdū est tñ q̄ De
alyaco dicit q̄ nulla pp̄d mentalis pōt ē insolubilit̄; q̄ nichil pōt ē notitia difficta sūt̄. Et cū iſterf. ergo nec vocalis negat s̄nt̄. et cū pbaſ vocalis subordinat mentali: cōcedit s̄z nō op̄ ppteræ q̄ ols pp̄rietas cōueniēt mētali cōuentat vocali. Mentalis em̄ nāturaliter significat vocalis autē non.

¶ Ad quintā negat minor. et ad pbaſtione dī q̄ dabiles sunt due propōnes oīno similes et penitus idem sigāntes quarū vna est insolubilit̄: alia ḥo nō q̄ vna sigāt se ē falsaz: alia ḥo non s̄z sigēt p̄mā ē falsaz. Imo dico q̄ nulle sūt pp̄dē singulares s̄les et penit̄ idē sigāntes q̄rū vtraq̄ sit insolubilit̄. Mā si vtraq̄ dbeat ē insolubilit̄ op̄ īp̄a s̄igāre se ē falsaz formalē v̄l̄ equalēter: et tūc penit̄ nō idē sigābit. Mā p̄sa sigābit se ē falsa sc̄da aut nō s̄z solū s̄elpaz sigāt ē falsaz et nō p̄mā.

Dubitāt sc̄do Utrū ea
que dicta sunt in sc̄do notabili de pos-
sibilitate/impossibilitate/necessitate/
et cōtingentia pp̄onuſ s̄nt vera. ¶ Et
arguit q̄ non: q̄ si illa essent vera seq̄-
retur q̄ hec v̄lis: oē ens ē de⁹ ēt̄ pos-
sibilis: s̄z hoc ē falsaz iſḡ falsitas con-
sequētis p̄z q̄ si illa v̄lis ē impossibilis cu-
tus multe singulares sunt impossibilis
sed multe singulares illi⁹ s̄t̄ impossibi-
les: sc̄z iste hoc ens ē de⁹ demōstrādo
souē et hoc ens ē de⁹ demōstrādo pla-
tōnez. ergo illa nō ē possibilis. Major
p̄z: q̄ ppter hoc hec v̄lis ē impossibilis.
oē ens ē asin⁹ ppter impossibilita-
rem isti⁹ hoc ens ē asin⁹ demonstrādo
deū. ¶ Sc̄do ar̄ sic. si talia essent vera
seq̄retur q̄ hec ēt̄ possibilis oē qđ ē
ē de⁹: s̄z oīns ē falsaz iſḡ. Minor p̄z q̄
bene seq̄retur oē qđ est ē deus. ergo sor-
tes ē de⁹: sed p̄hs ē falsaz et impossibilis
et ergo aīns. Assumptu p̄z: q̄ non est

possibile ita esse q̄litterūq̄ aīs sigāt
quāt̄ ita si sc̄ut p̄sequēt̄ nūc sigāt: q̄
dato opposito oē qđ est posset ēt̄ deus
absq̄ hoc q̄ soues possit ēt̄ de⁹ s̄z hoc
est falsaz cū ponam⁹ souē ēt̄. Iſḡ p̄ia
s̄nt̄ prius facta erat bona. ¶ Tertio
sc̄t̄. si p̄dicta essent vera seq̄retur q̄
hec ēt̄ possibile: hec ē vera hō est aīs
nūs: s̄z cōsequēt̄ ē falsaz ergo et illi⁹ ex
quo seq̄retur. Falsitas cōsequētis p̄z q̄
bñ seq̄retur hec ē vera hō est asin⁹. Iſḡ
hō ē asin⁹ p̄sequēt̄ est impossible ergo
et aīs. Sc̄da cōsequētia p̄z. Tū primo
q̄z p̄. capitulo de priori dicit q̄ veritas
pp̄ois et ēt̄ rei se cōsequūtur. Et eadē
cōsequētia p̄z in libro pyarmenias ca-
pitulo de contingentī futurovbi dicte.
Si albū est. verū ē albū ēt̄. Tū sc̄do q̄
dicit boeci⁹ hāc ēt̄ rerū cōsequētā vt
veritas ēt̄ rei et ēt̄ rei veritatē conse-
quūtur. Tū tertio q̄ in tali p̄sequētia
aīs nō pōt ēt̄ verū quāt̄ consequēt̄ sit
verū cū aīs significet solū p̄sequēt̄ cē
verū ergo talis consequētia est bona.
¶ Quarto ar̄. q̄ seq̄ret si illa q̄ dicta
sunt ēt̄ v̄a q̄ possibile ēt̄ hoiez esse
asin⁹ s̄z cōsequēt̄ ē falsaz. ergo et aīs.
p̄z p̄sequētia q̄: bñ seq̄retur hec ē vera
hō est asin⁹ et īp̄a sigāt hoiez ēt̄ asin⁹
ergo hō ē asin⁹. s̄z maior ē possibile p̄
p̄dicta et minor necessariavit in vna rō
num q̄stidio deductū ē ergo p̄sequēt̄
ē impossible q̄ ex possibile et necessario
nō seq̄retur nisi possibile. ¶ Quinto sc̄.
si p̄dicta ēt̄ v̄a seq̄ret q̄ hec ēt̄ ne-
cessaria. oē ens ē. cōsequēt̄ ē. falsaz er-
go et aīs. Falsitas cōsequētis p̄z. Tūz
primo q̄ nō ēt̄ necessaria ēt̄ qualiterūq̄
sigāt ergo nō ēt̄ necessaria. Tū sc̄do q̄
ad v̄itatēv̄lis req̄rif v̄itas oīm singu-
laris. ergo ad et̄ necessariē req̄ritur
necessitas oīm singulariū. Tūz tertio
q̄ si ēt̄ necessaria hoc matie cēt̄ q̄ h̄z
vnā singularē necessariā. s̄z hoc nō suf-
ficit altas ista ēt̄ necessaria. oē ens ē
de⁹ cū h̄z ista singularē necessariā
hoc ens ē de⁹ demōstrādo deū. Tūm
quarto q̄ bñ seq̄uit oē ens ē. ergo sor-
tes ē. sed cōsequēt̄ nō ēt̄ necessariū. et

go nec ahs. p3 cōsequēta qz nō est pos
sibile qz taliteret qz sit qlit nūc sigātūr
p ahs qm̄ ita sit sicut significat p cō
sequēs. ergo talis cōsequēta est vera.

In oppositū arguit: qz
nō videt qui si alius modus saluādi
possibilitates & impossibilitates ppōnū
q dicitur est in scđo notabili.

Sciēdū ē qz ad veri
tas pōnūt vltis reqrat x̄itas oīz sin
gulariū: dūmō nulla singularis falsif
cet seipam: tñ nec illud sufficit: nec ne
cessitas oīz singulariū ad ei⁹ necessita
tē reqrit. P̄tia ps p13: qz vltis p descē
sum īferi om̄is singulares. ergo si ipa
sit x̄a oēs singulares ei⁹ de subiectis
supponētib⁹ sunt x̄e. Scđa ps p13: qz
ista ē vniuersalis falsa. oīs ppō vltis ē
falsa in casu in quo c̄stet cū duab⁹ vni
uersalib⁹ falsis: et tñ om̄is eius singu
lares sunt vrc. Ex quo p3 non omnē
ascēsūz cē x̄iam formalē. vt p13 de isto
hec ppō vltis ē falsa: et hec propō vltis
ē falsa: et sic de alijs ergo oīs ppō vltis
ē falsa. Et sicut ē allqz ascēsus vlti⁹ vlt
dei eē ascēsus q tñ nō ē bona x̄ia. Ita
dabilit̄ ē aliq x̄ia q videt eē bon⁹ de
scensus: et tñ nō est bona x̄ia. vt posito
casu q nō essent nisi iste tres singula
res sortes ē aſin⁹. plato est aſin⁹: et hec
singularis hec est falsa seipam demō
strādo: tñ i isto casu nō seq̄t. oīs ppō
singulari ē falsa. ergo hec ppō singularis
ē falsa. et hec et illa qz vna istarū ē
falsa pura illa q sigāt seipaz cē falsaz.
et sic p3 q sicut ad x̄itatē vltis nō semp
sufficit x̄itas oīm eius singularib⁹: ita
nec ad ei⁹ x̄itatē semp reqritur x̄itas
oīm singulariū cū in casu posito hec ē
x̄a. oīs ppō singulari ē falsa. et tñ vna
singulariū ē falsa. Tertia ps p3 qz ista
ē necessaria sm̄ aris. oīs hō ē aſal: et tñ
nulla ei⁹ singulariū ē necessaria. Si tñ hec
ē necessaria scđ x̄itatē. oē ens ē: et tñ soluz
heret vna singularē necessaz. Si tñ hec ē
necessia scđm ponētes cōplere sigābilis
om̄ic enūciabile verū cōtingens ē ve
tñ nulla ei⁹ singularis est necessaria.

Ad ratiōes dubii. Ad
prīmā negat minor. t ad pbatōnē cō
cedit q multe sūt singulares ipossiblēs.
et negat x̄ia qua īferit q sit ipossi
bilitys: q tales ppōnes pñt eē singula
res. vlti⁹ eē illi⁹ vltis sicut ēt si solus
de⁹ esset. Et cū pba hec ē ipossibilis.
oē ens ē aſin⁹. q mulre singulares sūt
ipossibiles. Dicit q ista nō ē p̄cise cā:
si cā p̄cisa ē qvna ei⁹ singularis cūt⁹
subiectū nō pōt p aliquo supponere ē
ipossibilis pura ista hoc ens ē aſinus:
et cū demōstrādo. mō nulla singularis
hut⁹. oē ens ē de⁹ cui⁹ subiectū nō pōt
p aliquo supponere ē ipossibilis. Ideo
nō ē sile de ista oē ens ē de⁹. et oē ens ē
aſin⁹. **A**d secūdā negat p̄ma x̄ia. Et ad pba
tōnē illi⁹ dī q nō pōt uā cē oīno sicut
ahs nūc sigāt qui ita sit sicut p x̄is si
gnificat s̄z negat x̄ia q īferit q x̄ia
sit bona qz ahs pōt talie sigāre qualit̄
oīno pōt esse absq̄ hoc q ita sit sicut p
x̄equēs sigātū vel sigāri pōt sine no
ua impōne terminoz. Mā ahs pōt fo
lum significare de deo q sit deus: et tñ
deus potest esse deus absq̄ hoc q for
tes sit deus. **A**nde pro declaratiōne
hulus solutionis.

Sciēdū ē q duplex ē si
gnificatio propositionis. Quedā est q
sibi conuenit ratiōe significationis suo
rum terminoz. et illa significatione
ppō sigāt quicqz eius termini sigānt
et illā significationem ppō mutare nō pōt
sine noua impōne suorū terminoz. et
ex parte illius significatiōis nō atien
ditur propositionem esse verā vel falsam.
Māz tñc multe propositiones que ab om̄i
bus cēsentur vere essent false. Alia ē
significatio ppōnis que sibi conuenit
ratione acceptiōis suorū terminoz
et illa significatione ppō soluz illud sigāt
p quo accipit̄ subiectū esse vel nō esse
illud p quo accipit̄ p̄dicatū. Subte
ctū aut̄ et p̄dicatū si supponant p̄cise
accipiunt̄ p illis pro quib⁹ supponant̄
Si vero nō supponant̄ pro omnibus

suis signis materialib⁹ indifferenter
accipitur. ¶ Ad tertiam rōnē cōcessa
p̄na negatur minor. et ad p̄bationē ne
gatur q̄ talis p̄sequētia valeat. Et ad
primā p̄bationē et⁹ dī q̄ aristoteles
in capitulo de priori ⁊ de futuro cōtin
genti nō vult dicere hāc cōsequētiā eē
bonā simpliciter hec est vera. homo ē
animal: ergo homo ē animal. S̄ vult
dicere hanc cōsequētiā eē bonā. hec
ē vera hō est aīal: et p̄cise signat hoīem
ēē aīal. ergo hō est aīal. ita in p̄posito.
hec cōsequētia nō v̄z. hec est vera hō ē
aslin⁹. ergo hō est aslin⁹: sed hec valet
hec est vera hō est aslin⁹ et p̄cise signi
ficiat hoīem esse aslin⁹. ergo homo est
aslin⁹. mō sicut conclusio; est impossibili
bills: ita ⁊ totale aīis: licet aliqua pars
cōsequētis sit possibilis. ¶ Ad scđam
p̄bationē dicitur q̄ auctoritas boecū
similit̄ est intelligēda sicut auctoritas
aristotelis: ita; q̄ ad veritatē propōntis
seq̄tur ita esse sicut ipsa significat po
nendo in iānte propōnēm denotantez
propositionē sic significare. quia eam
non ponēdo nō valet cōsequētia. Vel
dī q̄ semper ad hanc propōnēm vel si
millem sibi hec proposito ē vera seq̄
tia: ita est sicut significat. vt bene seq̄
tur. hec est vera homo est aslin⁹. ergo
ita est sicut significat. sed nō seq̄tur ex
illo p̄sequēte q̄ homo sit aslin⁹ nisi ad
datur q̄ hec propō significat hominē
esse aslin⁹. ¶ Ad tertiam probationem
dicitur. q̄ aīs non p̄t esse verū sine cō
sequētē. sed tñ p̄t esse sicut antece
dens signat vel significare p̄t sine no
ua impōne absq̄ hoc q̄ ita sit sicut p̄
consequēs signatur. nā possibile est istā
ppōnez. homo est aslin⁹ sic sponti ad
significandum vt sit vera absq̄ hoc q̄
illa res que ē hō sit aslin⁹. patet ergo
q̄ ad cōsequētiā esse bonā nō satis ē
q̄ aīs non possit esse verū sine conse
quentē. nec satis est q̄ nō possit ita eē
oīno sicut per aīs significatur. qui ita
sit sicut nūc p̄ consequēs signatur. q̄ vt
bene p̄bat scđa ratio ista cōsequētia
ēē bona. om̄e q̄ est ē dī ergo sortes

est deus. nec satis est q̄ nō possit oīno
ita eē sicut per aīs signatur vel signifi
cari p̄t qui ita sit sicut p̄ s̄ns signatur.
cū tūc hec ess̄ bona p̄sequētia. oē ens
est ergo sortes ē. vt p̄ intuent. līmo di
co quarto q̄ nō satis ē nō posse ita esse
sicut per aīs significatur neq̄ posse
ita esse sicut per aīs potest significari
sine noua impōne absq̄ hoc q̄ ita sit
sicut p̄ cōsequēs signatur. alias hec p̄se
quētia ess̄ bona hec ppō ē falsa. ergo
hec ppō ē falsa. vbiq̄ scđam ppōnēm
demonstrādo. Sed vi dī causa adeq̄ta
bonitatis cōsequētiae ē sc̄z q̄ req̄rit q̄
non possit ita oīno eē sicut p̄ aīs signat
v̄l signat p̄t sine iāua impōne termi
norū qui ita sit sicut p̄ cōsequēs signi
ficatur v̄l signat p̄t. v̄q aīs significat
se eē falsaz si s̄ns significat se eē falsaz
¶ Ad quartā principaliē negatur con
sequētia. Et ad p̄bationē cōcedit p̄se
quētia. s̄ negatur q̄ minor sit necessa
ria. et ad p̄bationē necessitatis ipsius
respōdebūt in solutiōe rōnīs q̄stionis.
¶ Ad quinā cōcedit cōsequēs ⁊ cōse
quētia. ⁊ negat q̄ s̄ns sit falsuz. Et ad
p̄mā p̄bationē cōcedit q̄ nō ē necessi
taria talit̄ esse qualit̄ signat q̄ tñ nō p̄t
aliter eē q̄ ipa signat vel signare p̄t. id
est necessaria. ¶ Ad scđam p̄bationē
cōceditur aīs negādo cōsequētia. q̄
ad necessitatē ppōntis satis ē cōtinua
re x̄itatē et⁹ iō nō op̄z oēs singulares
et⁹ eē necessarias. s̄ satis ē q̄ semp̄ t̄
le que sunt singulares sunt x̄e ⁊ q̄ cō
tinue alie ⁊ alie sunt vere. ¶ Ad tertiam
probationē dicitur q̄ neq̄ necessarias
vnius singularium est causa sufficiēs
neq̄ causa necessaria ad necessitatem
illius vniuersalis. q̄ autē non sit cau
sa sufficiens patet. quia tunc ista esse
necessaria. omne ens est deus. q̄ au
tem non sit causa necessaria patet. q̄
tunc ista non esset necessaria. omnis
homo est animal secunduz Aristote
lem. Dico ergo q̄ causa sufficiens ad
etius necessitatem est; quia vna eius
singulariuz esset necessaria. et omnes
alle vere. modo licet vna singulariuz

Inclus. officie ens est deus sit necessaria tamen non omnes alie sunt vere. et si solus deus esset; iz vna singularium esset necessaria t nulle no falsie sit no officie essent vero immo nulle essent. **¶** Ad quariam probationem dicitur quod hoc non sufficiat ad bonitatem hinc ut dicendum est.

Dubitatur tertio. Utrum ea quae dicta sunt in tertio notabili de voluntate et falsitate propositionum insolubilitate probabilitate suorum inveniatur. **¶** Et a priori quod non: quia ibi dicendum est quod omnis propositione significans formaliter se non esse veram est vera. et omnis propositione significans se esse est falsa. et omnis propositione significans formaliter vel equaliter est falsa si hoc est impossibile: igitur minor per ipsum. **¶** Tu primo. quia omnis propositione significans se non esse veram equivalenter significat suam contradictionem esse veram. quia si una contradictione non est vera altera est vera. **¶** Et si significare suam contradictionem est veram significat eam qualiter se esse falsa. ut ibi dicendum est. sed omnis propositione significans se esse falsam est falsa ergo omnis propositione significans hec est formaliter non esse veram est falsa. et per ipsum male dicitur quod est vera. **¶** Tu secundo quod si hec sit vera: hec non est vera demonstrando seipsum ita non est qualiter significat non esse. **¶** Et si ita non est qualiter ipsa significans non esse cum significaret se non esse veram sequitur quod non est vera. et per consequentes si ipsa est vera: ipsa non est vera. et ita impossibile est eam non esse veram. **¶** Tertio a priori. si omnis propositione significans se non esse veram est vera sequerebatur quod ista propositione possit esse vera nulla propositione est vera si sequentes est falsa ergo illud ex quo sequitur. **Minor** per ipsum. **¶** Tu primo quod si posset esse vera ponatur quod sit vera tunc a priori sic. **¶** Ita propositio est vera. nulla propositione est vera et ita est aliqua propositione. ergo aliqua propositione est vera. ergo non nulla propositione est vera et per consequentes hec non est vera nullam propositionem est vera. **¶** Tu secundo. quod si ita sit vera. nulla propositione est vera ita est quod ista non est vera nulla propositione est vera. et per consequentes si ita sit vera nulla propositione est vera ita est

quod ipsa non est vera. **¶** Tertio ad solum impossibile sequitur sibi contradictionem ergo propositione insolubilitate negativa est vera nisi ei contradictione significaret illam negationem habeat esse veram ut dicendum est in tertio notabili. **¶** Tercia contradictione istiusmodi hec aliqua propositione est vera non significat adeo quare illam propositionem negationem esse veram quia quodcumque est videtur continent significare se esse vera et igitur ista non est vera nulla propositione est vera. **¶** Tertio arguitur sic. Si dicunt ibi dem essent vera sequeretur quod hec mentalis esset falsa hec est falsa demonstrando seipsum. sed consequens est falsus ergo et falsus. Falsitas consequens primum. **¶** Tu primo quod si eam falsam tunc significaret omnia taliter esse qualiter est et per consequentes non eam falsa. **¶** Tu secundo quod bene sequitur hec est falsa. ergo hec est falsa demonstrando tamen in antiquo in consequente ipsum consequens. sed consequens est falsum. ergo et falsus. **¶** Tertio tertio quod si formata propositione mentalis omnino similis illi sit idem penitus significans illa erit vera. ergo etiam predicta propositione erit vera. altas essentia tales due propositiones omnino similes idem penitus significantes quas ita una est vera et alta falsa. **¶** Quaratio arguitur sic. Si illa mentalis est falsa hec est falsa demonstrando seipsum tunc vocalis sibi subordinata esset falsa. et similiter scripta sed consequens est falsum ergo et falsus. consequentia patitur. quod cum voces et scripturae subordinantur conceptibus non est possibile mentalem esse falsam quin vocalis sibi subordinata et similiter scripta sit falsa. Sed falsitas consequentis probatur. **¶** Tu primo: quod illa vocalis significat omnino taliter esse qualiter est et cum hoc non significaret se esse falsam sed suam mentalitatem solum. igitur ipsa non est falsa. **¶** Tertio consequentia quod ad propositionem esse falsam ut ibi dicendum est requiriatur alterum istorum duorum. **¶** Iz non sufficiat scilicet quod significaret alterum esse quod si vel significaret se esse falsam. **¶** Tertio secundo quod

III vocali pōt correspondere vna mēta
lis vera puta sc̄da mētalīs cut⁹ subie-
ctū demonstrat primā. igit̄ talis voca-
lis est ḫa. Tum tertio. q: si ista sit falsa
hoc erit q: sigāt suā mentalē eē falsaz
et ex h̄nt se eē falsaz: s̄ hoc ē falsuz. q:
q̄ rōe d̄ significare se eē falsaz: ex p̄t̄
eadē rōe sc̄da mētalīs q̄ sigāret primā
eē falsam q̄ est oīno sibi illis t̄ idē ade-
quate cū ea sigāns dicere sigāre ex cō-
sequēt̄ se eē falsam. Hoc aut̄ ē incōueniē-
mēs. q: alias nō posset aliqd̄ vere enū-
ciari de prima q̄ falsa ē q̄ ip̄a est falsa.
¶ Quinto sic. si dicta ibidē essent vera
seq̄retur q̄ hec vocalis esset falsa: hec
vocalis est falsa demōstrādo seip̄az: s̄
cōsequēs ē falsuz ergo t̄ aīs. p̄t̄ cōse-
quentia q̄ sigāt se esse falsaz. t̄ falsitas
consequēts p̄z: q̄ subordinat̄ vni mē-
talī vere igit̄ nō ē falsa. q̄ aut̄ mēta-
lis eius sit vera p̄z: q̄ sigāt oīno talis
eē qualit̄ est t̄ nō sigāt se eē falsaz, igit̄
est vera. ¶ S̄c̄do. si aliqua mentalis
eius esset falsa: eadē rōne oīs mētalīs
significans p̄t̄se t̄ formalit̄ illā vocalē
eē falsam esset falsa. t̄ p̄ cōsequēs intel-
lectus nō posset vere concipere illā vo-
calē q̄ est falsa esse falsam. ¶ Confirmatur
tertio: q̄ si mētalīs ei corñdēs
si falsa: eadē rōne mētalīs sigāns illaz
mentalē esse falsam erit falsa. t̄ iteraz
mētalīs significās sc̄dam mentalē esse
falsam erit falsa: t̄ sic in infinitum. t̄ sic
intellectus poterit h̄ere infinitas men-
tates falsas: t̄ t̄ nullā earū poterit vere
concipere esse falsam. ¶ Confirmatur
quarto: q̄ ad vocalē eē falsā nō sequit̄
mentalē esse falsam: cū vocali false in-
terdū corñdeat mentalis vera. igit̄
dato q̄ illa mētalīs illam vocalem esse
falsaz significat: tamē non sigāt se esse
falsā ex cōsequēt̄. t̄ p̄ t̄s nō erit falsa.

¶ In oppositū arguit: q̄
videb̄ possibile q̄ aliqua p̄p̄ precise si
significet se esse falsam sed nullus ē mo-
dus saluandi illius falsitatem nisi ille
qui dicens est. igit̄ illa que dicit̄ fue-
runt insertio notabili sunt vera.

Aduertendum est q̄ in

hac materia est difficultas an proposi-
tio significans suā mentalem esse fal-
sam significat ex cōsequēt̄ se esse fal-
sam. Potest enim teneri q̄ nō. t̄ sicut nō
est incōueniēs pp̄onē eē verā cut̄ sibi
oīno in significādo est falsa. ita non est
incōueniēs pp̄onem vocalē vel scrip-
tam esse veraz mētali exāte falsa. sicut
nō est incōueniēs mentalē significare
se esse falsaz: t̄ nec vocalis nec scripta
significat se esse falsam. Similiter nō
est incōueniēs mentalē esse verā: vbi
tamen vocalis vel scripta sibi subordi-
nata esset falsa. Adetur t̄n q̄ p̄babili⁹
sit dicere pp̄onē q̄ signifcat suā men-
talē esse falsam sigāre ex cōsequēt̄ se
eē falsam. Et sc̄d̄s istū modū respōdet

Ad ratiōes tertii dubii.

¶ Ad primā dicitur negando minorē.
Et ad probatōnē negatur assumptu⁹.
et ad probatōnē negatur q̄ si vna con-
tradictoriarū nō est vera q̄ altera sit ve-
ra q̄ possibile est virāq̄ non esse. t̄ per
cōsequēs nō cē verā. ¶ Ad sc̄d̄az p̄ba-
tionē d̄ negando q̄ si ista sit vera hec
nō est vera: q̄ taliter sit qualiter sigāt
non esse. sed ex quo est negativa ad ei⁹
veritatē sufficit q̄ sua cōtradictoria
significet se esse falsaz: vel q̄ significet
taliter nō esse qualit̄ nō est. ¶ Ad sc̄d̄az
rōnem d̄ concedendo q̄ ista esset vera
nulla p̄positio ē verā si ipsa sola ēt̄. q̄
taliter esse qualiter sua contradictoria
significaret si esset: ēt̄ contradictoria
iplus contradicente eē verā: puta illā
nulla propō est vera. Hā esset aliquam
pp̄onem ēverā t̄ ex quo sola ponitur
nulla p̄p̄ est vera. esset ip̄am ē verā.
¶ Ad primā p̄batōnē minoris admit-
titur q̄ ip̄a sit ḫa: et conceditur q̄ aliq̄
p̄p̄ sit vera et q̄ non nulla propō est
ḥa t̄ negat ḫa qua iſ fertur: ergo hec
non est vera nulla propō est vera. quia
quis iste repugnet: non nulla propō
ē vera: t̄ nulla propō est vera: t̄n iste nō
repugnat. non nulla propō est vera: t̄

hec est vera nulla prop̄ est vera. sicut
iste nō repugnat. hec est vera: homo ē
aslin⁹ & nullus homo est asinus. ¶ Ad
secundā probatōnē negatur p̄ha. q̄ illa
nō ē x̄a nulla. pp̄o ē x̄a eo q̄ significet
talī nō cē qualī nō ē: s̄z q̄ talī cē sicut
significaret suā dicitōria si cē ē ipsam
cēverā. ¶ Ad tertīā probatōnē dī q̄ l̄z h̄
dicitōria illi⁹ q̄ n̄ est nō significet hāc cē
verā nulla. pp̄o ē x̄a: t̄h talī cē illi⁹ h̄
dicitōrie q̄ n̄ est p̄am cēverā. ¶ Ad
tertīā rōnē dī p̄cedēdo q̄ ista mētalis ē
falsa. Et ad p̄mā s̄probationē p̄n̄is dī
negādo p̄ham. q̄ ex quo ip̄a est negari
uā nō requirīt q̄ talī nō sit qualī signi
ficat nō cē. s̄z requirīt alterū istoꝝ q̄ di
cta sunt. ¶ Ad sc̄daz̄ probatōnē dī q̄ ta
ll̄s oſequēta nō valer. q̄ l̄z āns et p̄ns
p̄cise idē significēt: t̄n̄ ex pp̄o nō signi
ficāt se cē falsaz̄ nō q̄ seq̄t pp̄o signifi
cās se cē falsaz̄. ¶ Ad tertīā probatōnē
cōcedit āns & negāt consequēta. q̄ nō
est incōueniēs duas pp̄oēs s̄iles oīno
& idē signātes sic se h̄ere q̄ vna sit vera
& altera falsa dūmodovna significet se
cē falsam: altera x̄o nō significet se cē
falsaz̄. ¶ Ad quartā p̄cedēdo q̄ vōcalis il
li subor̄ linata ē falsa. & ad p̄mā s̄probationē
p̄n̄is p̄cedēdo p̄ma p̄s āntis: et di
stinguit sc̄da. v̄l q̄ nō significet forma
liter se esse falsam: et sic cōceditur. vel
q̄ nō significet equalēter & sic negatur
Ex quo enī signāt suā mētale ē falsaz̄
ex cōsequēti signāt se cē falsaz̄. ¶ Ad se
cundā probatōnē dī q̄ si illi vocali cor
respōderet illa mētalis q̄ nō si ḡat se cē
falsam ip̄a accipere& equoce & alio mō
q̄ si sibi corr̄nderet mentalis signāns se
esse falsani. Et si ille due sibi corr̄nde
rēt esset simili vera & falsa. ¶ Ad altam
probationē dī q̄ nō est simili de pp̄one
simili alicut et ei subord̄nata vel cor
respondente. & ideo l̄z pp̄o significans
sibi simili ē falsam non significet se
cē falsaz̄ ex p̄t. t̄n̄ illa pp̄o q̄ signāt sibi
subordinatā vel corr̄denē cē falsam
ex consequēti significat se esse falsaz̄.
¶ Ad quintā rōnē cōcedit q̄ illa est
falsa. Et ad p̄mā probatōnē consequē

ll̄s dī q̄ nō subordinat̄ n̄t vnl mētali
si capiat̄r vntuoce & ex quo illa mētalis
significat illā subordinataz̄ sibi ē
falsam. t̄o ex oſequēti significat se ē
falsam. & p̄ oſequēs ē falsa. ¶ Ad sc̄daz̄
probationē negatur p̄ha. n̄t illa soluz̄ si
significat se ē falsam q̄ illi v̄ calcō
responder. Ille autē que illud & idē si
significant: t̄n̄ nō corr̄dent non signāt
se ē falsas nec formaliter nec equalēter.
¶ Ad tertīā probatōnē negāt cōſequē
ta: q̄ mētalis signāns illā in mentale ē
falsaz̄ nec corr̄det nec subordinat̄ p̄t
me vocali. ideo p̄ hoc q̄ signāt illā men
tale cē falsam non significat se ē falsam
formaliter nec equalēter. & p̄ cōſequē
s̄t̄ nō ē falsa. ¶ Ad quartā t̄ & q̄ ad
pp̄onē vocalē ē falsam sequit̄ mēta
lem aliquā ē falsam. & si non habeat
n̄t vnam sequitur illam ē falsam.

¶ Ad rōnes p̄cipales q̄
st̄t̄. Ad p̄mā p̄cedēdo q̄ illa ē possibl̄
is nulla. pp̄o ē negāt. Et ad probatō
nē distinguit major. q̄ dupl̄cē intelligi
p̄t q̄ talis pp̄o ponat s̄cē. Anomō q̄
ponat cē x̄a q̄l̄cē negāt major & p̄cedē
minor. Alio mō q̄ ponat ita cē sicut il
la significat & sic p̄cedēt major & negāt
minor. Unde probatō bene probat q̄ ta
lis nō p̄t ponit in ēste vera: s̄z nō p̄bat
quā possit ita cē q̄ nulla pp̄o sit negā
tua. Et simili dīcēdū de ista. oīs pp̄o
est particularis. ¶ Ad confirmationē dī
q̄ licet hec nō sit possibilis: ita est sicut
ipsa significat: tamē sicut significat ita
possibile est ēste. & t̄o ista ē possibilis ita
est sicut ipsa significat. ¶ Ad secundā
negatur āns. & ad probatōnē dī q̄ hec
est possibilis hec ē vera h̄omo est aslin⁹
Et ad probatōnē negat p̄ha: q̄ ad eam
p̄t̄s responsū est. ¶ Ad cōfirmatio
nē cōceditur cōsequēta & negatur q̄
minor sit vera. Negatur itcē q̄ illa h̄o
est aslin⁹ nō possit signāre aliud q̄ hoīc
ēste aslin⁹. ei negāt uterū q̄ si signāret
hoīem ēs̄e risibilez̄ q̄ non significaret
aliud q̄ hoīem ēs̄e aslin⁹. et licet iſc
verū effet ip̄am significare hominem

esse affirmaz. tamē nūc est falso dicere
q̄ ipsa significaret tunc hōlem esse affi-
maz. sicut si q̄s crastina dīe vocaretur b
tunc verū esset crastina dīe tpm esse b
et tamen nūc nō est verum q̄ iste erit b
Ad tertiam negatur q̄ illa sit necessa-
ria non ols ppō ē necessaria. Et ad p-
bationem negatur q̄ sua contradic-
toria sit impossibilis. q̄ licet ipsa sit semper
falsa. quia tñ possibile est ita esse sicut
ipsa sigāt. ideo est possibilis. **A**d con-
firmationē dicitur negando q̄ hec sit
necessaria non sortes dicit falsum. nec
sua cōtradictoria est impossibilis. q̄ licet
non possit esse vera in illo casu. tñ pōt
ita esse sicut significat. **A**d quartam
dicitur concedendo q̄ illa est vera non
omis propōntuersalia est falsa in illo
casu posito. Et ad probationē dīe q̄ ille
ascensus nō v̄z. q̄ in hīre nulla pposi-
tio sigāt se esse falsam. cōsequēs aut̄ si
significat se esse falsum. **A**d confirma-
tionē conceditur ista aliqua propōnt-
uersalia nō est falsa. et cū infertur. ergo
vel illa non est falsa vel illa: negat dñia
cū em̄ p̄icularis negatiua tō redditur
vera; q̄ significat taliter nō esse qualit̄
non est. s̄ q̄ sua contradictria sigāt se
esse falsam tñc possibile est aliquā p̄i-
cularē esse verā cuius nulla singularts
est vera. q̄ nulli singularts contradic-
toria significat se ēē falsam. **A**d qui-
tam negatur aīo. ad probationem ne-
gatur minor. et ad probationē negatur
minor assumpta. q̄ q̄ i ppō sigāt talis
esse qualiter est si significat se esse fal-
sam adhuc est falsa. **A**d confirmationē
negatur p̄sequēta. q̄ in ante nul-
la propositio sigāt se esse falsam. In cō-
sequente vero non sic est.

Queritur scđo Utrū sit
alius mod̄ saluādi possibilates/ ipos-
sibilates/necessitates/cōtingētias/ ve-
ritates/ et falsitates ppōnum habētū
reflexionem supra se? **E**t arguitur p-
mo q̄ non. q̄ si esset altus modus sal-
uādi ista ille esset dicendo q̄ pars pro-
pōnis nō pōt supponere p̄ tota ppōne

culus est pars. sed ille modus suffinert
non pōt. igitur. Minor p̄z. q̄ scđm illū
modū non posset suffineri illā esse verā
vel falsam sortes dicit falsuz. posito q̄
sortes illā solū diceret ergo ille modus
nō est sufficiens. Assumptum p̄z. q̄ vel
talis propositione in illo casu esset ita vel
falsa. si falsa cum sortes solū dicas illaz
seq̄tur q̄ sortes dicit falsum. et p̄ conse-
quens ita est sicut illa sigāt sortes dicte
falsum. et ita nō est falsa. Si vero dicas
q̄ ipsa est vera. tunc ita est sicut si
significat. et cuz significat sortem dicere
falsum sequitur q̄ sortes dicit falsuz. et
tamen nō dicit aliud q̄ istam sortes di-
cit faliū. ergo ipsa est falsa et per cō-
sequens si est vera est falsa. Et p̄fimat
quitavel sortes dicit falsum in illo casu
vel non. si dicit falsum. sequitur q̄ ista
est vera sortes dicit falsuz. et si ista vera
sequitur q̄ est falsa; ut dictum est. si nō
dicit falsum sequitur q̄ dicit verū. et p̄ cō-
sequens verū est tpm dicere falsum. et
si sic sequitur q̄ non dicit falsum. et per
cōsequens si nō dicit falsum dicit falsuz
Secundo sic. si plato diceret hanc sor-
tes dicit falsum ipse diceret verū. quia
assereret ita esse sicut est. ergo sortes il-
lud dicens dicit verū. quia alias dua
rum propositionum synonimaz vna
esset vera et alia falsa. quod est impossibi-
le. et si plato in illo casu diceret verū.
sequitur q̄ scđm modum predictū nō
posset manifestari falsitas huius vel si
milis sortes dicit falsum. **C**onfirma-
tur. quia si sortes postq̄ dicit istam sor-
tes dicit falsum diceret istam sortes di-
xit falsum. ipse diceret verum et p̄ con-
sequens hec propositione de p̄terito esset
vera sc̄z sortes dicit falsum. sed nō pōt
esse vera nisi habuerit vnam de presen-
ti veraz. ergo hec fuit vera sortes dicit
falsum. et nō nisi quādo sortes profere-
bat tpm. ergo tūc nō poterat ei⁹ falsi-
tas saluari. **T**ertio sic. scđm illuz mo-
dum non pōt saluari veritas huius
sortes non dicit falsum. que est contra-
dictoria huius sortes dicit falsum. ergo
nec falsitas hui⁹ sortes dicit falsuz.

¶ H̄a est clara. ¶ His p̄t̄z. q̄ illa in illo casu significat s̄orē non dicere falsum et t̄n̄ non ita est q̄ nō dicit falsuz. q̄ dicit istam s̄ores dicit falsum: q̄ est falsa ergo illa nō est vera s̄ores non dicit falsum. ¶ Confirmatur. q̄ plato afferēs idē. sc̄z s̄ores non dicit falsum mēritur ergo s̄ores hoc de seipso afferēs a fortiori mentitur. ⁊ p̄ cōsequēs hec nō ē vera s̄ores non dicit falsum. ¶ Quarto nō potest sustinerti q̄ pars propōnis nō supponat pro ppōne. ergo ille mod⁹ saluādi falsitatē et veritatem ppōnuz insolubiliū sustinerti nō pōt. ¶ Ans p̄z. q̄ tunc ista propō om̄e ens est. non significaret om̄e ens ē. hoc aut̄ est contra omnē cōmūnē opinōnē. igitur. p̄dāte assumptum. q̄ si significaret om̄e ens ē. cū ipsa s̄i ens sequeret q̄ significaret se ē. ⁊ p̄ cōsequēs pars ppōis pro ppōne supponcret. ¶ Confirmatur quia si hoc sustinerti posset. tūc hec posset ē. nulla propō est. hoc aut̄z est falsum. igitur. cōfēquēta p̄z. q̄ illa signaret nullā altam ppōnem a se ē. sed possibile est ea nō exīte ita ē. ergo illa posset ē. vera nulla propō est. sed falsitas consequentia p̄z. q̄ vel t̄p̄a esset vera q̄ si esset vel q̄ si non esset. nō secundū. q̄ quod nō est: non ē vera nec q̄ si esset q̄ tunc aliqua ppō esset. ⁊ p̄ cōsequens non esset vera nullā ppōsitionem ē. ¶ Quinto aī s̄c. si posset sustinerti q̄ pars ppōsitionis non supponit pro ppōne. tunc nulla essent trāscendēntia quo ad suppositionē. sed cōsequens ē contra oēs logicos. ergo ⁊ aīs. p̄t̄z consequēta. q̄ transcendēs quo ad suppōnem supponit p̄ quolz. ⁊ cum nō possit supponere nisi in ppōne. sequit q̄ supponit pro propōne culus ē pars. et p̄ consequens pars ppōnts supponit pro ppōsitione. ¶ Confirmatur. quia in ista om̄e ens ē. ly ens supponit pro quolibet alto ab hac propōsitione. om̄e ens ē. ergo et in ista. ali quod ens ē. ly ens supponit p̄ qualibz alia propōne ab ista oē ens elti. ⁊ p̄ cōsequēs supponit p̄ ista aliqd ens nō ē. et

sic p̄s ppōnis supponit p̄ tota ppōne. ¶ In oppositū arguit: q̄ sustinerti potest partē propositionis nō posse supponere pro tota propositione sed hoc sustinendo possunt alio modo saluari veritates et falsitates propositionum insolubiliū q̄ ille qui dicius ē. ¶ Ans p̄z. q̄ si queratur ab aliquo nihil dicente quid ipse dicit. ille respōdebit. nihil dico. et fatebuntur oēs illū dixisse verū. hic aut̄ non dixisset verū si p̄s ppōsitionis pro tota propōne supponeret. Igitur pars propositionis pro tota ppōne nō pōt supponere. ¶ In ista q̄ s̄tione sicut i p̄cedēt erūt tres articuli. In p̄io ponēt notabilia. In sc̄do p̄clo nes. In t̄tio dubia. ¶ Quātū ad p̄mū ¶ Sciēdū ē primo q̄ p̄ter modū saluandi veritates/et falsitas/possibilitates/ et impossibilitates/ necessitates/et contingentias propositionū habentuz reflexionē supra se in precedenti questione recitatū est vñus aliis modū sc̄dm quē propositiones dicuntur vere vel false/ necessarie vel contingentes/ possibiles vel impossibiles a suis enūciabilib⁹ complexis. ita q̄ iste denominations/verū/falsum/ contingēs/necessariū/ possibile/impossibile per prius conuenient̄ adequatiss significatis propositionū q̄ ipsis enūciationibus. per prius enī verū est dicere hoīem ē. si al. q̄ hec sit vera homo est al. nā hoīem ē. si al. est cā quare hec sit vera homo est al. similiter per prius falsuz est hoīcz ē. si al. q̄ hec sit falsa homo est al. nā. p̄ prius etiā ē necessariū deum ē. q̄ hec sit necessaria deus ē. q̄ seclusa qualibz tali propositione adhuc verū ē deum ē. seclusa aut̄ ne cessitate illius complexe significabilit̄ qđ est deum ē. nulla talis ē necessaria. deus ē. sic igitur p̄t̄z q̄ illa propositionē vera culus enūciabile complexū dicitur. illa falsa culus enūciabile complexū ē falsuz. illa necessaria cui⁹ enūciabile complexū est necessariū. illa cōtingēns cui⁹ enūciabile complexū ē

contingens. Illa possibilis vel impossibili
cui⁹ enūciabile cōplexū est possi
bile vel impossibile. Illa scita cui⁹ enū
ciabile cōplexū est scitū. Illa euidēs cu
ius enūciabile cōplexū est euidēs. Illa
credita vel opinata cui⁹ enūciabile ē
creditū vel opinatū. Illa p^o se nota cui⁹
enūciabile ē p^o se notū. Illa experimēta
liter nota vel intellecta cui⁹ enūciabili
cōplexū ē experimētaliter notūv^l itel
lectū. ¶ Unde aliqd enūciabile versū
pōt dici versū tribus modis. Primo
aliqd enūciabile pōt dici versū culus
ppō ē x̄a vel ēē vera si formaret. vt
hoīem esse aīal est verū: q̄r est enūcia
bile p̄ orōnē verā. s. homo ē aīal. t̄ iste
modus non est multis cōuentens. Tū
primo: q̄r ppō ēē vera a x̄itate sui enū
ciabilis. ḡ enūciabile non dī dici verū
a veritate sue ppōnis. Tum scđo: q̄r
tūc nullā creaturam ēē vel nullā enū
ciationem esse nō esset verum possibi
le: cū etus enūciatio nō possit ēē vera
puta hec. nulla ppō est. vel illa. nulla
creatura est. Tum tertio. nā tunc ēē
versū hanc ppōne formari posito q̄ nō
formet demonstrando vbiq̄ hanc p̄
pōne hec ppō formatur quod est fīm.
p̄z tñ ḡnā q̄r si enūciatio talis cōplexū
significabilis hāc p̄positionē formari
formet. esset vera cum solum significati
scīpam formari. Scđomō aliqd e
nūciabile p̄t dici verū q̄r tpm est tudi
catum a p̄ma veritate que oīm veroꝝ
est tudičū. x̄bi grā. nullam creaturā
esse fuit verū q̄r solus dī fuit q̄r tūc
p̄ma veritas q̄ deus ē tudičult nullā
creatūrā ēē. s̄t̄ anteꝝ mūdus ēē ve
rū erat mundū fore. q̄r p̄ma veritas
tudičbat mūdū fore. et si mūdus inte
rirer. verū ēē mūdū incrisse q̄r pri
ma veritas iudicaret mūdū interiſſe
t̄ l̄ iste modus sit conuentens q̄r p̄ ip
sum pōt oīm veroꝝ enūciabilitū veri
tas saluari. tñ fīm eum si p̄ma veritas
non esset: nō esset veroꝝ p̄ma veritatē
non esse: q̄r p̄ma veritas non iudica
ret p̄ma veritatē non esse. tñ p̄t cō
cedi q̄ si p̄ma veritas non ēē. veroꝝ ēē

p̄mam veritatē non esse. et tñ nō ēē
versū primā veritatē non esse: q̄r aīs ē
impossibile. Tertio mō aliqd enūcia
bile p̄t dici verū q̄r tpm ē falsa cē si sic
affirmatiua qualitē est. vel est talit nō
ēē si s̄t̄ negatiua qualitē nō est. vt ho
minē ēē aīal est vex. q̄r hoīem cē aīal
est hoīem cē aīal. et ita ēē q̄r hō ē aīal.
s̄t̄ nullū hoīem ēē aīinū ē vex. quia
nullū hoīem ēē aīinū est talit non ēē
puta nullū hoīem esse aīinū qualiter
nō est. q̄r nullus hō ē aīinus. t̄ si p̄ma
veritas non ēē: verū ēē p̄mā veritatē
non esse. q̄r p̄mā veritatē non ēē ēē ta
liter non ēē qualiter nō ēē. s̄t̄ si nul
lum versū ēē. verū ēē nullū versū esse
et si nichil ēē verū. verum essz nullū
verū ēē. t̄ sic p̄z q̄ isti tres modi se ha
bent sicut magis cōē v̄l minus cōē q̄r
fīm p̄mū modū nō oīa que p̄nt cēvera
p̄nt saluari cē vera. sed penes fīm modū
atti penes fīm modū non p̄nt sal
uari oīa esse vera q̄ p̄nt ymaginari ēē
vera. sed fīm tertiu modū p̄nt et oīa q̄
vera sunt t̄ oīa q̄ p̄nt ymaginari esse ve
ra. s̄t̄ vera saluari cē vel ymaginari esse ve
ra.

¶ Sciendū est secūdo q̄
q̄drupl̄ aliqd enūciabile p̄t dici fīm.
Primo mō pōt dici fīm q̄r ei⁹ enūciā
tūo ē falsa. vel ēē falsa si formaret. vt
hoīem ēē aīinū est fīm: q̄r est enūciabili
le p̄ hanc orōnē falsā. hō ēē aīin⁹ sed
iste modus non est cōuentens. Tum
primo q̄r enūciatio dī falsa a falsitate
sui enūciabilis ḡ enūciabile non dī
fīsī a falsitate sue enunciationis. Tū
scđo: q̄r nō posset ēē fīm aliquaz crea
turam esse vel aliquam enunciationē
ēē: q̄r taliū enūciationes nō p̄nt esse
false. Tum tertio: q̄r falsum esset hāc
ppōnem non formari demonstrando
scīpam. posito q̄ nō formet. nā si enū
ciatio illius enūciabilis formaret: ip
sa ēē falsa. ¶ Secūdo mō aliqd enū
ciabile p̄t dici falsum quia est tudi
catum a prima falsitate vt si fuisset ab
eterno pessimus demon q̄ nō potuisse

set verbū iudicare sicut fuit ab eterno
prima veritas que est deus q̄ nec fal-
lere nec falli p̄d; tūc mundū non fore
fuisse ab eterno falso. q̄ tuisset iu-
dicatuz a p̄ma falsitate: sed q̄ ab eter-
no nulla fuit falsitas. t̄m fū istū mo-
dū: mūdū nō fore non fuisse ab ete-
no falso. Nam licet enūciabilis p-
pōnū ḥdictoriarum coniadicāt sicut
t̄pē ppōnes. vt dicte philosophus ca-
pitulo de oppositis. atq̄ nō op̄z s̄vale
at hec p̄ha in ḥdictorijs ppōnib̄ hec
aliqui fuit vera ḡ sua cōtradictoria tūc
fuit falsa. s̄m illiter valet p̄ha in cōtra-
dictorijs enūciabilibus n̄i fieret hoc
modo p̄ha munduz fore ab eterno fu-
it verum. tūc fuit aliqua falsitas ab
eterno. igitur inundum nō fore ab ete-
no fuit falso. neq̄ est mirum si i tali
consequentiā op̄ozat antecedēti ad
dere ppōnē predictam. quia etiam in
ppōnib̄ ḥdictorijs non valet simpli-
citer hec consequentia. hec ppō ē ve-
ra. ergo sua p̄tradictoria est falsa. n̄i
addatur q̄ sua contradictoria sit.

Tertio modo aliquod enūciabile
potest dici falso. quia ipsum non ē
a prima veritate iudicatum que om-
neverum iudicat. Et hoc supposito q̄
sit enūciabile complexum propositio-
nale. homo enim non dicitur qd fal-
sum quia licet non iudicetur a p̄ma
veritate tamē ipse nō est aliquid enū-
ciabile ppōnale. Et fū istū moduz
aliquod enūciabile esset falso: qd
tū non esset aliqua falsitate falso; si
cū fū multos aliquid est cecum: non
quia sit cecitate cecum: sed quia non
est vīsu videns. verbi grā. ab eterno
mundum non fore: fuit falso. nō q̄
iudicabatur ab eterno aliqua falsita-
te: cum tunc nulla erat sed quia non
iudicabatur a prima veritate que se
habet ad vera iudicāndā ut non pos-
sibile sit aliquis esse vera quin ea iudi-
cet. et sic patet q̄ se cūdum istū mo-
dū aliquid potest incipere esse aliquid
falsitate falso: quod tamen ab ete-
no fuit falso: et quod si aliquando

est falso op̄z ip̄m ab eterno fuisse fī
p̄dtz. istud de isto enūciabili mūdū
nō fore: q̄ potuit eē falso aliquid falsita-
te: q̄ potuit fieri p̄ma creatura iudi-
cans mūdū nō fore. a cui⁹ iudicio can-
q̄ a falsitate aliquid icepissz eē fīm aliq̄
falsitate. t̄m ip̄z ab eteno fuisse fīm: q̄
nō ē a p̄ma veritate iudicatum. et fū
istū modū si p̄ma veritas nō eēt: fīm eēt
p̄ma veritatē non eēt. q̄ nō iudicatum
eēt a p̄ma veritate. falso eēt etiā p̄ma
veritatē eēt. q̄ nō eēt iudicatum a p̄ma
veritatē: et p̄ p̄ns si p̄ma veritas nō eēt
fū istū tertū modū p̄ ḥdictorijs in-
trinsecam sequeret duo ḥdictorijs esse
n̄i falsa. s. p̄ma verita: ē eēt et ip̄am nō
esse. **Q**uartomō aliquod enūciabi-
le p̄t dici falso q̄ ip̄m eēt taliter eēt si
si affirmatiū qualif non eēt. vel ē taliter
nō eēt si si negatiū qualif eēt. ver-
bi grā. hōlem eēt assūtū eēt fīm: q̄ ipsūz
est hōlem eēt assūtū: qnō ē ita q̄ hō est
assūtū. Sīt̄ deū non eēt ē fīm: q̄ ipsūz
est deū non esse. t̄m ita est q̄ deus eēt.
Sed enūciabile dī possibile tr̄splicie
p̄rimo mō q̄ eius enūciatio si forme-
tur eēt possibiles; l̄z hoc non si a priori
maḡ a posteriori cū ppō dicat pos-
sibiles a possibilitate enūciab:lis a po-
ri et nō enūciabile a possibilitate sue
enūciations. Scđo mō p̄t dici possi-
bile q̄ p̄t iudicari a p̄ma veritate. et
sic p̄t q̄ p̄ma veritatē nichil iudicare
nō ē possibile. t̄ p̄ p̄ns p̄ma veritatē iu-
dicare se nichil iudicare est impossibi-
le. et sic in infinitum. Tercio mō ali-
quod enūciabile p̄t dici possibile. q̄
ip̄m est taliter eēt qualiter possibile eēt
eēt. Exemplū. vt nullā creaturā eēt pos-
sibile: quia est possibile q̄ nulla crea-
turā sit. sīt̄ oē ens eēt deū est possibile
q̄ l̄z nō oē ens possit eēt deus: t̄n possi-
bile est ita eēt q̄ oē ens sit deus. **S**i
aliquid enūciabile p̄t dici impossible q̄
drupl̄. p̄rivo mō q̄ est enūciabile p̄
ppōnē impossibilem. Scđo mō q̄ iu-
dicatū ē a p̄ma impossibilitate. t̄ istū mo-
di nō sūt p̄ueniētes. vt sat̄ patere p̄t
ex dictis. Tertio mō aliquod enūciab:

bile est impossibile qz ipm nō potest ludicari a prima veritate: et sic pma veritatem nichil iudicare est impossibile. Quarto modo aliquid enunciabile potest dici impossibile qz est taliter eē qualiter non potest esse. et sic hoc est asinus est impossibile qz non potest habere esse asinus. ¶ Sed enunciabile de necessariis tripli. Primo modo qz est enunciabile per ppone necessariam. et iste modus non est conuentus. Secundo modo qz necessario iudicatur a pma veritate. et sic pma veritatem est eē necessarium. Tertio modo qz ipm est taliter eē qualiter non potest non esse. vel non potest aliter eē qz ipm sit vel possit esse. et sic oē ens eē est necessarium. Proprietatem illius pote aliquid enunciabile dici contingens tripli. vel qz est per ppone contingenter. vel qz potest iudicari a pma veritate: et potest non iudicari. vel qz ipm est taliter eē qualiter potest esse: et non esse. Et enunciabile de evidens qz ex sola notitia intuitiva est incomplexorum talis enunciabilis complexus vel incomplexus mediante vel immediate natura est fieri sufficienter notum. Abi gratia. hunc calor est calefactio tangentem ipm est evidens. qz ei sit notum ex sola notitia intuitiva calor. si multis hunc calor est calefactiuū est evidens: qz sit notum ex sola notitia intuitiva calor mediante notitia huius. iste calor calefacit. Similiter omnē ignē esse calefactiuū est evidens qz sit notum sufficienter ex notitia intuitiva complexus calor. sed enunciabile de scientia qz est evidenter per demonstrationem cognitum. Enunciabile autem de per se notum qz natum est fieri cuius videntur ratione si ne aliqua notitia aitetur intrinseci. illud autem de experimentaliter notum quod ex notitia sensitiva singularium sensatorum vel per exemplum vel per locum a simili sit certitudinaliter notum quemadmodum si ex notitiis sensitivis tristis aut quatuor calorum sciam de calore non sensato quod est calefactiuus: huc illud calorem est calefactuum est experimentaliter notum. et sic patet qz propo de dicti evidens: qz per se nota. et que sciatur: et qz experimentaliter nota.

Triplex difficultas est circa voluntatem et falsitatem ppone insolubilitate. per quam difficultate soluenda supponit se in modum talis regula. Pars ppontis non potest supponere per ppone cuius est pars. prout ex colysu hominis non si ab aliquo tacente queratur quod dicat ratiocinatur se nichil dicere. et oēs iudicabunt eū dicere reverum si non diceretur vero per ipsius illius ppontis nichil dico supponeret per illa ppone. igitur ipsius ppontis non supponit per ppone cuius est pars. sicut si queratur ab eo quod non audit sonum quod ipse audire. ille ratiocinatur se nichil audire: et tamen audire nos et sicut scimus. cum genere iudicetur illius dicere reverum: sequitur quod per illius ppontis nihil audit non supponit per illa ppone et per ipsius ipsius ppontis non potest per tota ppone supponere. ¶ Ex ista ratiocinatur primo quod nulla ppone vocalis significatur ipsam signationem ppontali. sicut nulla ppone mentalis significatur tali signatione significat. Secundo sequitur quod nulla ppone vocalis significatur suam mentalam tali signatione quod dicta est per quod cum vocalis et mentalis sibi correspondet idem adequate significatur si mentalis significatur suam mentalam illius mentalis significatur. quod est hoc illud correlarium. Tertio sequitur quod nulla mentalis per vocalem habet subordinatam significatur. prout quod cum mentalis et vocalis sibi subordinata idem adequate significaret vocalem: illa vocalis significatur quod est impossibile. Quarto sequitur quod nulla ppone potest significare suam hanc contradictionem. prout quod si significatur sua hanc contradictionem ppontes hanc contradictionem significentur non eodem modo sequentes quod una cum contradictionarii significatur quod est hoc dictum correlari. Quinto sequitur quod nulla ppone per significare mentalem sue contradictrorie: prout quod tunc mentalis illius cum contradictione et illa contradictione significaret illam mentalem sicut et illa quod sibi contradicit. et sic sequentes quod mentalis illius contradictione significatur quod est hoc primus correlarium. Sexto sequitur quod nulla ppone per significatur b. 4

re suā sīnonimā vocādo illā sīnonimā
q̄ idē adequate cū alia significat. **P**ropter
q̄ p̄pōnes sīnonimē idē adeq̄te signi-
ficant. q̄ si aliqua p̄pō significaret suā
sīnonimā sequitur q̄ illa sīnonimā se
īpam significaret; qd̄ est ī illō correla-
tū. **S**eptimum sequitur q̄ nulla p̄-
positio p̄ significare īdīctoriā sue sī-
nonimē; q̄ si significare īdīctoriā sue
sīnonimē; tunc illa īdīctoriā seīpaz si-
gnificaret quod reputatum est ī possi-
bile. **O**ctauo sequitur q̄ illa p̄posi-
tio sortes dicit fl̄m in casu quo solum
sortes dicat illā nō sīḡi īpm̄ dicere ali-
qd̄ fl̄m alid ab ista. sortes dicit falsum
p̄. **T**ū p̄mo q̄ sīḡet q̄ sortes dicit all
quod fl̄m aliud ab īpamer: sīc illa p̄-
positio seīpam sīḡet rōe illius qd̄ po-
nit post illō relatiū diversitatis aliud
Tū scđo: q̄ si sic p̄tes illi p̄pōnis q̄ po-
nerēt post illō relatiū aliud suppone-
rēt p̄ īpa tota p̄pōne qd̄ ī īrlam. **T**ū
tertiō. q̄ ista mētalis. sortes dicit fl̄m
alid ab isto sortes dicit fl̄m; nō solum
sīḡi sortē dicere fl̄m alid ab isto sortes
dicit falsum; sed etiā aliud q̄b isto sortes
dicit fl̄m aliud ab isto sortes dicit
fl̄m. alias pars p̄pōnis supponeret p̄
īpa tota p̄pōne. qd̄ est ī fundamentiū
cōis optimogis. **M**ono sequit̄ q̄ l̄z i
lla p̄pōne. sortes dicit fl̄m. ly fl̄m non
supponit p̄ illa p̄pōne: fl̄m nō corrñdet
sibi aliquā mentalis totalitatis signis sor-
tem dicere fl̄m aliud ab isto sortes dicit
fl̄m. p̄ ex octauo correlatio. **D**ecimo
sequit̄ q̄ hec sortes dicit fl̄m in casu
posito satis conuententer exponit
p̄ p̄pōnem significantē sortem dicere
falsum. quod nō est illud sortes dicit
fl̄m: dūinō nō intelligat q̄ sibi corrñde
st mētalis signis formalitatis sortē dicere
aliqd̄ fl̄m: qd̄ nō est illud fl̄m sortes di-
cit fl̄m. p̄: q̄ ly fl̄m nō supponit p̄ illa
met p̄pōne. q̄ ad illud declarandū sa-
ris cōuenienter addēt illud illi termino
no fl̄m cū relatiō diversitatis exclu-
dente illi p̄pōne falsam: q̄ si ille ter-
minus fl̄m sicut nec supponit p̄ īpa to-
ta p̄pōne: uta nec eā cōnotat. **I**lli ter-

mino fl̄m in illa p̄pōne nō corrñdet cō-
ceptus corrñdēs hūc p̄plexo alid ab
illo fl̄m sortes dicit fl̄m: q̄ si tūc talis ter-
minus fl̄m cōnotaret p̄pōne cui⁹ ī ps
qd̄ tñ est ī cōmunē apphēsionē. **A**n-
decim sequitur q̄ l̄z ista: sortes dicit fl̄m
cōiter exponit p̄ istam sortes dicit fal-
sum alid. **R**ē. tñ īpā nō d̄z p̄ illā exponit
sī magis p̄ istā sortes dicte aliqd̄ falsū
alid ab isto sortes dicit fl̄m: t̄ a suo cor-
rñdente vel subordinato: t̄ a suo īdi-
ctorio vel oīno sīnonimō: t̄ a subordina-
to vel correspondente suo sīnonimō
aut contradictorio sūt sīnonimū et cor-
respōdente vel subordinato. p̄z p̄ istō
correlatiū: q̄ sicut ibi ly falsum non
supponit p̄ illa p̄pōne. sortes dicit fl̄m
ita nec supponit p̄ sua mentali: nec p̄
sua contradictione: nec sīnonimā: t̄ sic
de alijs. vt p̄z ex correlatijs preceden-
tibus. **I**llo si conuententer exponatur
p̄ istaz. sortes dicit falsum alid ab isto
falso conuententius tñ exponit per
illā q̄ dicta est in q̄ oēs p̄pōnes exponi-
ntur p̄ q̄bus ly fl̄m videſ suppone-
re: et tñ nō supponit. **D**uodecimo
sequit̄ q̄ ad formatōnē hūc sortes di-
cite fl̄m nō seq̄t̄ apprehēsio illiusmet p̄
p̄pōnis neq̄ sue sīnonimē neq̄ mētalis
illaz. p̄z. **T**ū p̄mo: q̄ tali seīpam nō si-
gnificat neq̄ suā īdīctoriā neq̄ suā sī-
nonimā neq̄ mētales illaz. **T**ū scđo
q̄ tali p̄pōnt non corrñdet mentalis
signis formalitatis sortē dicere aliqd̄ falsū
aliud ab isto. sortes dicit fl̄m. t̄ a suo ī
dīctorio: t̄ a suo sīnonimō: t̄ a mēta-
libus illaz. sī signi sortē dicere aliquod
falsuz loquendo de illis q̄ nec sunt il-
lud. sortes dicit falsum nec suū īdīctoriū
nec suū sīnonimū nec aliqd̄ mēta-
le īpoz. **T**ridecimo sequitur q̄ l̄z iste
terminus falsuz capit̄ vnuoce i am-
babus īdīctorijs in sīnonimis in cor-
respondente et subordiuitate: tñ exsu-
doceor̄ ex modo intelligēt̄ in nullis
alijs duabus p̄pōnib⁹ capite vnuoce
Propter: q̄ si sortes dicat istā. sortes dicit
fl̄m. t̄ plato istā. sortes dicit falsū sīp̄ et
semel tunc p̄pō souī non signi seīpam

neq; ly falsū qd est in ppōne sortis si gnificat ppōnē sortis: tñ ly falsū qd est in ppōne platonis siḡ ppōnē sortis ex qd nō est s̄imonia cū ppōne platonis: g in illis duab; ly s̄im capitur equoce. ¶ Decioq; seqd qd i casu illo qd solū sortes diceret illā. sortes dicit s̄im. illa eē falsa sortes dicit s̄im. p; qd sigret sortē dicere aliquid s̄im qd nec eē illud sortes dicit s̄im. nec suū d̄ictorū: nec suū s̄imonia. nec mentale illorū. ¶ Decioq; sequit qd si plato de sorte diceret. sortes dicit falsū in ca su posito. ppō platonis eē vera. p; qd oīno taliter sigret sicut eē. vt p; ipsaz exponendo. ¶ Decimo sexto sequit qd si sortes diceret solū istam. sortes non dicit verū. tūc ip̄e diceret verū. Patz. qd illa ppō in casu illo sigret qd sortes nō dicit verū alid ab illo sortes nō dicit verū. et a suo d̄ictorio et a suo s̄imonia. et a mētali illorū. s̄i ita ē in casu posito. g illa est vera sortes non dicit verū. ¶ Decio septimo seqd qd ista p̄na est bona sortes dicit solū se nō dicere verū. g dicit verū. p; qd ahs nō p̄t eē verū sine p̄ite. ¶ Decimo octavo seqd qd si plato diceret d̄ sorte. posito casu qd sortes nō dicit verū ip̄e mētire p; exponendo ppōnē platonis. ¶ Decionono seqd qd ista p̄na est bona. plato dicit sortes nō diceret verū qd se solū dicit nō dicere verū g plato non dicit verū s̄i dicit s̄im. qd ahs non p̄t eē verū sine p̄ite ad bonū sensū vi p; intuēti. ¶ Algesimo sequit qd nulla ppō p̄t sigre oīm ppōne. et p; p̄ns nulla ppō p̄t sigre oīm ens. pma ps patz. qd si aliq; ppō sigret oīm ppōnē. aut ip̄a selpam sigret qd reputatiū est eē insolubile. p; sc̄da ps ex pma. ¶ Iste notatis sit

¶ Conclusio prima. secūdus modus saluādi x̄uates et falsitates ppōnū in ḡnali ē suffic̄ter assi gnat. p; qd p; illi modū p̄nt cōuentē ter saluari x̄uates oīm ppōnū veraz et falsitates oīm ppōnū falsaz. qd dū ē ppōnes eēveras qd enūciabiles

cōplexa sūt vera. illas autē eē falsas qd rū cōplexa enūciabilita sūt falsa. quo mō aut enūciabilita dicāt vera v̄l falsa sufficienter dictū est.

¶ Conclusio secunda. penes h̄m modū saluari p̄nt sufficienter necessitates/cōtingēte/ possibilites ppōnū. p; qd non p̄t dari aliqua propositio talis vel tal. puta cōtingens v̄l nēcīa/possiblē vel impossiblē: cuiq; qd itas nō possit illo mō saluari g ille modus conuentēter est assignatus.

¶ Conclusio tertia. falsitates et veritates ppōnū insolubiliū p̄t modū dictum in tertio notabili saluari. p; inducit̄e in oīb;. Ex ista conclusione p; fers oīs ppōnes insolubiles affirmatiūas esse falsas et negatiūas vt in pluribus eē veras. patz exponēdo sensū ip̄a ppōnum.

¶ Dubitatur primo vtrū ea qd dicta sūt in p̄mo notabili de x̄itate et falsitate ppōnū possint sufficienter sustineri. Et af p̄mo qd nō. qd verū et s̄im sunt passiones ppōnū et nō sigre. g sole ppōces et nō coq; p̄plexa enūciabilita debet dici x̄vel false. et p; p̄is nō pri dicūt enūciabilita x̄vel falsa qd edp; p̄pones. p̄mū ahs p; ex dicto p̄bi p̄mio gyarmenias in sola spōne et diuisioe intellectū p̄sistit x̄itas falsitasq; et simile sūlam h̄z in tertio de aia. ¶ Sc̄do sic. v̄l tale enūciabile: vtputa hoiez et risibilē est aliqd v̄l nichil. si nichil nec est verū nec ab el; x̄itate aliqd ē dicendū verū. si sit aliqd: vel est hō vel risibilitas v̄l aliqd alid. s̄i nō p̄t dici teritiū cū nō videat qd aliqd ens eē hoiez eē risibilē. si aut̄ dicant̄ duo p̄ma: tunc cū neq; hō neq; risibilitas sūt x̄a seq tur qd hoiem eē risibilē nō est verū. et p; p̄is nō est prius verū qd hec si severa hō est risibilitis. Confirmat: qd si hoiez eē risibilē eē verū tunc aggregatū. ex hoie et actu ridendi eē verū: s̄i p̄ns ē s̄im. g et ahs. p̄ha tñ p; qd hoiem eē risibilē nō ē nulli aggregatio ex hoie et actu

ridendi. Nam huius p̄pōnis hō ē ris-
ibilis: p̄ma p̄o sīgī hoīez t̄ p̄dīcarū rīst
bile. copla aīt eē. ḡ illa tota p̄pō hō ē
risibiliis nō sīgī nīl̄ hoīem qui est ris-
bile. et sic hoīez eē risibiliis est. t̄p̄met
hō qui est risibili. ¶ T̄ tertio sic. dabiles
sūt multe p̄pōnes vere quorū ēnū
ctabiliā cōplexa nō sūt. ḡ p̄pō non
dī dīcī. vā a suo enūctabili. aīs pat̄z.
T̄ū p̄mo de ista deus est. cuius enū-
ctabili. est deū eē qd̄ nō ē nīl̄ t̄p̄ de⁹.
et si deus non ē qd̄ verū xītate saltē
cōplexa. ḡ deū eē nō ē tali xītate verū
q̄ abit deū eē nō sit t̄p̄ deus p̄z. q̄ q̄l̄
alio a deo circūscripto adhuc de⁹ ē et
t̄t̄t̄t̄ soluz ē deus. ḡ deū eē nō ē nīl̄
t̄p̄ deus. T̄ū scđ de ista: nullus hō ē
aslinus cui⁹ enūctabili est: nullū hoīez
eē aslinū qd̄ si nō ē verū. p̄z sic. q̄ nulla
res incōplexa ē vera saltē xītate com-
plexa. s̄z nullū hoīem eē aslinū est res i
cōplexa. ḡ nullū hoīem esse aslinū ē ta
llī xītate verū. Minor assūpta p̄z. quia
nulla res i complexa mūdi est aliquid
hoīem esse aslinū. ḡ q̄l̄ est nullū hoīez
eē aslinū. iż vā: q̄ de quoctiō negat
vn̄si contradictoriū de eodē affirmat
et reliquū. T̄ū tertio de ista. nullū cō-
plexa significabile est aliqua entitas
cui⁹ enūctabili est hoc cōplexum nul-
lum complexum significabile esse ali-
quam entitatem. mō illud nō ē verū
cum nō videat qd̄ t̄p̄m sit. ¶ Quarto
sic. ista est p̄pō falsa hō ē aslinus: t̄t̄n
et⁹ enūctabili sc̄z hoīem eē aslinū non
est sīm. ḡ p̄pō nō dī falsa a falsitate sūt
enūctabili. Minor p̄z. T̄ū p̄mo: q̄ ho-
minē eē aslinū nichil est. ḡ nō est falsū.
T̄ū scđo: q̄ ista. hoīem eē aslinū ē sīm
est vna affirmatiua cui⁹ subiectū pro
nullo supponit ḡ ē falsa. T̄ū tertio. q̄
bñ seq̄t̄ hoīem eē aslinū est sīm. ḡ ho-
minē eē aslinū est. s̄z vā ē sīm. ḡ t̄ aīs
T̄ū quarto: q̄ si hoīez eē aslinū est. iūc
hec erit eque bñvera hō est aslin⁹ sicut
ista deus est: cum eius enūctabili ita
bene sit sicut enūctabili illius deus ē.
¶ Quinto sic. nullū enūctabili h̄t̄ dī
cī sīm. ḡ ab eius falsitate nō dicuntur

enūctabiliōnes false. aīs p̄z. T̄ū p̄mo. q̄
nō vīdeat a q̄ t̄p̄m dicere t̄p̄m: nō enīz
ab alīq̄ falsitate. q̄ ab eterno sīm fuit
mundum non fore: t̄t̄t̄t̄ nulla erat
falsitas. nec etiā p̄t̄ dīcī q̄ dīcāt̄ falsū.
et non ab alīqua falsitate. q̄ sicut sp̄l̄
cāc̄ alīquid eē albū quin sit albū albe-
dine. ita implicat alīqd̄ eē falsū q̄n sit
alīqua falsitate falsum.

¶ III Oppositū arguitur
q̄ sīm p̄bñ ab eo q̄ res est vel non est
oīo vīvera vel falsa: sed sic est q̄ ibi s̄
capit̄ res p̄ enūctabili incōplexa. nō esī
q̄ hō est. aut q̄ albedo est. aut q̄ hō t̄
albedo sunt t̄do hec est vīvera hō ē alb⁹
s̄z q̄ hō ē albus. nec q̄ nullus hō sit
aut nullus aslinus sit. t̄do hec est falsa
hō est aslinus. s̄z q̄ nullus hō est aslin⁹
ḡ capit̄ ibi rem p̄ enūctabili cōplexo
de quo dīcī q̄ illud qd̄ ē sub affirma-
tione vel negatione est verū vel sīm si
cut affirmatio vel negatio ḡ p̄pōnes
dīcīt̄ vēl false a veritate suoꝝ enū-
ctabili. ¶ Pro solutione dubū

¶ Aduertendū est q̄ du-
plex est modus tenendi cōplexū sīgbili-
tia. nam sīm p̄mū modū quedā sunt si-
gnificabilita p̄plexa quorū nulla pars
p̄t̄ eē. vt chīmera eē ycocerū ē enū-
ctabili cuius nulla pars p̄t̄ esse. q̄a
neq̄ chīmera neq̄ ycocerū p̄t̄ eē vē
supponit. t̄ tale dī eē alīquid capten-
do ly alīquid latissime p̄ oī illo de q̄
loquendo vīt̄mū hoc vībo est. Dīci-
mus el q̄ sī sic eēt̄ q̄ chīmera eēt̄ yco-
cerū ēnūc̄ chīmera eēt̄ ycouerū. mō
sic eē nō ē nīl̄ chīmerā eēt̄ ycoceruum
t̄ sic nō eēt̄ ess̄z alīqd̄. q̄ solet admīt̄
tali locutio. sī sic eēt̄ q̄ nichil ess̄z. t̄ p̄
sīs nichil eēt̄ ess̄z alīqd̄. t̄ sic p̄z q̄ sī sic
ess̄z q̄ nichil ess̄z alīqd̄ ess̄z. puta nichil
eē: hūc mō cōplexū sīgbili confidet in
complexū sīgbile qd̄ dicere eē alīqd̄
isto p̄mo modo sīm quē modū dicere-
mus chīmerā eēt̄ alīqd̄. t̄ p̄ sīs hanc
esse verā. chīmera ē chīmera. cū es̄t̄
affirmatiua cuius p̄dicatū t̄ subiectū
p̄ eos supponerē. t̄ sīs dicere t̄ p̄

erit illa et vere si hoc rudibilis est hoc rudi
bilis cuius subiectum et predicatum per eos
supponerent. Nec enim valebit ista ratio.
hoc rudibilis est hoc rudiibilis. quod hoc rudi
bilis est hoc. vel quod hoc est hoc rudiibilis:
quod in aere extrema per eodem supponunt
capiendo ly idem ut est passio de ly ali
quid quod capitur primo modo. et tunc in parte non
sic per eodem supponatur. Secundus modus
complexe significabile est illorum quoniam
nulla pars est: aliqua tamen pars potest esse et
aliqua non. ut vacuus posse esse chymera
est enunciabile cutus prima pars potest esse
scilicet vacuus. et alia pars non potest esse scilicet chimera.
et sic hunc potest considerare suum incomple
xe significabile quod potest esse. sed nunquam
erit pura vacuus. et sic per hanc esse con
cedendam. vacuus est vacuus. et sicut illa
vacuus est locus non repletus corpore
et sic si nulla pluviata esset nec esset futu
ra. adhuc verum est pluviat esse vapo
rem humidum. et illud esset enunciabile ve
rum. et hec omnia quae sunt extranea in lo
gica fundamento tamen capti ex hac op
tione vel sibi sibi quod coedit istam affir
matum. non ens est non ens. cuius sub
iectum non supponit per aliquo nisi capia
tur ly aliquid large aliquo dicere mo
dum. Tertius modus complexe si
gnificabili est eorum quorum nulla pars
est: quod tamen potest esse. et sic igne a. producibile
posse producere igne b. non producibilis esset
in tertio modo. quod neque ignis a. neque ignis
b. et factio est. huiusmodi possit esse. Quar
tus modus complexe significabili est illorum
quorum una pars est et altera non est. licet
possit esse. et sic deum posse producere aut
mam antropi esset enunciabile complexum
per istum modum: cum deus sit et anima ant
ropi non sit. huiusmodi possit esse. Quintus
modus enunciabilis complexorum esset
illorum quorum quae pars est vel quorum
cota essentia est verbaliter tamen figura Ex
empli proximi. ut deum conservare in fidu
cibus quod per se tam mundus est deus
est. Exempli secuti. ut deum esse non est
nisi ipse deus verbaliter significatur. Et secundum
istum modum complexe significabile non est nisi
res incompletae que complexe et vera

baliter per se significatur. Sed alio modo
dus tenendi complexe significabilia. sed quod
concedendum est complexe significabilia oīno di
tinguit ab incomplexis. deus esse enim secundum
hunc modum non est deus. sed est deus exist
ere neque vela querendum est quod est deus
existere. cum non possit per notius ma
nifestari. sed si ultra propterue queratur. pro
pterue respondendum est quod est complexum significabi
le. et secundum hunc modum respondet ad que
stiones dubias. Ad primam dicitur quod verum
et falsum captiuntur duplex. Unum per illis
quod significat taliter esse qualiter est: vel taliter
esse qualiter non est. et sic solū conuen
tient propositionibus. et non ipsiis enunciabiliis. Alio modo captiuntur per ipsum taliter
esse qualiter est. vel taliter non esse qualiter
est. et sic non sunt passiones propositionum sed enunciabiliū modo perhūs
locis allegatis loquitur de vero vel fal
so. vel veritate aut fallitate primo modo.
Ad secundam dicitur quod secundum hanc opinionem
ly aliquid capti tripliciter. Uno modo per
enunciabili complexo vel incomplexo ve
ro vel falso. et sic omnia enunciabilia sive
vera sive falsa sunt res quod ad modum
sumuntur illa auctoritate ab eo quod res
est. ac. Et sicut entia complexa impossibili
sunt hoc modo entia et res. Secun
do modo captiur ly aliquid et alia trans
scendentia per enunciationibus comple
xis vel incomplexis et verbis. et hac si
gnificatione usus est aristoteles quin
to metaphysice capitulo de ente ubi dicte
verbi esse ens et non ens esse nullum. Simili
liter in primo capitulo secundo verbis de
cit quod non est. I. quod est sicut non distinguit sci
re. et secundum hanc significacionem hominem esse
risibilem: et quodlibet aliud enunciabile ve
rum dicere estens aliquid. quare per hanc illam
est verum. antropos est antropos: cuicunque affirm
atur cutus subiectum et predicatum
per aliquo eodem supponuntur. Tertio modo
captiuntur illa transcendencia per entitatem
simplici quod est posita extra nichil et ex
tra suas causas. et in modo hominem esse
risibile non est aliquid neque est hoc neque
risibileas. Sed negatur ratione qua infer
etur quod ab eius ratione proprie non dicitur.

vera. nā ad hoc & aliquā enūcīabīle sī
vēx non op̄z q̄ sit aliqua entitas. Ad
cōfirmationē negat p̄ha. ad p̄bationēz
d̄f q̄ holem eē r̄isibilem nō est aggre-
gatum ex hōse & actu ridendi. Et ad
p̄bationem cōcedit q̄ illa hō ē r̄isibile
sic se h̄z & p̄es clus solū signit holem
et actu ridendi. tñ tota p̄pō signit ho-
minē eē r̄isibilem. q̄d neq̄ est hō neq̄
actus ridendi. neq̄ aggregatum ex ho-
mine & actu ridendi. ¶ Ad tertiam ne-
gat assump̄tū. t ad p̄bationē negatur
q̄ deū eē non sīt nisi deus. t cōcedit q̄
circūscriptio alio a deo adhuc est de⁹.
Sed negat p̄ha qua inservit q̄ deū eē ē
ip̄e de⁹. posset t̄ distinguī illa circun-
scriptio quolibet alio a deo de⁹ est vel
capiēdo ly altud ḡnāliserit se extēdit
t̄ ad incōplexē significabilitā q̄ ad cō-
plexē significabilitā. t sic negat ista cir-
cūscriptio q̄d alio a deo deus est si bo-
nitas p̄ha illi⁹ p̄ditionalis tenet soluz
p̄ mediū intrinsecū: q̄ tunc secludere
sur dū eē et p̄ p̄ha de⁹ nō eē. si hō ac-
cipiat ly altud vt solū se extēdit ad en-
titates incōplexas: tūc illa ē vera circū-
scriptio quolibet alio a deo deus ē. q̄ deū
eē non est aliud a deo. i. alia entitas.
¶ Ad scđam p̄bationē negat q̄ nul-
lū holem esse asinū non sīt verū. et ad
p̄bationē cōcedit q̄ quelibet res mis-
ti non est aliquā holem eē asinū
Sed negat p̄ha qua inservit q̄d res
mundi sī nullū holem eē asinū q̄ nō
op̄z q̄ de quo cūq̄ negat vnu⁹. p̄dictio-
riū enunciabilū affirmat reliquū: t̄
hoc oportet in terminis p̄dictoriū.
¶ Ad tertiam p̄bationem d̄r q̄ nul-
lum cōplexē significabile esse aliquā
entitatem est verum. Et cum querit
quid est illud: dicitur q̄ nō est aliqua
entitas incomplexa: sed est nulluz cō-
plexē significabile eē rem creatam v̄l
increatam: vel eē rem postam extra
suas causas vel extra nichil. ¶ Ad q̄r
tam negatur minor. Ad p̄bationē il-
lam dicitur q̄ licet hominē esse asinū
non sīt aliquād: capiēdo ly aliquād
duobus secūdis modis: tamē bene est

aliquid primo modo. ¶ Ad scđam p̄-
bationem dicitur q̄ licet subiectu⁹ il-
lus affirmatiue non supponat p̄ alte-
quo capiendo ly aliquād duobus secū-
dis modis. tamen bene p̄mo modo.
¶ Ad tertiam p̄bationem dicitur q̄
p̄ha est bona dūmodo ly ens in conse-
quentie includat ly ens primo modo
vel scđo modo sumptu⁹. sed non sī in-
cludat ly ens tertio modo sumptum:
¶ Ad tertiam negatur cōsequentia:
q̄ deū eē est strictiori modo essendi q̄
holem esse asinū. q̄ deū eē est secundo
modo: sed holem eē asinū non est ni
si primo mō. ¶ Ad quintā negat aīnū
t ad p̄bationēz dicitū est q̄ penes s̄m
modum mundū non for: non suissee
ab eterno falsū: sed penes tertiu⁹ mo-
dum. q̄ tunc aliquād est falsū q̄d cīs
nulla falsitate falsum. sed q̄ non cīs
aliquā veritate verū. quēadmodū
aliquid est cecum. nō quia est aliquā
cecitate cecum. sed quia non est aliq
uis uīdens.

¶ Dubitat secūdo vtrū
ea q̄ dicta sunt in scđo notabili suffici-
ri possint: ¶ Et ar̄ p̄mo q̄ nō. q̄ nō ē
possible saluare q̄ oē ens eē deū ē pos-
sibile. t tñ oē ens eē deū ē possibile. ḡ it
le modus saluādi possibilē ppōnem
nō ē sufficiēs. minor ē nota. q̄ hec en-
ciatio. oē ens est de⁹ est possibile. ḡ en-
ciabile t̄plus est possibile. s. oē ens esse
deū. et maior p̄z. Tū p̄mo. q̄ non om-
ne ens esse deum p̄t iudicari a p̄ma
veritate. ḡ non omne ens esse deuz est
possible. assump̄tū p̄z. quia sorteū
esse deum non p̄t a p̄ma veritate iu-
dicari. ¶ Cum scđo. quia bñ sequit om-
ne ens esse deum p̄t iudicari a p̄ma
veritate. sed sorteū esse deum est ens
esse deū. ḡ sorteū esse deum potest iu-
dicari a p̄ma veritate. sed conclusio ē
falsa et minor vera. ergo maior ē fal-
sa. ¶ Cum tertio. quia nō omne ens eē
deū est possibile. ergo falsum est q̄ oē
ens esse deum sit possibile. tenet conse-
quentia. q̄ iste contradic̄t. oē ens eē

deum est possibile : et non omne ens
esse deum est possibile tenedo utrobi:
us eodem modo terlos. sed si scđo est & a pria
est falsa. ¶ Scđo sic argū. oē ens eē de
um est aliqualiter esse qualiter nō p̄t
esse. igit̄ penes modū datum in secun
do notabili non pot̄ saluari q̄ oē ens
esse deū est possibile. assumptū p̄t: q̄
oē ens esse deum est omne ens eē deū
& tñ non oē ens est deus nec pot̄ eē de
us. ergo omne ens esse deū est taliter
esse qualiter non potest eē. Confirmā
tur: q̄ non omne ens esse deū est taliter
esse qualiter potest esse. ergo falsū est
dicere q̄ omne ens esse deum est taliter
esse qualiter potest esse. tenet cōsequē
tia p̄ legem ſđictoriay. Et assumptū p̄t:
q̄ non omne ens esse deum est ali
quod ens nō esse deū. ita est q̄ aliquid
ens non pot̄ esse deus: puta sortes. er
go nō omne ens esse deū est taliter eē
qualiter potest esse. ¶ Tertio ſic. ho
minem esse alium est impossibile: et
tñ non pot̄ saluari esse impossibile pe
nes modum dicū in ſcđo notabili er
go ille modus est insufficiēs. Minor
p̄t. Tum primo: q̄ pot̄ enūciari p̄ p̄
pōnem possibilē cū hec possit eē possi
bilis. hō est alius. Tū ſcđo q̄ tale po
test iudicari a p̄ma xitatem. ergo nō est
impossible s̄ in aliquā dicatorū modorū
Assumptū p̄t: q̄ pot̄ iudicari ab ho
mine. ergo et a prima veritate. Tenet
p̄na: q̄ quicquid pot̄ fieri ab homine
pot̄ euā fieri a p̄ma veritate. Tum ter
tio: q̄ hoc ē alius nō ē taliter esse
qualiter non pot̄ eē & non est impossibi
le s̄ in aliquā modum dicū. Assumptū
patet: quia alias impossible esse esset
et sic quod non posset esse esset: qd̄ im
plicat contradictionē. ¶ Quarto ſic.
Omne ens esse est necessariū. tñ amē
nō ē necessariū aliquo iſtoꝝ modorū
ergo illi modi sunt insufficiēs. Mi
nor p̄t. Tum p̄mo. quia si eē necessa
rium quod est enūciabile per istam
necessariam, omne ens eē. eadem ra

tione sortem esse esset necessariū. cum
sit enūciabile per istam p̄pōnem ne
cessariam. oē ens eē. sed p̄ns est falsū
igit̄. Tū ſcđo. q̄ deū nō iudicat neces
sario ē ens eē. ergo omne ens eē
non est necessariū secūdo modo. Allū
ptū p̄t. q̄ deū nō iudicat neces
sario sortē eē. ergo nō iudicat neces
sario oē ens eē. tenet p̄na. q̄ ex oppoſi
to p̄ficiſ ſinfirb̄ doppoſitū aſſiſ. Tū ter
tio. q̄ oē ens eē nō ē taliter eē qualiter
necessario eē. & oē ens eē nō ē neces
sarium tertiomodo. Allūptū p̄t. q̄ bñ ſe
quif. oē ens eē est taliter eē qualiter ne
cessario eē. et sortē eē est aliquid ens
eē. & sortē eē est taliter eē quā ſit nccio eē.
ſz ocluſio ē falsa & iſtoꝝ vera. & maior
est falsa & p̄ p̄is ſua ſđictoria eſt vera.
¶ Quinto ſic. sortē currere eſt contingēs
& tñ nō eſt contingens aliquo dicatorū
modorū ergo illi modi ſunt insufficiē
tes. minor p̄t. Tū p̄mo. q̄ quecūq̄ ab
eadem veritate dicunt̄ vera ſi vnum
eſt nccio verū et alierū. ſz deū eē & for
tem currere dicunt̄ vera ab eadē ve
ritate. puta ab ipſa prima veritate. er
go sorteſ currere eſt eque bene neces
ſario verū ſicut deū eē. & p̄ p̄ns nō eſt
contingēs aliquo ſđictoriū modorū. Tū
secūdo. q̄ ſi sortē currere eſt contingen
gens aliquid illoꝝ modorū ſeq̄ret & idē
eſt contingēs & necessariū. ſz p̄ns ē im
possible. igit̄. p̄t tñ p̄na. q̄ sorteſ cur
rere ē contingēs. & sorteſ currere v̄l sorteſ
non currere eſt contingēs. p̄p̄na a par
te diſſūctiue ad totā diſſūctiū v̄l a pte
diſſūctiue ad totā diſſūctiū. & tñ sorteſ cur
rere vel sorteſ nō currere eſt necessariū
& idē eſt contingēs & necessariū.

¶ In oppositū arguitur
q̄ hec ē nccia ſm aristotelē. oīs hō eſt
aīal. & nō q̄ oīs hō nccio ſit v̄l q̄ omnis
hō nccio ē aīal: ſz q̄ oēz hoiez eē aīal
eſt necessariū. ¶ P̄mo ſolutione dubiū
eſt aduertendū q̄ nūq̄ duꝝ enūciabi
lia cōplexa veſe predicanſ de ſenūicē
ntiſ de ſeipſis predicanſ p̄ ſe et neceſſa
rio. & nō posſit vñū eſſe in aliquo mē

essendi quin alio sit i eo modo eendi. Et hoc p ex cō mō dīcēdī. Si q̄s ei querat qdē hōlem eē alia. et ali⁹ r̄f̄det q̄ eē hōlem eē albus. oēs negabit q̄ ipse dicat verū. et concedēt q̄ hōlem eē ani mal nō ē hōlem eē albus. I⁹ hō ex hō alia sit hō albus. hoc autē t̄b̄ est q̄ al bus non p̄dicat p̄ se de alia. Sitr nō ē concedendum q̄ sōrē eē sit aliqd̄ ens esse. nemo em̄ concederet q̄ hōlem eē alia sit hōlez esse corpus; q̄ illa enunciabilita q̄ de sc̄inulcē predican̄ debarent a sc̄inulcē cōuerit. cū t̄ḡ sōrēs nō suertat cū ēre sc̄q̄ q̄ sōrē eē nō ē aliqd̄ ens esse. ¶ Sc̄do supponendū est q̄ sc̄inac̄hegorūmata q̄ ponit in enunciabilitib⁹ p̄nē dupl̄r sumi. Anomō p̄pōnabiliter. i. sicut capiūt in p̄pōnti bue. et sic concedēdū essz q̄ sōrē eē est nullū ens eē. q̄ sōrē eē ē aliqd̄ quod nō est ens eē. Sitr concedēdū essz q̄ sōrē currere vel sōrē nō currere ē cōtingens. q̄ sensus est q̄ illud enunciabile sōrē currere. vel illud. sōrem nō currere est cōtingens. modo hoc est verum. Alio modo p̄nē capi talia sc̄inac̄hegorūmata completere significabiliter. i. sicut ponit in enunciatiōibus complexis. et sic concedēdū est q̄ nō oē ens esse est aliqd̄ ens non esse dicē do vñū enunciabile cōplexē signibile de altero equualenter posse p̄dicari qd̄ facile sustineri p̄t. Sitr hec est falsa sōrem currere vel sōrē nō currere ē cōtingens. cum sensus sit q̄ illud enū ciabile distinctum. sōrē currere vñ sōrem nō currere est cōtingens. hoc autē est falsum. q̄ illud est necessarium. ¶ Istis notatis respondeatur ad dubium q̄ sic. ¶ Ad rōnes. Ad primā negatur maior. Et ad sc̄dam p̄bationē negatur assumptum siue capiāt ly oē complexe significabiliter. ita q̄ sit sensus. hoc complexe significabile. omne ens esse deum non potest iudicari a p̄ma veritate siue capiatur p̄positionabiliter. ita q̄ sit sensus q̄ nō omne ea le enunciabile ens esse deum p̄t a p̄ma veritate iudicari. potest et p̄ma

veritas iudicare omne tale enunciabili omne ens esse deum. Probatio au tem nō valet q̄ sōrem eē deum non ē ens eē deum vi prius dictum est. Et ideo non sequitur. deus non p̄t iudicare sōrem esse deum. q̄ non potest iudicare oē ens eē deum. Ita t̄h̄ bñ essz concedēda. sicut non oē ens esse deum potest iudicari a prima veritate si capiatur ly complexe significabiliter. et non p̄pōnabiliter. q̄ sensus est q̄ illud enunciabile non omne ens esse deum p̄t a p̄ma veritate iudicari modo hoc est verū. cum tale enunciabile de facto sit verum. ¶ Ad sc̄dam p̄bationē cōceditur ɔ̄ha. et dicit q̄ minor est falsa. ¶ Ad tertiam p̄bationē distinguitur ahs: vel si ly non/capiāt complexe significabiliter et sic cōcedit ahs et negatur ɔ̄ha. q̄ tunc ille non contradicunt q̄ significant solū contradictria enunciabilita esse possibilis quod verū est. vel si ly nō/capiāt p̄pōnabilitē et sic negat ahs. q̄ sīḡt q̄ hoc enunciabile complexum. omne ens esse deum non est possibile quod est falsum. ¶ Ad secūdam p̄cipiale negat ahs. Et ad p̄bationem concedit maior et minor et negat ɔ̄ha. q̄ l̄ nō oē ens possit eē deus t̄h̄ p̄t ita eē q̄ oē ens sit deus. ¶ Ad se cūdā distinguit ahs. vñ capiēdo ly nō/cōplexē significabiliter. et sic concedit ahs et negat ɔ̄ha. q̄ p̄t ita esse sicut duo ɔ̄dictoria sīḡt et hoc successive. vel si ly nō/capiāt p̄pōnabilitē et sic negat. ¶ Ad tertiam negatur minor et ad illam p̄bationē dīt q̄ l̄ possit enunciari p̄ p̄pōnem possibilē non t̄h̄ p̄ p̄pōnem q̄ nūc est possibilis. ¶ Ad secūdam p̄bationē negatur assumptū. et ad p̄bationem eius concedit ahs et negatur ɔ̄ha. et etiam p̄pō assumpta. falsum em̄ q̄diu falsum est potest ab hoie iudicari: sed non veritate p̄ma. ¶ Ad tertiam p̄bationem negat ahs: et ad p̄bationem dīt q̄ hōlem esse aliud est in p̄mo mō essēdi nec est im possibile esse in illo modo essendi: s̄z ē solū impossibile eē tertio et quarto mō.

Quod quartam negatur minor. et ad illam probationem negat p̄nā: quod sicut esse non est enūciabile adequate p̄ iſtā. oē ens est. si soluz est omne ens ē. **Q**uod scđam probationem negat aīo: et ad probationem negat p̄nā. et etiā illa q̄ fieret ex opposito p̄nā ad oppositū aīo. quod sicut ē nō ē aliqđ ens ē. **Q**uod tertia probationem negat aīo. et ad probationes cōcedit p̄nā. sed dī q̄ minor ē falsa. ut p̄z ex dicit. **Q**uod quiniam negatur minor. et ad probationem dī q̄ stat duo vera ē ē ea dītate vera: et h̄ v̄x ē cōtingenter v̄x et aliud necessario v̄x q̄ vñ contingenter a tali veritate iudicat et aliud necessario. Abi grā. sicut currere ē cōtingenter v̄x: quod est cōcēder a p̄ma dītate iudicatu: et h̄ deuz ē ē n̄cēlo ē v̄x. quod necessario ē a p̄ma dītate iudicatu. **Q**uod scđam probationem negat p̄nā et cū dī q̄ sicut currere vel sicut nō currere est p̄rigēa. diliguit. aut si ly vel/capiat pp̄nabilit̄ et sic cōcēdit. quod sensus ē q̄ aliud cōplexē fīgibile sicut currere. vel iſtud. sicut nō currere ē p̄rigēs et hoc v̄x ē. et ex hoc nō se quīt q̄ idē sit p̄rigēs et necessariu. aut si ly vel/capiat cōplexē fīgibilit̄. et sic negat q̄ sicut currere vel sicut nō currere sit cōrigēs neq; valz tal p̄nā: cū tūc ex p̄rigēis avnt p̄nis enūciabilis dislūcti inferat p̄rigēta totū dislūcti. mō p̄nā nō valz sicut nec ex cōrigēta p̄i dislūctiue p̄i iferri p̄rigēta totū dislūctiue

Dubitatur tertio v̄trū ea q̄ dicta sunt de veritate et falsitate pp̄nū insolubiliū in tertio notabilis possint probabilit̄ sustinerti. **E**t ar p̄mo q̄ non. quod illum modum hec esset falsa. sortes dicit falsum in casu quo solum sortes diceret iſtā: si p̄nā ē fīm. q̄ et aīo. p̄nā est nota: et falsitas cōsequētis p̄z. **T**um p̄mo. quod plato illud idē dices. qd̄ sortes dicit: diceret v̄x q̄ et sortes. etenit p̄nā: quod sortes p̄t de sc̄p̄o dicere vere qd̄ altius de eo dicit. **T**um scđo. quod q̄ rōne iſtā ē falsa sortes dicit fīm eadem rōne iſtā ē falsa et

dez casu. sortes nō dicit fīm. q̄ sensus ē etiā q̄ sortes nō diceret fīm. altius ab isto sortes non dicit fīm. mō non ita est in casu posito q̄ in isto casu sortes dicit fīm. qd̄ nō est illud. sortes nō dicit fīm. **T**um tertio. q: i casu posito sortes dicit aliquā pp̄nē. q̄rīt q̄ virū dicat veruz vel falsum. si dicat verum sequitur q̄ hec est vera. sortes dicit fīm: cum solū sortes dicat ē. si dicat fīm: seq̄t q̄ sortes dicit fīm. et p̄ p̄nā hec est vera. sortes dicit fīm. **S**cđo sic. si iſtē modus ēt sufficiens seq̄ret q̄ i isto casu illa nō ēt vera. sortes nō dicit fīm s̄z hoc ē fīm. q̄ ille modus nō est sufficiens. Minor p̄z. **T**um p̄mo. quod vel illa ē vera. sortes nō dicit fīm dū. p̄fert a sorte vel ab aliquo alto. nō est dicendū scđm: quia oīs talis pp̄o. sortes non dicit fīm ab alto q̄ a sorte plato esz falsa. nec dicē dum est p̄mū: quod casus soldi ponit sorte dicere iſtā sortes dicit fīm. et p̄ p̄nā nō stat cū casu q̄ sortes dicit iſtā. sortes non dicit fīm. **T**um scđo. quod illa pp̄o sort nō dicit fīm s̄z i illo casu sort n̄ dicit fīm. Iḡt ip̄a s̄z talis nō ēt qualif est. et p̄ p̄nā nō ēt v̄a s̄z falsa. **T**um tertio quod iſtā sort nō dicit fīm ē pp̄o negaria cuius subiectū et p̄dicatu p̄ coī supposūt. s. sortes et dicit fīm. et cū hoc nemo p̄t v̄e enūciare sortes nō dicit fīm. Iḡt hec nō est vera i illo casu sortes nō dicit fīm. **T**ertio argū p̄ncipalit. si iſtē modus ēt sufficiens seq̄ret q̄ iſtā esz v̄a. solus plato dicit v̄x posito q̄ plō diceret iſtā de. et sortes iſtā. solū plato dicit verū: s̄z hoc ē fīm. Iḡt. p̄nā p̄z. quod sensus iſtū esz solus plato dicit v̄x. et hoc ē v̄x. s̄z falsitas p̄nā p̄z. **T**um p̄mo quod si solū plato dicit v̄x seq̄t q̄ sort. de cēs solū platonē dicerere verū dicit v̄x et p̄ p̄nā nō solus plato dicit v̄x. et per p̄ p̄nā hec ē falsa. solus plato dicit v̄x. **T**um scđo. quod si hec sit vera. solus plato dicit veruz: seq̄t q̄ solus plato dicit v̄x. et si solus plato dicit verum seq̄t q̄ nemo alī p̄t plō dicit v̄x. et p̄ p̄nā q̄ sort. nō dicit v̄x. et cū sort. dicas sola

plato diceret vero. sequitur quod non est verum.
quod solus plato dicat verum. et per hunc hec non
est vera. vera solus plato dicit verum. Tertio: quod si
solus plato dicit verum. et sorores non dicitur verum: sed hinc
est simili: quia dicit illud verum. solus
plato dicit verum. quod est absurdum. Quar
to principaliter arguitur illius modus
non potest saluari an sorores sint plurimi que non
posse quod sorores soli dicerent istam. per deum
ego sum plurimus. igit talis modus non
est sufficiens. Assupsum p. q. r. vel in illo
casu sorores sunt plurimi aut non. si sic er
go turaretur verum. et per hunc non sunt plurimi
sunt plurimi turaretur se et per hunc sunt plurimi.
Tertio scilicet quod in illo casu hec per deum ego su
plurimus valeret tamen sicut hec. per deum ego
turo aliquod simili aliquid ab isto. per deum ego
sum plurimus. sed non potest saluari an ita sint an
non. nam si dicatur quod turat simili aliquid ab illo
per deum ego sum plurimus. sequitur quod verum est
tamen turare simili. et per hunc verum est tamen
est plurimi. nec potest dici quod non turet aliquod
simili aliquid ab illo. per deum ego sum plurimi: quod
turat hoc tamen simili. per deum ego sum plurimi
alio plurimo ob illo. per deum ego sum plurimi
modo illud est aliquid ab isto paritale. per deum
ego sum plurimus. Tertio quod vel in illo
casu sorores turaretur verum vel simili: si crucifix
cum turet se est plurimi. sequitur quod verum est tamen
est plurimi et per hunc verum est tamen turasse
verum. Si vero dicatur quod turauerit falsum
cum turauerit se est plurimi. sequitur quod simili est
tamen est plurimi. et per hunc simili est tamen turasse
simili. et sic si turauit simili non turauit
simili. Quinto sic. hinc istius modus mul
ti casus insolubilius solus non potest. quod ta
lis modus non est sufficiens. Ans p. q. r.
Tertio primo de isto casu quod sorores omnes dicentur
verum. promiserit se daturum denarium. et ve
nient plato ad eum quod dicatur. tu non das
michi denarium. quod si in illo casu vel sor
ores dabit platonem denarium vel non. si da
bit enim sorores promiserit se daturum denari
um solus dicentur verum: sequitur quod plato dicu
verum et si plato dicit sorores non daturum ei
denarium. quod verum est sorores non daturum plato
ni denarium. et per hunc si sorores dabit plato

toni denarium non dabit. si vero quod sor
ores non dabit platonem denarium tunc pla
to dicatur et quod non daret denarium dicte
verum. et per hunc sorores quod dicit se cuncti dia
centur verum daturum denarium dabit plato
ni denarium. et per hunc si non dabit dabit.
Tertio scilicet quod si quis eat ad confessionem
et intungat et sacerdos quod ipse itineret quod
usque obutetur primo alicui dicentur sibi verum
et iste sit sorores et obutetur platonem sibi. di
cetur tu non fecisti penitentiam tuam. In non co
pleueristi. Queritur si in illo casu viri sorores
copleuerit penitentiam suam an non. Si co
pleuerit quod propter quod dicit sibi quod si copleuerit
non dicitur verum. et per hunc sorores non obuta
uit alicui dicentur verum. et per hunc non ad
huc copleuerit penitentiam suam. Si vero dicitur
quod non copleuerit: tunc plato dicatur et
quod non copleuerit penitentiam dicebat verum. et per
hunc sorores obutabuntur isti obutauit dicentur
verum. et sic copleuerit penitentiam suam. Tertio
tertio: quod volo quod sorores obligent se platonem
in hunc modum si tu intrabis religionem
ego non intrabo: et si non intras intrabo.
et non altas. plato vero se obliget sorores in
hunc modum si tu intras religionem ego in
trabo: et non altas: et si tu non intras non in
trabo. quod si viri in illo casu sorores tene
atur turare religionem an non. si tenet
intrare et turaretur. quod plato intrabit. quia
ad hoc se obligavit. Et si plato intrat
religionem: cum sorores obligauit solum se in
traturum religionem si plato non ieret sequitur
quod neque sorores intrabit religionem neque
tenet turare. Si vero dicatur quod sorores non
tenet turare neque intrabit. quod est neque plato
tenet turare neque intrabit. p. q. r. obli
gationem suam. et si plato neque tenet turare
neque intrabit sequitur quod sorores quod se obli
gauit intrare si plato non intraret tene
tur turare. et per hunc si non tenet turare te
net intrare. Quarto oppositum ait: quod r. p. a.
supqua fundatur ille modus dicendus est
vera. ut probatum est in scilicet notabilis. era
go ille modus est sustinibilis. Quarto
solutione. dubium est aduertendum quod aliquid
est querere verum hec sit falsa sorores dicte
falsum. posse casu quod solum sorores dicte
cat istam. et querere in illo casu viri.

sortes dicat sīm. nā p̄ma est vera et sc̄ba falsa. q̄ sens⁹ est q̄ sortes dicit sīm aliud ab isto. sortes dicit sīm: et nō est ista. Similiter diceref de ista sortes men-
tetur et de ista. hec est falsa demonstrā-
do seip̄am. et de ista. ois p̄pō v̄lis est
falsa q̄ signet cēm pp̄onem vniuersa-
lē eē aliquid sīm aliud ab isto v̄li. ois
p̄pō v̄lis est falsa. Sib⁹ diceref de ista
sortes et plato dicuit falsum posito q̄
plato dicat istam: sortes dicit verū. et
sortes diceref istam. sortes et plato di-
cunt falsū. Sib⁹ diceref de ista. ois hō
pter platonē dicit sīm. supposito q̄ pla-
to dicat deū eē. et sortes dicat illā exce-
ptiuā. H̄es em̄ pp̄ones tales et sibi simi-
les sūt false; sed iste negatue sūt vere
sortes nō dicit verū. posito q̄ solū di-
cat istam hec non est vera demonstrā-
do seip̄am. q̄ p̄ma signet sortem nō dice-
re aliquod aliud ab isto verū. et sc̄da
signet se nō eē aliud verū aliud a se. Et
sib⁹ diceref de ista. sortes non mentit.
Sib⁹ diceref de ista. solus sortes dicit ve-
rum. posito q̄ solus plato dicat deūm
eē. et sortes itam. solus sortes dicit ve-
rū. et sib⁹ diceref de ista. ois hō preter
sortē dicit verū in casu predicto. H̄es
enim ille pp̄oes sunt vere penes illū
modū saluandi insolubilla. Et tō dicit
tur ad dubiū q̄ ille modus est sufficie-
ter assignatus. Ad rōes dubiū. Ad
p̄mā negatur minor. ad illā p̄bationē
negat assūpiū: et negat p̄na: q̄ plato
in illo casu nō precise illud idē asserit
de sorte qd̄ sortes de seip̄o asserit: qd̄
sortes asserit se dicere aliquod sīm aliud
ab illo qd̄ pfert. plato aut̄ asserit sorte
dicere falsum aliud ab illo qd̄ ip̄e pla-
to pfert. tō nō idē pentitus signet p̄posi-
to sortis et platonis. Ad sc̄dam dī
q̄ in casu posito hec non eē falsa: sortes
non dicit falsum nisi pferrat ab
altio q̄ a sorte: q̄ casus ponit sortes so-
lu dicere istam. sortes dicit sīm et in ta-
li casu ita non est sicut hec signet nō esse
sortes nō dicit sīm. Iz in tali casu nō sit
falsa q̄ non est. Ad tertiam p̄batio-
nem concedit maior. et ad questionem

dī q̄ si p̄ sc̄da parte questionis pon-
tur p̄pō sortis. sūc neq̄ sortes dicu fal-
sum neq̄ verū. q̄ neq̄ dicit sīm aliud
ab isto. sortes dicit falsū. neq̄ dicere
rū. Iz si p̄ p̄ma parte q̄stionis nō pona-
tur p̄pō de qua ponit cas⁹ Iz sibi sīlī
dī q̄ sortes dicit sīm et negat p̄na qua-
infert q̄ ista sit vera. sortes dicit falsū
loquēdo de illa de qua sit casus q̄ illa
nō signet solū sorte dicere falsū Iz signet sor-
te dicere sīm aliud ab isto falso sortes
dicu falsū. Ad sc̄dam rōnē principa-
lē negat minor: et ad probationē dī q̄
pp̄rie illa sortes non dicit falsum non
estet vera in casu posito q̄ repugnat
casui si quis illā p̄ferat verū nō possi-
bile est ita non esse qualis signet non eē
in isto casu. et si aliquis pp̄onem penti-
tus idem significantē p̄ferat ille dice-
re verū. et sic p̄iz quid sit dicendum
ad p̄mam p̄bationē. Ad sc̄dam p̄-
bationem dī q̄ illa non signet nisi sortes
non dicere aliquod falsū aliud ab il-
lo. sortes dicit falsum vel suo contra-
dictorio vel suo sinonimo vel mentali-
bus illorū et tñ cū hoc stat q̄ dicit falsū
ido non sequitur q̄ hec non sit vera.
Ad tertiam p̄bationem negat q̄
subiectum et predicatum in casu pro-
codem supponat. q̄ p̄dicatuū p̄ nullo
supponit. et cū dī ita q̄ nemo p̄t vere
enūctare sorte nō dicere falsū concedit
tur illū neq̄ ē p̄pē p̄cessū q̄ hec sit x̄a
sortes nō dicit sīm. Iz p̄cessū ē q̄ i casu
talik nō est qu alik signet non esse. Ad
tertiā p̄ncipalē negat minor. Et ad p̄-
mā p̄bationem dī q̄ sortes dicu verū
inegat p̄na qua infertur q̄ nō solus
plato dicit verū. sicut cīm ista p̄na non
valet. sortes dicit verū ḡ sorte dicit a-
liqd̄ ab illo solus plato dicit verū. ita
nō sequit. sortes dicit verum. ḡ nō so-
lus plato dicit verum. Ad tertiam p̄-
bationem concedit q̄ solus plato di-
cit verū. t̄ negat illa. nemo ali⁹ a pla-
tione dicit verū. q̄ ibi l̄ verū star. p̄ alt
quo in exposita. p̄ q̄ tñ nō stabat in ex-
ponēte tō solū dī inferri q̄ nemo ali⁹
a sorte dicit verū ali⁹ ab isto sol⁹ plato

dicit verū. ¶ Ad tertiam p̄bationem negat p̄na: s̄z bñ sequit̄ q̄ sortes nō dicit verum alio ab illo. solus plato dicit̄ verū. ¶ Ad quartā principale negatur assūptū. Et ad primā p̄bationem dicitur q̄ est plurū et cū dic̄t̄ q̄ sortes iurat verū: dicitur q̄ non solū iurat se esse plurū. s̄z iurat se esse periu- rū alto periuerto q̄ sit illud ego sū per turus. et quia non est ita in casu s̄t eē plurū. ¶ Ad scđam p̄bationē negat q̄ non possit saluari falsitas illi⁹ per deum ego iuro alio falsum alio. t̄c. et conceditur q̄ falsuz est ip̄m dicere falsum aliud ab illo: sed negatur p̄na qua infertur q̄ verū est ip̄m dicere vere rum. neq; em̄ dicit̄ alioq; s̄m̄ aliud ab illo ego dico falsū neq; dicit̄ verū: et cū assumitur q̄ dicit̄ illud totū falsū ego dico falsum aliud ab illo ego dico s̄m̄ negat illud: q̄ ut dicit̄ est in tertio no tabilit̄. p̄dicate huius pp̄onis: ego di co falsū nō corrīdet hoc totum falsū ab illo ego dico falsū. s̄z corrīdet sibi solū exceptus falsū q̄ t̄i nō supponit p̄ illa pp̄one p̄dictoria nec p̄ sua s̄m̄ ma nec p̄ mentalibus talis pp̄onuz. ¶ Ad tertiam p̄bationez d̄r q̄ in illo casu sortes iurat falsum. et cum infer tur q̄ falsū est ip̄m esse periurom. negat p̄na: q̄ non solū iurat se eē plurū s̄z eti⁹ iurat se eē plurū alto plurio q̄ p̄ deū ego sū plurū. et hoc est falsuz in illo casu. ¶ Ad quintā negat assūptū. et ad illam p̄bationem d̄r q̄ i illo casu est in potestate sortis dare vel non dare denariū. q̄ in p̄tāre ei⁹ ē tenere vel non tenere promissum. et id dare si vellet. et non dare si nollet. Si t̄n̄ queratur an sortes teneat dare denariū platonis. dicitur q̄ non q̄ p̄missio facta a sorte erat intelligenda de illo q̄ diceret verū ad q̄d t̄n̄ verum nō sequeret̄ oppositi⁹ p̄missi. puta nō dare denariū sicut est in casu q̄ plato dicit sortem non eē daturū ei denariū. Dicit̄ t̄i buridanus in illo casu plato nem nō dicere verū t̄m̄ r̄z eti⁹ pp̄o ac si diceretur ego dico s̄m̄ et id sortes

ex p̄missio non d̄abit platonis denariū et cum inferatur. q̄ plato dicit verū ne gatur p̄na. q̄ pp̄o platonis non solū significat sortem non eē daturū platonis denariū sed significat cū hoc sortem non esse daturū platonis denariū ppter aliud falsum prolatu a platonis q̄ sit illud. tu non dabis michi denariū. q̄ t̄n̄ pp̄o platonis est negativa. et buridanus in insolubilibus videat dīcere illas esse veras id conuentientius est dicere q̄ illa pp̄o platonis ē vera. et standum est in p̄ma solutione. ¶ Ad scđam casum d̄r similiter q̄ sortes obutans platonis non cōplete pe nitentiam suam. et concedit̄ ultra q̄ obutault dicit̄ verū: s̄z negat p̄na q̄ l̄ferit q̄ cōpleteuit suā penitentiā. q̄ penitentia sibi intuncta intelligebat de illo q̄ dicit̄ verū ad q̄d nō sequit̄ ip̄z nō cōpleteuisse suā penitentiā. ita interpretādi sūt oēs isti cas⁹ cōditionales. ¶ Ad tertii casū d̄r q̄ i illo casu neq; sortes neq; plato teneat intrare religionē. q̄ ille obligauit se ad impossibile. et per p̄ns non obligatur.

¶ Ad rationes principales. ¶ Ad p̄mā p̄cedit maior et negat minor. Et ad p̄bationē d̄r q̄ illa ē fala i illo casu et negat q̄ ita sit qualis sit: q̄ nō sit solū sortē dicere s̄m̄ vi d̄cū est. Ad p̄fimationē supra respōsū est. ¶ Ad scđaz rōnē p̄ncipale p̄cedit aīs et negat p̄na. neq; pp̄ones sortis et platonis sūt oīno s̄les. vt in tertio dubio dicit̄ est. Ad cōfirmationē cōcedit̄ q̄ ita ē esset vera sortes dixi falsum: s̄z negat p̄na qua infert̄ q̄ hec fuerit vera sortes dicit̄ falsum. nā ita nō ē sua de preterito s̄z ita. sortes dicit̄ falsum altud ab isto sortes dicit̄ falsū. vt ly s̄m̄ p̄eodē supponat in ambabus vel saltez acceptas. ¶ Ad tertii negat aīs et ad p̄bationem d̄r q̄ illa nō significat sortem non dicere s̄m̄. s̄z sit̄ sortem non dicere alioq; falsū alio ab isto sortes nō dicit̄ s̄m̄ et ita est in casu. Ad cōfirmatiōnem negat aīs et ad p̄bationē nega-

tur *qua* q*ui* p*pōes* sortis *et* platonis nō
codēmō oīno signent. *¶* Ad quariam
negat a*is*, *et* ad p*bationē* concedit q*ui*
ista. o*e* ens est; non signat o*e* ens e*c*: s*ed* si-
gnificat solū o*e* ens alio ab i*pā* a sua
simonia a sua *h*dictoria *et* a mentali
e*az* nisi dicere*et* q*ui* ista regula intellige-
tur q*ui* in p*pōne* ponte verū vel falsū
vel aliqua passio p*pōnis*. Ad p*afirma-*
tionē c*o*cedit q*ui* hec p*ot* e*vera* q*ui* nul-
la p*pō* est. *et* c*u* d*r* q*ui* tunc aliqua p*pō*
est. negatur. q*ui* sensus est q*ui* aliqua p*pō-*
positio est q*ui* nō est illud: illa p*pō* nec
sua contradictoria nec sua simonia
neq*ue* mentales e*az*. m*o* hoc est falsum
in casu. *¶* Ad quintam negat *qua*. q*ui*
nō op*z* transde*ces* supponere, p*er* quol*z*
s*ed* fatis est q*ui* supponat p*er* quol*z* alto a
suo toto: vel q*ui* nō in eadē p*pōne*. sed i*n*
diuersis p*er* quolibet supponat. Ad c*o*-
firmationē negat a*is* q*ui* nūq*ue* p*er* p*pō-*
nis supponit p*er* sua *h*dictoria v*er* si-
nonia vel aliqua mentali illarum.

¶ Queritur tertiovtrum
sit aliis modus saluari veritatis/fal-
sitas/possibilitates/ impossibilitates/
necessitates *et* signat p*pōnū* h*ic* i*n*
reflexionē supra se. *¶* Et arg*r* p*mo* q*ui*
non. q*ui* si e*st* aliquis ali*o* modus hoc
e*st* dicendo q*ui* p*pōntb* *insolubilib*
corridet due mentales c*on*st*ucte* vel in
c*on*st*ucte* quartū una signat i*pām* p*pōne*z
e*st* falsam et alta significat p*pōnē* hoc
simpler signem e*st* falsa. s*ed* iste modus
non est c*onueniens*. *igit*. Minor p*z*. q*ui*
f*m* i*n* i*n* modū non p*ot* saluari falsitas
illius sortes dicit falsū posito casu q*ui*
solū illā diceret. q*ui* e*st* i*n* illo casu v*er* illā
illa sit vera aut falsa. si sit vera g*o* ita e*st*
sicut signat et i*pā* solū significat sortē di-
cere falsū. g*o* ita e*st* q*ui* dicit falsū. *et* cum
non dicat nisi illā p*pōnē* sortes di-
cet falsum. sequit*s* q*ui* est falsa, et p*ro* p*ns*
si e*st* v*er*a i*pā* e*st* falsa. Si d*icitur* falsa cu*z*
sortes non dicat nisi illam sequit*s* q*ui*
sortes dicit falsum. *et* p*ro* p*ns* i*pā* e*st* v*er*a.
Confirmat sc̄bo. q*ui* f*m* hunc modum
hec p*pō* signat q*ui* sortes e*st* dicēs f*m*, et

¶ hec e*st* falsa sortes est dicēs f*m*. c*u* g*o*
ita e*st* i*n* casu q*ui* sortes e*st* dicēs f*m* *et* cu*z*
hoc hec e*st* falsa. sortes e*st* dicēs f*m* i*n* ca-
su positio ita e*st* sicut ista signat. sortes di-
cet f*m* *et* p*ro* p*ns* e*st* vera. *¶* Seco sic. f*m*
i*n* modū nō p*ot* saluari veritas h*ic*
vel falsitas. hec e*st* falsa demonstran-
do se*paz*. g*o* iste modus e*st* inconuent
ens. Assumptum p*z*. q*ui* illa e*st* vera v*er*
falsa. si yera ergo ita e*st* sicut signifi-
cat. et c*u* significet se esse falsam sequit
ur q*ui* e*st* falsa. si sit falsa; ergo ita e*st* si-
cut signat. *et* p*ro* p*ns* e*st* vera. Confirmetur
q*ui* illa p*pō* nō significaret nisi q*ui* hec
e*st* falsa. *et* q*ui* illa vocalis e*st* falsa. hec
e*st* falsa. s*ed* ita e*st* i*n* ill*o* casu. *igit* hec
e*st* vera. hec e*st* falsa. Minor p*z*. quia ly-
hec nō demonstrat n*isi* vocalē g*o* nihil
signat de sua mentali. *¶* Tertio sic. f*m*
i*n* modū nō posset saluari v*er*itas aut
falsitas h*ic* mentalis hec e*st* falsa
demonstrando se*pain*. *igit* ille mo-
dus e*st* inconuentens. Unus p*z*. q*ui* e*vera*
vel falsa. nō v*er*a. q*ui* tunc ita e*st* sicut
i*pā* signat. *et* c*u* significet se e*st* falsam i*pā*
e*st* falsa. nec e*st* dicenduz q*ui* e*st* falsa.
q*ui* tunc significaret oīno taliter qual-
ter e*st*. *et* p*ro* p*ns* e*st* vera. Confirmatur
sic. q*ui* illa nō p*ot* exponi p*er* duas altas
mentales. q*ui* tunc e*st* p*cessus* i*n* infi-
nitum in mentalibus. *igit* nō p*ot* sal-
uari v*er*ita vel falsa. *¶* Quarto sic. pos-
sunt formari aliquae insolubiles men-
tales ultimatae. sed earuz v*er*itas *et* fal-
sitas f*m* h*ic* modū nō p*ot* saluari. *igit*
Mator p*z*: q*ui* p*ot* formari aliquae voca-
les insolubiles. g*o* mentales. Minor
p*z*. nulla mentalis cathegorica expo-
nitur p*er* plures cathegorias. Confir-
matur. q*ui* nō videt impossibile intelle-
ctui formare mentalē q*ui* se*pam* signat
ficit esse falsa. s*ed* tuc v*er*itas vel falsitas
illius saluari non p*ot*. *igit*. *¶* Quinto
sic. f*m* h*ic* modū non posset saluari.
veritas aut falsitas h*ic* hec e*st* v*er*a
demonstrando sua *h*dictoria. *igit*. Unus
p*z*. q*ui* i*pā* e*st* vera vel falsa. si vera cu*z*
significet suam contradictionem e*st* ve-
ram et cum hoc illam e*st* falsaz que:

precise hoc sigt: sequitur d̄ ita est. et p̄
d̄is ip̄a est vera. et sic due d̄ictorie e-
rūt simul vere. si s̄ falsa. vel s̄m ē suā
d̄ictoria ē veram. vel falsum est il-
lam ē falsam q̄ sigt suam d̄ictoria
ē veram. Si dicatur primū sequit
q̄ sua d̄ictoria non ē vera. et p̄ con-
sequens ista non ē falsa. si d̄et scđm
sequit q̄ hec ē vera q̄ hoc sigt nisi s̄l
falsa. Cōfirmat. q̄ illa s̄m predicitum
modū est falsa. hec non ē vera demō
strando seip̄am. Igit illa ē vera scilz
ista. hec ē vera demonstrando suam
d̄ictoriā. Ahi p̄. q̄ illa sigt se non
ē ē veram. et p̄ d̄is significat se ē
falsam. et per d̄is qua rōne hec ē fal-
sa. hec ē falsa demonstrando seip̄az
eadem rōne hec non ē vera. hec nō
ē ē vera demonstrando seip̄am.

A In oppositū arguitur
q̄ hec proposicio ē falsa demonstran-
do seip̄az ex una parte significat se ē
falsam. et q̄ taliter est idq̄ sigt taliter
ē ē qualiter est. et significando se ē fal-
sam significat non ē qualiter sigt. vt
p̄. q̄ diffinitionē falsi. et idq̄ op̄ s̄bi
corridere duas mentales: quaz una
sigt taliter ē ē qualiter non est. Ultave-
ro significet taliter ē ē qualiter sit. Igit iste
modus ē cōuentens. **I**n hac questi-
one erūt tres articuli. **I**n p̄mo ponēt
notabilia. **I**n secundo conclusiones.
In tertio dubia.

Sciēdum est p̄mo q̄
est una opinio circa sigtā pp̄ōnū oīno
d̄ia illi q̄ rectrata ē in q̄stione p̄ceden-
tissim quā dicendū est complexe sigtā:
lia nō ē ē ponenda distincta ab incō-
plexis. Unde aliquod significabile p̄t
dicī complexum dupliciter. Ano mō
q̄ p̄t p̄plexum significari. et sic s̄m
verāq̄ opinione incōplexum significabi-
le est complexe significabile. nam qd̄
p̄t incomplexe significari p̄t etiā cō-
plexum significari. **S**ecundo modo d̄r cō-
plexum significabile qd̄ p̄mo p̄ comple-
xum significatur. et incomplexe signi-
ficabile quod p̄mo p̄ incomplexum si-

gnificatur vel significari potest vñ ho-
minē ē ē aīal est complexe significabili-
le. quia licet possit p̄ incomplexū pu-
ta a. significari: tamen non p̄mo per a
significari potest. Nam in factenda ta-
li impositione volo q̄ a. significet ho-
minem ē ē animal prius p̄ incomple-
xum significatur. Similiter l̄z sortes
possit p̄ complexum significari. puta
per istam. sortes est aīal: quia tamen
prius per incomplexum significat. tō
sortes est quoddam incomplexe signi-
ficabile. Et s̄m istam opinionem nul-
lum est complexe significabile secūdo
modo. Nam hominē ē ē animal nō
est nisi homo existēs animal. Et simi-
liter deū ē ē non est nisi ip̄e deū. Ex q̄
pt̄ p̄mo q̄ ante q̄ mundus ē ē mūndū
fore non erat verum veritate creata.
P̄t. quia tūc nulla erat veritas crea-
ta. Secūdo patet q̄ ante mundi crea-
tionem mundū fore nō fuit verū aliq̄
veritate. nisi illamē veritate que fuit
mundū fore. Patet sic. quia si mundū
fore fuisse aliquid aliud a sua verita-
te. tunc altud a deo fuisse ante mun-
di creationem et non complextū signi-
ficabile distinctum ab incomplexis ut
dictum est. Igitur ante mundi creatio-
nem fuisse aliqua entitas ab eterno
alta a deo. **T**ertio p̄. q̄ mundū fore
ab eterno fuit p̄positio. q̄ ab eterno
fuit veritas. Igitur vere significans et
p̄ d̄is fuit p̄positio. **Q**uarto sequit
q̄ ab eterno deus fuit p̄positio. P̄t.
quia ab eterno deus fuit repitans ve-
re. Igitur ab eterno fuit p̄positio.
Quinto sequitur q̄ mūndū fore ab
eterno fuit deus. P̄t: quia mundū
fore ab eterno fuit p̄positio. vt sup̄a
dictū est. et non alta p̄positio q̄ deū. **G**
sequitur q̄ mundū fore ab eterno fu-
it deus. **S**exto sequit q̄ mūndū fore
ab eterno fuit necessariū. i. res necessa-
ria. P̄t: q̄ mūndū fore ab eterno fu-
it deus. sed deus est res summe neces-
saria Igitur mundū fore ab eterno fu-
it necessarium. **S**eptimo sequitur q̄

mundū fore ab eterno fuit deū esse. p3
qz mundū fore r deuz esse fuerunt ab
eterno iſe deus iſiſ ab eterno mūdū
fore fuit deum eē. ¶ Octauo sequitur qz
mundū fore ab eterno fuit necessariū
necessitate ppōnali. p3 qz deuz esse ab
eterno fuit necessariū tali necessitate
qz mūdū fore fuit ab eterno deū eē. iſiſ
mundū fore ab eterno fuit necessariū
necessitate ppōnisi. ¶ Nono sequitur qz
ab eterno de⁹ iudicavit aliqd qd non
fuit ab eterno p3: qz iudicavit mūdū fore.
r tñ illā rē fore nō fuit ab eterno
sicut nec mūdus futur⁹ ab eterno fuit
qz tunc nō fuisse futurus. ¶ Decimo
sequitur qz hec z̄ha nō valet mūdū fore
ab eterno fuit necessariū. iſiſ ab etno
mūdus erat necessario futur⁹. p3 qz i
tali z̄ha afis est verū r z̄sequēs falsuz
iſiſ z̄ha nulla. ¶ Undecimo sequitur qz
licet mundum fore ab eterno erat ne
cessarium tñ mundū nō fore non erat
ipossible. p3 qz ab eterno mundū nō
fore nō fuit. iſiſur non fuit ipossible.
Tuz scđo. qz nulla fuit ipossibilitas a
qua mundū nō fore dicereſ ipossible
¶ Duodecimo sequitur qz hec z̄ha nō
valet hoc demōstrato vno cōtradicto
riū fuit verū ab eterno iſiſ ab etno
reliqui fuit falsū. p3 qz mūdū fore ab
eterno fuit verū. r tñ mūdum nō fore
ab eterno nō fuit falsū. ¶ Tridecimo
sequitur qz hec cōsequēta nō v3. mūdū
fore ab etno fuit necessariū. ergo suū
contradictoriū ab etno fuit ipossible.
¶ Decimoquarto sequitur qz iste due
regule logicales sūna contradictoria
rū est vera reliqua est falsa. vel si vna
z necessaria altera ē ipossible debent
interpiari. dūmodo ponaf constancia
alteri⁹ contradictoriarū. ¶ Xv. sequitur
qz tñ hec cōsequēta valeat antixp̄z fo
re est verū. r antichristū nō fore ē. ergo
antixp̄m nō fore fuit falsuz. tñ ista z̄se
quēta nō v3. antixp̄z fore ē nccim. r ant
christū nō fore ē. ergo antixp̄m nō fore
ē ipossible. qz afis pme cōsequēte nō
pōt ē verū sine z̄fite. sed afis scđe z̄fie
de facio ē verū z̄fite existente falso. nā

aliqud antixp̄z fore. puta deus est nccim
et tñ nullū antichristū nō fore est im
possible. ¶ Xvi. sequitur qz antichristū
fore pōt esse antixp̄m nō fore siue ter
min capiatur materialiſ siue psonaliſ
p̄fater. qz antixp̄s futur⁹ pōt esse ant
christus nō futur⁹ vel non futur⁹ atl
christ⁹. r hec ppō antichrist⁹ erit pōt eē
illa antixp̄s nō erit loquēdo de ppōe
increata. nā de⁹ qz iudicat antixp̄m fore
potest non iudicare antixp̄m nō fore.
¶ Xvii. sequitur qz nullā veritatē crca
tam eē est possibile: īmo ante mundi
creatōez erat necessariū. p3 qz erat iſe
deus. ¶ Xviii. sequitur qz tñ mūdū fore
necessario sit de⁹. ¶ Xix. sequitur qz
nullā pars p3. qz offie qd ē de⁹
necessario ē de⁹ ergo mūdū fore nccio
est vel saltē fuit de⁹. Scđa pars p3. qz
deus talis fuit mundū fore qualif iudic
at mundū fore. tñ sic est qz cōtingēter
iudicavit mūdū fore. ergo sequit qz con
tingēter deus fuit mūdū fore. ¶ Xx.
sequitur qz mundū fore ē contingēter mū
dū fore. p3. qz de⁹ iudicās mundū fore
cōtingēter illud iudicat. ¶ Xxi. sequitur
qz non est possibile antixp̄m fore esse
antixp̄m non fore. p3. qz deus simul iu
dicaret antixp̄m fore et antichristū
non fore. quod est impossibile.

¶ Sciēdū ē ſtio qz ad vi
dēdū. p q v̄l p qb⁹ dicta psonaliſ sum
pta aggregata ex accusatio r infiniti
uo capiant poniſ talis regla. qz actūs
resoluēdus ē in nosatiū r infinitiū in
suū p̄cipium. xbi ḡfa. si qratetur qd ē
deū esse ens tūc resoluēda ē illa locu
tio in hāc ofoem. de⁹ exiſtēs ens. et qz
deus exiſtēs ens ē deus ideo deū ēē ens
est deus. ¶ ista regula. qz vi dicit de
alyaco in hac ofone deuz esse ens vel
ly esse capitur verbaliter. et tunc esset
incongrua qſtio quid est deū esse ens
vel capitur p̄cipialiter. r tunc idē est
qrere quid est deū ēē ens. r qd ē deus
exiſtēs ens. et p z̄hs quod ad vna qſtio
nem refidetur respondendū est ad alia
¶ Ex hac regula sequitur aliqua cor

relaria quoꝝ p̄lm̄ est hōleꝝ esse alal
non est n̄iſi homo. Secundū eſt nichil
est omnē hōlem esse alal. patet. qz n̄iſi
chil est ols homo existēs animal. Ter
tium correlarium est. omnē homineꝝ
esse animal est aliquid. Patz: qz om̄neſ
homo existens animal est aliquid
Quartum correlariū est. neqz om̄neſ
homineꝝ esse alal est s̄ores: neqz oēm
hominem esse alal est plato. Patz: qz
neqz ols homo ex̄hs alal ē plato. iſit.
Quintū correlariū. falsuz est qz om̄neſ
hōlem esse alal n̄o ſit s̄ores. falsuz est
eraz qz om̄neſ hominem esse alal non
ſit plato. Patz: qz falsum est qz oſſis
homo ex̄hs alal non ſit s̄ores. et etiam
falsum est qz om̄is homo existēs alal
n̄o ſit plato. quia tunc ſores non eſſet
ſores neqz plato eſſet plato qd falsuz
est. Sexiū correlariū est. qz hominē
eſſe animal ē hominē eſſe album. patz
qz homo ex̄hs alal eſſe homo existens
albus. tſic p̄z qz cū dicit homineꝝ eſſe
animal n̄o eſſe hominē eſſe albumi non
intelligit qz res ſigāra p̄ ſubiecū non
eſſe res p̄c p̄d̄cātū ſigāta. ſz qz vel
predicatiū non dicitur p̄ ſe de ſubieſto
vel qz non eſſe diſſintriſ ſubieſti ſcdm
quē modū dicit phūs quarto eritcoꝝ
qz eē ip̄s n̄o eſſe moiuꝝ neqz eſſe
circularionē. Septimū correlarium
eſſe qz hōlem cē alal p̄t n̄o eſſe hōlem
eſſe albū. p̄z qz homo ex̄hs alal p̄t n̄o
eē homo alb⁹. iſit hōleꝝ eſſe alal p̄t
n̄o eē hōlem eſſe album. Octauum
correlariū. deū eſſe creantē n̄o potest
non eſſe. tñ p̄t non eē deū eē crean-
tem. p̄z qz deū creans n̄o p̄t n̄o eſſe
et tñ p̄t non eſſe deū creans. iſit.
Nonū correlariū eſſe. deū eſſe crean-
tem p̄t eſſe deū n̄o eſſe creantē. p̄z. qz
deū creās p̄t eſſe de⁹ n̄o creans. iſit.
Decimū correlariū eſſe. non eſſe p̄ſſi-
bile deū eſſe creantē eſſe deū n̄o eſſe
creantē. p̄z. qz n̄o eſſe p̄ſſibile deū eſſe
creantē n̄o eſſe creantē. Unde
clīmū correlariū. nullū hōlem eē alinū
eſſe aliquid. patet. qz aliquid ē nullū

hō ex̄hs alinū. pura alinū. Duode-
cimum correlariū. quelz res mundi ē
nullū hominē eſſe alinū. p̄z. qz quelz
res mundi eſſe null⁹ hō ex̄hs alinū
ergo quelz res m̄udi ē nullum hōleꝝ
eſſe alinū. afis patz. qz quelz res m̄udi
eſſe. t̄ nulla res m̄udi eſſe hō ex̄hs alin⁹
ergo quilibet res m̄udi eſſe nullus hō
ex̄hs alin⁹. Tredecimū correlariū
eſſe. Itcer hec propō null⁹ hō eſſe alinū
ſignificat nullum hominē eſſe alinū. t̄
quelz res mundi eſſe null⁹ hōmo ex̄hs
alinū. non th̄ ſigār om̄ne rem mundi
due prime p̄es patet ex p̄cedēt̄ cor-
relatio. ſed tertia pars p̄z. Tū primo
qz illa n̄o ſigāret n̄iſi hōiem eſſe alinū
Tū ſecūdo. qz illa n̄o ſignificat quē
libet nulluz hominē eſſe alinū. t̄. qd̄lz
quod eſſe nullus hōmo ex̄hs alinū.
Decimū quartū correlarium eſſe qz
illa propō nullus deū eſſe ſignificat ſi
gntificatiōne totali nullum deū eſſe
et nullū deuz eſſe aliquid: et n̄t̄t̄
lominus illa nullā rē eſſe ſignificat altam
a deo ſignificat. Prima pars nota eſſe
Secunda patz. qz quelz res alia a deo
eſſe nullum deuz eſſe. ergo nulla talis
eſſe deū eſſe. Tertia pars patz. qz
ſi illa ſigātione totali aliquam rem ſi-
gnificaret: marit̄ ſigāret reum. ſed
hoc eſſe falsū. qz ſigā: ſolum deū n̄o eē
quod n̄o eſſe deū. Pro isto tamen cor-
relatio aduertēdū eſſe qz ſi in duabus
primit̄ partib⁹ correlariū ly nullū ca-
ptiatur vntuoce. tunc tpm̄ eſſe falsuz. qz
vel i illa parte ly nullū capiſt infini-
ter. et tunc dicit qz hec proposito nul-
lus deū eſſe ſignificans nullum deuz
eſſe. eſſe falsa. quia ſensus eſſe qz ſi ſi-
gnificat aliquam rem que eſſe nullus
deū eſſe. quod eſſe falsū. vel capi-
tur ly nulluz n̄ganter et tunc minor
eſſe falsa. ſcilz qz nullū deū eſſe eſſe alt
quid. quia ſensus eſſe qz nullus de⁹ eſſe
creans eſſe aliquid. ideo ſi illud correla-
rium debeat eſſe verum tunc in p̄ia
parte debet capi ly nulluz neganter et
non infinianter. et in ſecunda infini-
anter. Quindicimū correlariū

est q̄ ille due contradictorie deus est,
et nullus deus est precise eandem rez
significant. Pater. quia nulla earum
altam rez significat q̄ deus. ¶ Sextū
decimum correlariū est q̄ omnes p̄
positiones adiuicez contradictentes
precise idē significat. et hoc nō obstan-
te. vna signat vere et altera false. Primi-
ma pars patet inducēdo in oībus si-
cūt in istis duab' dāis deus est. et nul-
lus deus est. Secunda pars p̄. Tu: n
primo. q̄ vna est vera. et altera falsa
Cum secundo. quia d'ito q̄ idem si-
gnificant attamen aliter et aliter. qua-
re potest vna vere significare. et alte-
ra false significabit. ¶ Decimū se-
primum est q̄ hominem esse aīnū n̄
chil est. Similiter antichristum posse
esse n̄chil est; quia antichristus potēs
esse n̄chil est; tamen deum posse pro-
ducere antichristum est aliquid. Pater:
quia deus potens producere anti-
christum est aliquid. ¶ Decimū octau-
mū correlariū. hominez esse aīnū
non potest esse aliquid; et tamen anti-
christū posse esse pōt esse aliquid; licet
nō sit possibile antichristum posse esse
aliquid. capiendo ly posse prout dicit
potēta remota ab actu. Prima pars
patet: q̄ homo exis aīnū nō potest
esse aliquid. Secundū pars patet: q̄
antichristus potēs esse potēta remo-
ta ab actu potest esse aliquid. Tertia
pars p̄: quia nō est possibile antīp̄m
potēta esse tali potēta esse aliquid.
¶ Decimū nonū correlariū est q̄
secundū tenētes q̄ impossibile nō pōt
significare. non est concedēduz q̄ hec
homo est aīnū significet hominē et
aīnū: vñ q̄ hec: nullū de⁹ est significet
nullū deum esse. et sic de qualibet alia
propōne impossibili. Pater. q̄ cū ho-
minēz esse aīnū sit impossibile si illa:
homo ē aīnū significet holez et aīnū
sequitur q̄ significat impossibile. et sic
impossible esset significabile. Altis-
mū correlariū ē q̄ scđz illā opinionez
cōcedendū ē illas. ppōnes esse impossibi-
les. q̄ lī vna nō significet holez et aīnū

num: tñ vna signat de hole q̄ sit aīnū
et alta de deo q̄ non est. ideo tales p̄
positiones sunt false et impossibles.

Sciendū est tertio q̄ pre
ter modos saluādi veritatis et falsitas
es ppōnū insolubiliti q̄ possit sūt est
ali⁹ mod⁹ ponēs in mēre tales. ppōnes
habere plures cathegoricas q̄ scđm
eos corrīdet propōnt insolubili incō-
funte. et ppter hoc scđz eos oīs propō
insolubilis ē ppō plures et vera simul
et falsa scđz diuersas eius mētales: s̄
scđz altos ille ppōnes insolubiles hñt
duas cathegoricas. sibi corrīdentes
ypothetice confuncre. et per s̄ha scđz
eū oīs propōnes insolubiles sunt ypo-
thetice: ac per hoc solū sunt vere aut
solū false: et nō conclusibiles per fillo-
gismum cathegoricū. sed tñ isti modi
parū differunt. ideo p̄ eodē modo repu-
tan̄ scđz quē dicendū est q̄ illa regla
pars ppōnis n̄ pōt supponere p̄ tota
ppōne bene h̄z veritatiē in ppōnibus
mētalib⁹ vltimatis: s̄ nō in ppōnib⁹
vocalib⁹ aut scriptis: neq̄ in mentalib⁹
bus ad placitū signifib⁹. et scđz h̄c opti-
nitonē sequuntur aliqua dicta p̄ ordinē
¶ Paterū est q̄ nulla ppō mentalis
vltimata pōt seip̄az distincie signare. p̄
q̄ cū omne signū distincie signans suūz
significatum sit norita disticta sit si
significati si eadē propō mētalis distinc-
cie signare seip̄am sequitur q̄ aliquid. et
formalis cognitio disticta suūp̄sus
et per s̄his esset cognitio recta et respon-
sa respectu eiusdem: qđ est impossible
¶ Scđm dictū est q̄ nulla potest esse
propō mētalis significās se precise et
verā. Pater: q̄ tunc aliqua mentalis
seip̄am distincie significaret: quod est
impossible. ¶ Ternū dictū ē q̄ nulla
propō mētalis potest significare ade-
quate se esse falsam. patet: quia tunc
seip̄am etiam distincie significaret.
¶ Quartū est q̄ si intellectus for-
maret istam propōnem omnis propō
est falsa: ipsa etiam se non significaret
si sola esset. patet: quia tunc idez esset

notitia distincta suisplius. ¶ Quintus
dicendum est quod si solum essent iste tres pro-
pones mentales ultimatae nullus deus est;
et nullus homo est australis et omnis pro-
positio mentalis vniuersitatis est falsa: tunc illa
tertia esset vera. patet. quia ipsa non si-
gnificat de se quod esset falsa: alias esset
insolubilis. ergo significat solus de du-
abus primis et non de se quod sunt false: et
ita esset in casu positio. ergo illa esset ve-
ra. omnis propositio mentalis vniuer-
salis est falsa. ¶ Sextum dictum est:
quod nulla potest esse propositio mentalis
ultimata que significet omnem pro-
positionem mentalem ultimatam esse fal-
sam. patet. quia significaret se esse fal-
sam: quod est contra dicta. ¶ Septimum
dictum est quod nulla potest formari me-
tallics ultimata que significet omnem
mentalem esse veram. patet. quia qua-
ratione non potest aliqua mentalis si-
gnificare se esse falsam. eadem ratio-
ne non potest significare se esse veram.
¶ Octauum dictum est quod nulla pro-
positio vocalis potest significare omnem
mentalem esse falsam. patet: quia si
aliqua vocalis significaret omnem me-
tallem esse falsam significaret suam me-
tallem esse falsam. et per consequens
mentalitis eius significaret se esse fal-
sam. quod est impossibile. ¶ Nonum
dictum est. aliqua propositio vocalis
potest significare suam partitalem men-
talem esse falsam. patet. quia ista. hec
est falsa demonstrando seipsam secun-
dum istum tertium modum significat pri-
mam partem sue mentalis esse falsam
sed ex hoc non sequitur quod mentalis il-
la significet se esse falsam. licet bene
sequatur quod illius mentalis hypothet-
ica pars significet aliam esse falsam
¶ Decimum dictum est quod nulla pro-
positio vocalis potest significare oem
mentalem ultimatam esse veram. Patet.
quia tunc mentalis ultimata sibi
correspondens significaret se esse veram
quod est impossibile. ut prius patuit.
¶ Undecimum dictum est. aliqua pro-
positio mentalis bene potest significa-

re omnem mentalem esse falsam. ¶ Tu pri-
mo. quod aliqua propria vocalis bini potest si-
gnificare oem vocalis esse falsam. ergo et
aliqua mentalis sibi correspondens. an nos patet.
quod propria vocalis ad placitum significat. er-
go potest sponte ad significandum omnem proprie-
tatem vocalis esse falsam. ¶ Tu secundo. quod ad
illud solum sequitur quod idem significat seipsum ad
placitum. sed hoc non est inconveniens. quod
ex hoc non sequitur quod idem sit notitia sui-
ipsius cum significatum ad placitum significans non
sit notitia sui significandi. Et si dicatur quod si
aliqua proprietas mentalis significaret oem
vocalis esse falsam. ita vocalis significaret
se esse falsam. et per hanc mentalis eius signifi-
cabit suam subordinatam esse falsam. et cum
bene sequitur subordinata sue mentalis
esse falsa. ergo hec propria mentalis esse falsa se-
quitur quod ex hanc mentalis illius significabit
se esse falsam. Ad hoc concedit quod talis pro-
positio significabit se esse falsam. sed negat haec
quod inferit quod proprietas mentalis sibi correspon-
dens significabit se esse falsam. ¶ Undevicesimum
dictum est quod proprietas insolubiles affirmantur
hinc exponi per unam copulatiuam mentalium
cuius prima pars significat precise illud quod ta-
lis proprietas insolubilis sine reflexione signifi-
catur. et altera significat illas propontem
que illud precise significat esse falsam. ita quod
secundum istum modum duplex est significatio
propontis insolubilis. quedam est non reflexa
et materialis quod sibi pertinet ratione sponte
suorum terminorum. et haec significatio non
pertinet premit termini. et si ponere potest
propria insolubilitate solus hic significatio
quod quae termini potest premit. ita ad
illam propontem insolubilem cum casu de iso-
lubili. scilicet cum casu ad quem sequitur talis pro-
positio significare dicitur se esse falsam sequitur
quod talis propria insolubilitate esset falsa. et
in ita esset sicut significaret. et per hanc
est vera nisi fieret recursus ad primum
modum saluandi veritates et falsitates
propontrum insolubilitum. et quod tenens pro-
pontes mentales ultimatas posse signifi-
care se esse falsas et per hanc insolubilis.
posset istum tertium modum applica-
re propontibus insolubilibus ad placitum si-
gnificantibus et primum modum propontibus

mentalibus ultimatis naturaliter p-
rius signibus. Alia est significatio re-
flexa formalis quam termini scđario p-
rendunt. et que conuenit ppōni ex re-
flexione eius supra se in signo et sūm
itas significatio ppōni insolubili
correspondunt due mentales q sūm alijs
correspondunt inconiuncte. sicut videt dice
re aristoteles in libro scđo elenchoꝝ.
et sūm alios correspondunt sibi confutare et
copulatiue. prima mentalis significat
illud precise qb ppō insolubilis p̄ma
significatione significat. Et scđa pars
significat illud qd ppō mentalis secū
da significatione significat. rōne p̄me
significationis ppō insolubilis signi-
ficat oīno taliter qualiter est. si rōne
scđe significatio ppō insolubilis
aliter significat q sit. nec mirandum est
alicui si ppō vocalis significans se ēē
falsam significet p̄nter p̄mam partez
sue mentalis ēē falsam. quia signifi-
cando se esse falsam significat falsuz
esse q ita sit sicut ipsa significat. et per
consequens consecutiue significat oī
sig nū precisely taliter esse significās ēē
falsum. et per consequens significat
vnam suarum mentalium esse falsaz
verbi gratia. ista propositio sortes di-
cit falsum in casu illo q sortes solum
illam diceret habet duas mentales vñ
coniunctim vel inconiunctim sibi cor-
respondentes. quarum p̄ma. signifi-
cat illam rem que est sortes dicere fal-
sum et illa est vera. Secunda vero si-
gnificat p̄mam esse falsam. et illa ē fal-
sa. Et ideo si teneatur opinio dicens
q ille propositiones correspondent si
bi inconiuncte quēadmodum dicere
videtur aristoteles secūdo elenchorū
dicens q nō sequitur. sortes est dicēs
falsum et dicit solum se dicere falsū.
ergo dicit verum simpliciter. sed bene
sequitur dicit ipse q dicit verum se-
cundum quid. hoc est dicit ppōnem q
non solum est vera. sed etiam est falsa
quia est propositio plures. tunc secun-
dum istum modum diceretur q illa
simul est vera et falsa. Et generaliter

q omne insolubile est verum et falsū
sed si teneamus q ille mentales sibi
correspondent coniuncte. tunc cum il-
la sit affirmativa correspondebunt et
copulatiue. et per consequens illa sim-
pliciter erit falsa. quia sibi correspon-
det una copulatiua cutus una pars ē
vera et altera falsa. ¶ Tridecimū dictum est q culz ppositioni negatiue
insolubili in qua ponitur istud predi-
catum falsum vel sibi sūnonimū debet
exponi per unam dislunctiuam com-
poseam ex partibus contradicentib
illis ex quibus constituebatur copula-
tiua exponens suam affirmatiuam.
verbi gratia. sortes non dicit falsum.
exponitur per istam dislunctiuam. il-
la res que est sortes non est dicens fal-
sum. vel illa non est falsa que precise
significat sortem dicere falsum et illi⁹
dislunctiue prima pars est falsa. et se-
cunda vera. ideo tota dislunctua est
vera. ¶ Decimūquarū dictum est q
hec propositio insolubilis est falsa. hec
est vera demonstrando per ly hec suā
contradictoriam. patet: quia illa signi-
ficat suam contradictoriam esse verā.
ergo significat se esse falsam. et p con-
sequens sibi correspondet copulatiua
significans q illa est vera demonstrā-
do suam contradictoriam et q falsuz
est q illa sit vera. et quia prima pars
est vera et secūda pars falsa. ideo tota
copulatiua est falsa. ¶ Decimūquin-
tū dictum est. q ista est vera. hec nō
est vera demonstrando seipsam. patet
¶ Cum primo: quia sua contradictoria
est falsa. puta ista: hec est vera. igitur
ipsa est vera. Cum secundo. quia sibi
correspondet ista dislunctiuam mentalis
hec non est vera. vel non est falsū
q hec sit vera. modo prima pars est
falsa. et secunda vera. igitur tota dis-
lunctius vera. et per consequens pro-
positio insolubilis sibi subordinata ē
vera. ¶ Decimumsexū dictum est
q hec est vera. hec est falsa demon-
strando per ly hec suam contradic-
toriam. c iij

rlam. et hec est falsa. hec non est falsa.
demonstrando quod ly hec seipsum. Par-
ma pars patet. quod significat precise se
est veram. cum significet suam h̄dicio-
riam esse falsam. Scda pars patet. quia
alio due contradictorie essent simul
false. quod est impossibile. Ex hoc pa-
tet quod p̄pō affirmativa precise signifi-
cans se esse veram formaliter vel eq-
ualiter est vera. sed oīs negatiua si-
gnificans precise se est veram forma-
liter vel equilateraliter puta significan-
do se non esse falsam est falsa. P̄tate
de istis duabus p̄pōibus. hec est fal-
sa. demonstrando suā h̄dicatoriā. et hec
non est falsa demonstrando seipsum.
et similiter de quibuscumq; alijs. ¶ De-
cimūseptimiū dictum est quod ad cognos-
cendum veritatem propositionis ne-
gatiue non est primo intuendum ad
etius significatum. sed prius respicien-
dui est ad significationem propositionis
negatiua iudicaremus esse falsam
que significat solum sic esse ad quod
sequitur ipsam esse veram. et tamen p-
dicum p̄f. ita iudicandum est
igitur ad cognoscendum veritatē p-
positonis negatiue non est p̄mo intu-
endum ad significatum eius. sed ad si-
gnificatum p̄positionis affirmatiue.
¶ Decimūoctauū dictum est quod oīs
p̄pō insolubilis affirmativa debet ex-
poni per unā copulatiuam affirmati-
uam. et oīs negatiua insolubilis per
unā disiunctiuam. Prima pars patet. quod
oīs p̄pō insolubilis affirmativa au-
gntificat se esse falsam formaliter vel
consecutue aut sicut suā h̄dicatoriā esse
verā formaliter vel consecutue. Si enim si-
gnificat se est verā nō est insolubilis. Si
etiam significat suā h̄dicatoriā est falsam
nō est insolubilis. sed oīs talis affirma-
tiua exponit p̄verā copulatiuā cutus
p̄ma pars sicut significat nō reflexum
et scda sicutum reflexum. ut p̄ ex dicit
igitur p̄ma pars est vera. Scda pars

patet. Tū p̄mo. quod oīs negatiua habet
exponit opposite ad affirmatiuā. Tūz
scđo. quod oīs negatiua vel significat se
non esse veram. vel significat suam af-
firmatiuā non est falsam. Si enim significat
suam affirmatiuā nō est verā vel se
nō esse falsam nō est insolubilis. sed oīs
talis negatiua exponit p̄ disiunctiuāz
cōpositam ex partibus h̄dicentibus il-
lis categoricis ex quibus p̄ma affir-
matiua constituēbat. igit scda pars
vera. ¶ Decimūnōbū dictū ē quod post-
to quod plato diceret istam. dc⁹ est: et for-
tes diceret verū. quod sensus p̄pōnis est
quod plato dicit verū: et sic est quod null⁹ ali⁹
a platonē dicens verū. vel nō est sūm solū
platonē dicere verū. modo p̄ma pars quod ē
categorica est vā: et scda pars etiam
que est disiunctiuā est vā. igit illa ē ve-
ra in casu posito quod sūm plato dicit ve-
rū. Ex quo sequit quod in casu posito ista
est falsa. nō solū plato dicit verum.
Hā exponit p̄ istā disiunctiuā. plato
nō dicit verū: vel aliquis alijs a pla-
tone dicit verū. et sūm est quod solū plato
dicit verū. modo p̄ma pars que est ca-
tégorica est falsa. et scda pars que est
copulatiua etiam est falsa. Et si dicas
quod hec expositio est cōtra vñū superi⁹
dictō. quod dictū est affirmatiuā debere
exponit p̄ vñam copulatiuam. et nega-
tiuam p̄ vñam disiunctiuam. modo
ista. solus plato dicit verū exponit dis-
iunctiuē: et sua contradictria que est
negatiua exponit copulatiue. Ad hoc
dīc quod ista. solus plato dicit verū ē exclu-
siua affirmatiua. idco exponens eius
totalis est copulatiua. aitamē ipsa est
exponibilis p̄ vñam categoricam ne-
gatiuā que ester insolubilis. idō rōne
illius scda pars exponentis debet est
disiunctiuā. sed ista nō solū plato de-
cīt verū est exclusiuā. idō exponens eius
totalis est disiunctiuā. sed si non est
insolubilis secunda exponens est
affirmatiua. idō rōne illius secunde pars
scda pars debet esse copulatiua af-
firmatiua. ¶ Ultimū dictum est quod in

casu illo in quo essent sortes et plato:
et plato diceret illam deus esset: et sor-
tes istam omnis homo preter sortem
dicit verum: tunc ista exceptius est ve-
ra. omnis homo preter sortes dicit ve-
rum. et ista falsa. non ois homo preter
sortem dicit verum. Prima pars piz.
quia sensus eius est ois homo altius
a sorte dicit verum. et sortes est homo
et sortes non dicit verum. vel non est
falsum omnem halem preter sortem di-
cere veru modo quelz pars illius co-
pulatue exponens saltem principa-
lis est vera. Secunda pars patet: qz s̄lus
eius esset. aliquid homo altius a sorte
non dicit verū. vel sortes non ē homo
vel sortes dicit verū. et falsum est qz
ois homo preter sortem dicit verū. mo-
do quelz pars illius disjunctive ē fal-
sa. Istis notatis sit.

Conclusio prima. Si-
ne positione cōplexo significabili ab incō-
plexis distinctiorz possunt saluari verita-
tes et falsitates ppōnū. Piz. qz si res ē
sicut signatur et affirmatur ēē: ipa ēxa.
si nō sit sicut signatur et negatur non
esse: negativa est vera. sed pot saluari
et ira sit sicut affirmativa sign ēē et qz
nō ira sit sicut negativa sign non ēē: nō
ponendo complexe significabilia disti-
cta ab incomplexis. igit r̄.

Conclusio secunda.
Non ponendo complexe significabili-
ta distinctia ab incomplexis possunt
possibilitates et impossibilitates / ne-
cessitates et contingente ppositionū
saluari. Pater per moduz dictum in
prima questione.

Conclusio tertia. Ter-
tius modus saluandi veritates et falsi-
tates ppōnum insolubilium ē valde
probabilis. Pater. quia s̄m istum mo-
du possunt saluari omnis ppōnes insolu-
biles que sunt vere esse vere. et que
sunt false esse falsa. igitur talis modus
videtur esse probabile.

Dubitatur primo utrū

ea que dica sunt in pmo notabili p̄is
probabilitate sustinerti. Argf pmo qz
non: qz mundum fore fuit verum: cū
ab eterno mundus esset futurus: sed
illud verum non fuit aliquid ens alti-
ud a deo: cuz nullū tale fuerit ab eter-
no et etiam nō fuit deus. igit fuit com-
plexo significabile distinctum ab incō-
plexis. Secunda pars patet. Cum primo
quia sicut mundus poterat non ēē fu-
turus ita illud verū poterat non esse.
igit illud verū non erat ipē deus. Cu-
secundo: quia licet mundū fore fuerit
ab eterno verum: p̄tuit t̄ ab eterno
non ēē verū. sed deus non poterat nō
esse: neqz potuit non fuisse quid verū
ergo deus non fuit illud verum. Tuz.
tertio: quia illud verū fuit contingens
sed deus nunqz fuit contingens s̄ sp
necessarius. ergo illud verum nō fuit
ipē deus. Secundo sic. mundū fo-
re (vt supra sumptum est) ab eterno
fuit verum. et non fuit aliqua propo-
sitione neqz res incompleta. vt deducā
est. igit fuit complexe significabile
et a ppōne et ab incomplexe signifi-
cabili distinctum. Minor patet quo
ad primā partem: quia ab eterno nul-
la fuit ppō. igitur mundum fore non
fuit aliqua propositione. Cum secundo
qz si fuisse ab eterno aliqua proposi-
tio ipsa significasset mundum fore. s̄.
sic est qz nichil significat seipsum aut
saltē illa ppositione seipsum non sign
ificasset. igit ipa non fuisse mūdū
fore. Cum tertio: quia si aliqua pposi-
tio fuisse ab eterno: illa fuisse vera
quia mundus fuisse futurus. qz mun-
dum fore fuisse causaveritatis illius
ppositionis. et per consequens mun-
dum fore non fuisse illa propositione.
Tertio sic. si fuisse ab eterno aliquā
propositio significans mundū fore: il-
la maxime fuisse deus. sed hoc est im-
possible. ergo et illud ex quo sequit.
Minor patet. Cum primo: quia ois
ppositione est cathegorica vel p̄positio-

etca.sed deus nec est propositio cathe-
gorica:cum non componatur ex sub-
iecto/predicato et copula. Nec ppro-
positio hypothetica:cum non componatur
ex duabus categoriis ergo de⁹ non
est neq; fuit propositio. Tum secundo.
quia ols propositio est vniuersalis p-
ticularis indefinita vel singularis.er-
go si deus est propositio erit vliis par-
ticularis indefinita vel singularis. et
qua rōne dicere⁹ q; esset ppō singularis;
eadē rōne dicere⁹ q; eēt vliis parti-
cularis indefinita. t sic eadē ppō s̄l essz
vliis particularis indefinita et singula-
ris:qđ est impossibile. Tum tertio. q;
si deus fuisset ppō significans mun-
dum fore:eadem ratione fuisset ppō
propositio significans deum esse. et cum
illa propositio que significat mundum
fore sit contingens et illa que signifi-
cat d̄cūm eē sit necessaria sequeretur
q; eadem ppō esset contingens et ne-
cessaria:quod est impossibile. ¶ Quarto sic.
si non darentur complexe signifi-
cabilia ab incōplexis distincta seq-
retur q; aliqua ppō essz vera cuius ve-
ritatis nulla essz causa.sed p̄his ē con-
tra p̄m in predicamentis dicentē. q;
rem sic eē vel non eē est causa verita-
tis vel falsitatis ppōnis. Igit̄ dabilia
sunt complexe significabilia ab incō-
plexis distincta. Minor p̄z. Tu⁹ p̄mo
de ista.homo est albus. queritur em q;
est causa sufficiens veritatis istius ho-
mo est albus notum est q; ē hōsem eē
albū. qritur ergo quid est hōsem esse
albū aut est complexe significabile di-
stinctū ab incōplexis. t sic habetur in-
teuum.aut est hō vel albedo. aut ho-
mo et albedo simul.sed nullū istorum
est causa sufficiens.igit̄ nulla est cau-
sa sufficiens vritatis illi⁹ ppōnis. Mi-
nor assūpta p̄z. q; hō p̄t eē absq; hoc
q; illa sit vera. homo est albus. Si
albedo:puta si non inhēreat homini.
Sicr hō t albedo p̄t eē absq; hoc q;
ista sit vera.homo est albus. ergo nul-
lum istoꝝ est causa sufficiens illi⁹ p-
pōnis.homo est albus. Secundo patet

minor de veritate huius:forma infor-
mat materiā q; vel causa illius ē for-
mā informare materiā distincta ab in-
cōplexis. et tunc habet̄ intenū. v̄l est
forma.vel materia;vel forma et mate-
ria simul.vel respectus qui dicit̄ infor-
matio.nō p̄m:q; forma p̄t eē:puta se
parata absq; hoc q; illa sit vera forma
informat materiam.neq; scdm:q; ma-
teria potest eē absq; hoc q; illa sit vera
neq; tertiu.q; materia et forma possunt
eē:et forma erit eque indistans mate-
ria sicut si informaret. et tamē illa nō
erit vera. forma informat materiam.
Tertio p̄z minor.q; vel causa verita-
tis huius humanitas vniꝝ supposito
diuino est humanitatē vniꝝ supposi-
to diuino distinctū a qualz re incōple-
xa t a rebus incōplexis. et tunc habet̄
intenū. vel est ipsa humanitas v̄l ip-
se deus.vel humanitas et deus simul
et hoc non.q; in triduo ola illa erant
adūlcam indistinctia: t tñ illa nō erat
versa humanitas vniꝝ supposito di-
uino. vel erat respectus vniꝝ hūa-
ne nature ad suppositū diuinū. t hoc
nō:q; nullus talis est ponendus salte
distinctus ab extremis ḡ relinquit q;
erat complexe significabile distinctuz
ab incōplexis. ¶ Quinto sic. sine talis-
bus cōplexe signib⁹ distictis ab in-
cōplexis nō p̄t multa saluari q; in lo-
gica et in phisica dicūt. ḡ sūt ponenda
complexe significabilia ab incōplexis
distincta. Unū p̄z. Tu⁹ primo. q; hec cō-
ceditur impossibilis hoc albū est hoc
nigrum.demonstrata eadē re. et nō q;
hoc albū non possibile sit esse nigrum
nam falsum est q; hoc albū non possit
ē nigrū. Nam demonstrato parite
hoc albū p̄t eē hoc nigrū. neq; q; sit
impossibilis. hoc albū est nigrum. q;
tunc idz essz cā suūpius. igit̄ hoc est
q; hoc cōplexe significabile. hoc albū
ē nigrū est impossibile. t sic habetur
q; sūt ponenda cōplexe significabilia.
Scđo p̄z āhs. q; quis tenere⁹ credere
firmiter dyabolū nō eē oipotēz. sicut
credit deum esse omnipotentem. sed

dyabolū non esse omnipotentē nō est
īpē dyabol⁹: q̄ tunc quis teneret cre-
dere ita firmis dyabolo sicut deo, nec
eritā est ista propō: dyabol⁹ nō est omni-
potēs, q̄ anteq̄ esset aliqua ppō verū
erat dyabolū nō esse omnipotentē. Igī
dyabolū nō esse omnipotentē est cōplexe
significabile distinctuz ab incomplexis.
Tum tertio: q̄ iste solent concedi. tē-
pus est primū mobile. tēpus est circu-
latio. et tñ iste negātur eē vere: esse tē-
pus est esse primū mobile. et esse tēpus
est esse primā circulationez. ergo sunt
ponenda cōplexe significabilia distin-
cta ab incomplexis.

In oppositū arguit: q̄
si ē h̄is p̄nt oia saluariū vt patebit sol/
uēdo rōes ergo nō sunt ponēda talia
cōplexe significabilita. ¶ Pro solutiōe
dubij aduertēdū ē q̄ nō p̄ qualz vita
te ppōnis ē assignāda vna res q̄ sit cā
sufficiēs illi⁹ vitatis: ita q̄ ea q̄litercū
q̄ posta necesse sit illā ppōne eē verā
q̄ scđm q̄ argutū ē i quarta rōne du/
bū nulle sunt ppōnes vne quarū vita
tū nō ē dabilis aliqua cā, satis ē ergo
q̄ detur aliqua res q̄ sit causa vitatis
aliqui⁹ ppōnis q̄ ad illā verificandaz
nulle alie res req̄ratur. Tunc dicitur
ad dubitū secūdū qđ ē in primo notabi-
lit dictū. nō sunt ponēda cōplexe signi/
ficabilita distincta ab incomplexis.

Ad ratiōes dubii. Ad
primā distinguif mator. vel capiendo
ly mundū fore personaliter: et sic ne-
gatur mator. q̄ sensus ē q̄ mūdū fu-
turus ab efnō fuit aliqd verū. v̄c capi-
endo ly mūdū fore materialē. et sic ace-
ditur mator. et negat q̄ illō mūdū fore
nō fuerit de⁹. Et ad primā iprobatōez
minoris negat q̄ illud mūdū fore po/
tuerit nō fore. Nam l̄ illud potuisse
nō fuisse mundū fore: tamē nō potuit
Amplicē nō fuisse. Sicut licet de⁹ potu-
erit mūdū fore nō iudicare: tñ deus
simplē nō pōt nō fuisse. Ad scđaz pba-
tionē prime rōnis d̄: q̄ mundū fore
fuit ipē de⁹: et cū hoc mundū fore nō

potuit non esse neq̄ nō fuisse verum.
Sicut nec deus potest nō eē nec potuit
nō esse verū enūciatum de aliquo. nō
em̄ seq̄tur. de⁹ pōt nō iudicare mūdū
fore. Igī mundū fore potuit nō fuisse
verū. sed bñ seq̄tur q̄ mūdū fore po-
tuit nō fuisse hoc verū mūdū fore. Iñ
nō potuit non fuisse hoc verū deū esse
¶ Ad tertiam p̄bationē negat q̄ illō verū
fuerit p̄tingēs: sicut capiatur cōtingēs
prime intentionē ut idem est q̄ res
q̄ potest eē t̄ nō eē. Sicut capiatur cōtin-
gens ut idē est q̄ cōtingēs iudiciū. nā
neq̄ deus fuit res cōtingēs: neq̄ po/
tuit non esse iudiciū: licet potuerit nō
eē iudiciū de mūdū fore. ¶ Ad scđam
p̄ncipalē cedidit mator: et negat minor
p̄ prima pte. Et ad primā p̄bationē
d̄: q̄ licet ab eterno non fuerit propō
creata: tñ ab eterno fuit aliqua propō
increata: puta deus. Ad scđam proba-
tionē concedit q̄ illa propō significet
mūdū fore capiēdo mūdū fore persona/
liter hoc iñ fuisse mūdū fore capiēdo
mundū fore materialiter. Enā signifi-
casset mundū fore capiēdo ly mundū
fore materialē: cū de⁹ ab eterno seip̄z
sigāt. Ad tertiam p̄bationē d̄: q̄ si hoc
nomē causa se extēdat ad ea q̄ sunt et
futura sunt: tūc mūdū fore fuit causa
veritatis illius ppōnis q̄ iudicat mū-
dū fore. et fuisse causa quare de⁹ fe-
cisset iudiciū de mūdū fore. et hoc ca-
piēdo mūdū fore in subiecto psonalē:
Iñ hoc mō mundū fore nō fuisse ppō
¶ Si aut̄ capiat mundū fore materialē
tūc negatur q̄ mundū fore fuisse cau-
sa veritatis illi⁹ ppēcis q̄ sigāt mūdū
fore. ¶ Ad tertiam p̄ncipalē rōnē con/
ceditur mator: et negat minor: et ad pri-
mā p̄bationē d̄: q̄ si capiat propō ca/
thegorica p̄ illa q̄ componit ex subie-
cto predicato et copula: tūc mator nō
est vera. Tū primo: q̄ hoc ē falsuz de
ppōe increata q̄ est ipē de⁹. Tū scđo
q̄ scđm illos qui tenent ppōnem mē-
talē nō esse cōpositā ex pluribus noti/
tūs: hoc est falsum de ppōne mentali
Et similiter diceretur si capiat ly ypo

thesicū p̄ propōne cōposita ex duab⁹
cathēgoricis. I⁹ ei maior eēt vera scđz
oēs de qualz ppōe creatā: tñ non esse
vera de ppōne increata. ¶ Et ad pri
maz ip̄obationē dī q̄ si capiat propō
cathēgorica p̄ illa q̄ sigāt enunciabi
le cathēgoricū. et ypothesisca pro illa q̄
sigāt enunciabile ypothesiscū: tunc ne
gatur m̄or. Mā deus simul significat
q̄ iudicat deū esse et deum non esse vel
deū esse. et sic capiendo propōne ypothe
ticā vel cathēgoricā non esset incōue
niens eandē ppōnem salēt increataz
esse ypothesiscā et cathēgoricā. ¶ Ad
scđam pb̄ rationē dī q̄ si captatur pro
positio singularis pro illa cui⁹ suble
ctum ē terminus singularis vñierni
nus cōis sūptus cū signo singulart: et
propō vñis pro illa cutus subiectū est
termin⁹ cōmunitus sūptus cū signo vñi
tunc maior nō solū est falsa de propōne
increata sed etiam de ppōne mentali
creāta scđm illos q̄ tenent mentalem
propōnem cōponit ex plurib⁹ notiūs
quarū vna sit subiectū et altera predi
catum. S̄ si capiat propō singularis
pro illa q̄ significat hoc non illud esse
taliter vel taliter. et propō vñiuersalis
pro illa que significat omne tale esse
taliter vel taliter. et sic conceditur ma
ior et negatur minor. quia nō est incō
uentis hoc modo eandem propōnem
salēt increata simul esse vñiuersalē
particularē indefinitā et singularem.
Et isto modo sumpsit phūs propōne
vñiuersalem et particularem in primo
principio cum dicit q̄ propō vñiuersalis
est que significat omni īesse aut nulli.
¶ Ad tertiam probationem dicitur q̄
deus fuit propō significās mūdū fore
et deū esse. et negat dīa q̄ illa q̄ sigāt
deū esse fuit cōtingēs loquēdo de icre
ata. Imo fuit necessaria q̄ uis signifi
cauerit mundū fore st̄ingenter. nō tñ
fuit propō cōtingēter de deuz esse. sed
contingēter fuit propō de mūdū fore.
¶ Ad quartā principale dicit negan
do dīam. et ad probationē dicitur q̄
causa veritatis hui⁹ hō est albus. fuit

hō albedo et deus. nō sic q̄ illis trib⁹
reb⁹ qualitercūs positis necesse sit il
lam esse verā hō ē albus. S̄ q̄ ad illā
verificandā nō requirebantur plures
res q̄ ille tres. licet req̄rere q̄ certo
modo se haberē: puta q̄ albedo īfor
maret hōfez. ¶ Ad s. dīam pb̄ationē
dicit similē q̄ forma et materia non
sunt causa sufficiens veritatis illius
forma informat materiā capiendo cau
sam sufficiētē primo modo. S̄ bene
sunt causa sufficiens capiendo causaz
sufficiētē scđo modo. et ideo nō sequit
tur. materia et forma p̄nt esse absq̄
hoc q̄ ista fuerit vera. forma informat
materiaz. ergo materia et forma non
sunt causa sufficiētē: capiendo causaz
sufficiētē secundo modo: sed bene se
quitur capiendo primio modo. ¶ Ad
tertiam dicit similiter q̄ humanitas
et suppositum diuinū erāt cause suffi
ciētēs veritatis illius humanitas est
vñita supposito diuino. et tamen non
sequitur humanitas et suppositu⁹ di
uinum fuisse in triduo: q̄ illa fuisse
vera humanitas est vñita supposito
diuino: quia tūc nō erant humanitas
et suppositum diuinū taliter qualiter
sufficiebant ad veritatē huius huma
nitas vñitur suppositio diuino. ¶ Ad
quintam rationem principalem ne
gatur antecedens. Et ad primam pro
batonem dicit q̄ ista est impossibilis
album est nigrum. non quia albus sit
impossibile esse nigrum. nec quia est
impossibile album esse nigrū. vt bene
probat argumentum. sed quia nichil
potest esse simul album et nigrum. qd
tamē significat hec propō. hoc album
est nigrum. ¶ Ad secundam pb̄atio
nem dicitur q̄ dyabolus nō īamen valeat
ista dīsequētia. ego teneor credere dy
abolus nō īesse omnipotentē. et dyabolus
non īesse omnipotentem est dyabolus
ergo ego teneor credere dyaboluz q̄
terminus incomplexus cui non corre
spondet cōceptus propositionalis nō
potest licet p̄ ostendit studiū verbū cre

dere. ut p̄t per appellationem de veris importantibus actum aīlne interiore. q̄ ille terminus dyabolus est incomplexus cui nō correspondet cōceptus p̄positionalis. sicut huic complexo dyabolum nō esse omnipotentē igitur dicta cōsequēta peccat penes fallaciam figure dictionis variando appellationem rationis. q̄ Ad tertiaz dicitur q̄ ille propositiones nō negantur a philosopho tanq̄ false. sed q̄ nō sunt p̄ se primo mō: sed per accidens.

Dubitatur secundo vtrū ea q̄ dicta sunt i scđo notabili possint probabilitate sustiniri. q̄ Et arguit q̄ nō. q̄ si talia essent vera sequeretur q̄ hominem esse albus esset ipse hō: sed q̄ his est falsum igitur et antecedens. falsitas consequēta patet. **Cum primo** quia posito homine non oportet istaz esse veram. homo est albus. et ramen posito hoc quod ē hominem esse albū oportet illam esse veram homo est albus. igitur hominē esse album nō est ipse homo. **Tuz secundo:** quia homine manente non potest non esse homo et ramen hominem manente potest non esse hominem esse album. igitur hominem esse album non est ipse homo. **Cum tertio:** quia si hominē esse albū esset ipse homo: sequeretur q̄ sicut hominem esse album est causa sufficiētēs veritatis huius homo ē albus. ita hō esset causa sufficiētēs veritatis illius: sed consequēs ē falsum. igitur et ahs. q̄ Scđo sic. si predicta essent vera sequeretur q̄ quelibet res esset nullū hōsēz esse aīlū. vt ibi dictum est. sed q̄ his est falsum. igitur et antecedens. sed falsitas p̄nūs patet. **Cum primo.** quia cuz ista. homo ē albus significaret nullū hominē esse aīlū. et per consequēns esset necessaria sicut ista. nullus homo est aīlū. Assumptum p̄t: quia ista significat hominem esse album. et hominē esse albus est homo. et ille homo est nullum hominem esse aīlū. igitur ista significat nullum hominem esse

aīlū. **Cum secundo** quia si quelibet res mundi esset nullum hominem ēsse aīlū. sequeretur q̄ ista homo ē aīlū significaret quālibet rem mundi cum significaret nullum hominem ēsse aīlū. **Cum tertio.** quia nullum hominem ēsse aīlū est nulla res mādi. igitur nulla res mādi est hominem ēsse aīlū. Consequēta tenet per cōuerſionem. Et antecedens pater. quia contradictoria eius est falsa. scilicet ali quem hominem ēsse aīlū est nulla res mundi. **¶ Tertio** sic. si illa dicta essent vera sequeretur q̄ antichristus posse ēsser. consequens est falsum igitur et antecedens. falsitas consequēta patet. **Cum primo.** quia tuc ista affirmativa vera. antichristus potest ēsser nichil significaret quod est falsum. p̄t cōsequēta q̄ illa soluz significat antichristū posse ēsser. sed antichristū posse ēsser nichil est. igitur nichil significat. **Tū secundo** q̄ deus q̄ fecit ab eterno antichristū posse ēē nichil fecisset. quod est fām. **Tū teruo** quia aliquid est antichristū posse ēsser pura antichristū posse ēē. igitur antichristū posse ēē aliquid. cōsequēta tenet per conuerſionē. **¶ Quarto** sic si predicta essent vera sequeretur q̄ nichil esset omne ens ēsser. sed cōsequēs est falsum. igitur et antecedens. falsitas p̄nūs p̄t. **Tū prio** q̄ oē ens ēsser est aliquid igitur aliquid est oē ens ēsser consequēta tenet per cōuerſionē. **Tū scđo.** q̄ ista propō que significat omne ens ēē nichil significaret cē qđ est im possibile. p̄t consequēta q̄ nichil ēē est oē ens ēsser. igitur ista p̄pō oē ens ēsser signans omne ens ēē signat nichil ēē. **Tū tertio.** q̄ oīs res mādi v̄lē oē ens ēē. vel aliquid ens nō ēē. vt p̄t p̄ diuisio nez sufficiētē. et p̄ illō p̄cipiū. de quo libz est affirmatio vel negatio vera. s̄z nullū ens mundi est aliquid ens non ēsser ergo oīs res mādi est aliquid ens ēsser. et per consequēns falsum est q̄ nichil ēsser omne ens ēsser. **¶ Quinto** sic. si predicta essent vera sequeret q̄ deū

posse pducere aiam antichristi eēt alt
quid sed ḡis est falsuz. Igf t ahs. Fal
sus ḡis p3. Tū pimo; qz aiam amit
christi posse pduci a deo nichil ē. Igf
deum posse producere aiam antichristi
nichil ē. Tū scđo; qz si deū posse p
ducere aiam antichristi aliqd eēt : tūc
nō deuz posse producere aiaz antixpi
nichil esset t p ḡis nullā aiaz antixpi
posse pduci a deo nichil esset; qd ē fal
sum. qz nullā aiaz antixpi posse pduct
a deo ē qlibet res mudi. Mā si sumat
pradictria illi⁹ illa erit falsa. Tūm
tertio : qz non deū posse pducere aiaz
antixpi ē aliqd; igf deū posse pdu
cere aiam antichristi nichil ē. vltas
duo contradictria essent simul vera.
Assumpū p3; qz sof ē nullū deū posse
pducere aiam antixpi. Igf nullū deū
posse producere aiam antixpi est sof.
et per consequens est aliqd.

CIn opposituz arguit p
rōne regule posse i scđo notabili. qd
dē rō ibidē posita ē. **T**ro solutione
dubij aduertēdū ē q i oib⁹ istis ppō
nibus nullū hoīem eē asinū ē aliquid
nullū hoīem eē asinū ē nullū hoīez eē
asinū. ly nullū a pte subiecti pōt tene
ri infinitāter. t tunc sensus ē. aliqd qd
est null⁹ hō exis asin⁹ est aliqd. t q il
lud. qd est nullus hō existens asin⁹ est
aliqd qd nō est aliqd homo existēs
asinus. Vel ly nullū tenet neganter: t
tunc sensus est q nulla res q ē homo
exis asinus est aliqd. vel nulla res q
esten⁹ homo existēs asinus est aliqd
qd ē null⁹ homo exis asin⁹. Et sic p3
istā esseverā nullū deū posse pducere
aiam antixpi ē aliqd: si capiatur ly
nullū infinitāter. t si acciperetur ne
gater esset falsa. **I**sto notato dicitur
ad dubiu⁹ q ea q dicta sunt in secūdo
notabili possunt sustineri. **A**d rati
ones dubij. **A**d primam conceditur
᷑is t negat minor. Et ad primaz pro
batōne falsitatis ḡis concedit ahs
t negatur ḡia. Non em̄ sequitur posto
hoīe albo ponitur homo alb⁹. et tñ nō

posto hoīe non ponit homo alb⁹ igf
homo alb⁹ nō est hō. Et enā nō valeat
ḡia similis ibidē facta. **A**d sechdaz
probationē cōceditur totale ahs: t ne
gatur ḡia. Mā enī sequitur hoīe man
ente nō pōt nō esse hō: ei hoīe manēte
pōt nō eē homo alb⁹. ergo hō alb⁹
nō ē hō. s̄ si sic sumeretur minor hoīe
manente hō albus pōt non esse minor
esset falsa. Ira etiam si in predicta ḡia
sumeretur: si hoīe manēte hoīem esse
albu⁹ pōt nō esse. **A**d tertiam pbatōez
cōceditur q sicut hoīem eē albu⁹ est cā
sufficiens ḡitatis hui⁹ hō est alb⁹. ita
lpe homo. Mā si intelligat q hominē
esse albu⁹ sit causa sufficiens sic q ea
posita necesse sit illaz esse veram tunc
hoīem esse albu⁹ non est cā sufficiens ve
ritatis illius ppōnis. Mā hoīem esse
albus pōt esse absq; hoc q illa sit ver
a licet non possit esse hoīem eē albu⁹
quā illa sit vera. Si autē intelligatur
q hoīem eē albu⁹ sit cā sufficiens verita
tis illius. ita q ad illā ḡificandā vltra
hoīez eē albu⁹ nichil aliud reqrit tunc
iterū falsuz ē q hoīem eē albu⁹ sit cau
sa veritatis illius propōnis sufficiens
Mā vltra hoīem eē albu⁹ adveritatem
illī⁹ reqrit albedo q neq; ē hoīem eē
albu⁹ neq; ps eius sicut nō ē ps hoīis
albi: licet reqraf ad hoc q hō sit albus
t hoc mō hō t albedo sunt cā sufficiens
ḡitatis illi⁹ ppōnis hō ē albus. **A**d
secūdā pncipalē rōne cōcedit ahs t cō
sequēta t negatur minor. Et ad spō
batōne falsitatis ḡis negat q ista
hō est alb⁹ significet nullū hoīem esse
asinū. Mā licet significaret illud qd est
null⁹ hō exis asinus: tñ nō significat
ea rōne qua ē nullū hoīem esse asinū
tō nō significat nullū hoīem eē asinū
et dato q significaret nullū hoīem eē
asinū. i. aliqd qd est null⁹ hō exis asinū
non tñ seqk q sit necessaria sicut
hec null⁹ hō est asinus qz illa signifi
caret illud qd ē null⁹ hō exis asinus
talit se habere qualif possz nō se habe
re et p ḡis nō eēt necessaria sed cōtin
gēs. **A**d scđam pbatōne negatur

consequētia. nam h̄ illa sit̄ nullū ho-
minē eē asinū t̄ si non sit̄ omne qd̄ est
nullū holē esse asinum. ¶ Ad tertiam
distinguitur āns vel s̄ l̄y nulli capiat
infinitanter et sic negat nam assumit
elus cōtradictoria cā assumat illa ali-
quē holē esse asinum est nulla res
mundi: sed ista esset elus ſdictoria n̄
chil qd̄ est nullū holē eē asinū eē nul-
la res mūdi et sic eē vera: v̄l s̄ l̄y nulla
capiat negant et ſic concedit āns t̄ ne-
gat p̄ha. qz i p̄fite l̄y nullū capiit iſini-
tanter. ¶ Ad tertiam rōnē principalem
cōcedit maior t̄ negat minor. t̄ ad p̄-
bationē ſteſu negat p̄ha qz argf a mi-
nus amplio ad magis amplū cū diſtri-
butione magis ampli. ¶ Ad ſeſam dī
qz deus nō fecit anti xp̄z posſe ab etern-
o fore t̄ ſi fecerit hoc faciendo nichil
fecit. ¶ Ad tertiam p̄cedit āns qz ſeſus
est qz aliquid est anti xp̄s possibl: ſed ne-
gat p̄ha ac ſi in ferret qz anti xp̄s possi-
bilis eē aliquid qz a magis amplio ad mi-
nus amplū ſine diſtributōne nō valet
p̄ha: ſz deberet cōuerit p̄ ſtā anti xp̄m
posſe eē eē aliquid poſſible vi ſigniſce
tur eadē ampliatio. ¶ Ad quartā prin-
cipalē rōnē dī p̄cedēdo malorē t̄ nega-
do minorē. t̄ ad p̄ma p̄bationē cōcedi-
tur p̄hs capiendo l̄y oē vt cadit ſupra
totā copulam ppōnis t̄ ſic negat p̄ha.
Tū p̄mo. qz af̄ a cōfuſo ad de terſatus
rōne de l̄y aliquid ſtante eadē diſtributi-
one. Tū ſeſo. qz v̄lis affirmatiua ibi
cōuerit ſynavlēm affirmatiua. ¶ Ad
ſeſam p̄bationē negat p̄ha: t̄ ad p̄ba-
tionē p̄cedit qz nichil eē oē ens eē: ſed
negat p̄ha qua af̄ ex ambob⁹ affirma-
tiua ſi ſeſa figura. ¶ Ad ſeſam p̄bati-
onē negat ḡſſuprū neqz eſt diuſio ſuf-
ſiciēs neqz eē af̄ qz p̄ncipiū illi⁹. Tum
qz argumētatio deberet ſc fieri: omis-
res mūdi eſt oē ens eē. vel nō ois res
mūdi eē oē ens nō eē v̄l ſtō mō ois res
mūdi eē oē ens eē vel nō eē. ¶ Ad qui-
tā p̄ncipalē rōnē p̄cedit maior t̄ infor-
negat. Et ad p̄ma p̄bationē cōceditur
āns t̄ negat p̄ha. qz nō ſequit̄ aſa pdu-
cibil a deo nichil eē: iḡr de⁹ pducit⁹

aſe nichil eē. ¶ Ad ſeſam p̄bationē cō-
cedit qz nō deū poſſe pducere aſa an-
ti xp̄i nihil eē: captēdo l̄y nō/negāter. ſz
nō capiēdo l̄y nō/infinitāter. Cōcedit
etīa qz nullā aſam anti xp̄i poſſe pduc-
er a deo nichil eē capiēdo l̄y nullā ne-
gante ut cadit ſupra copulā ppōnis
ſz nō vt ſolū cadit ſupra verbū iſinī ſu
iſinī modi. Et ab p̄bationē con-
cedit qz nullā aſam anti xp̄i poſſe pro-
duci a deo eē aliquid. ſz negat p̄p̄ter hoc
qz p̄ma nō ſi vera. neqz c̄m̄ aſam pdu-
ci eſt aliquid ueqz nichil. t̄ ſunt inelli-
genda p̄dicta capiendo illas ppōnes
vt in illis l̄y nichil ſequit̄ copulā: qz ſi
precederet inſpiciendū eēt ad quartā
regulā eōpollētari. ¶ Ad tertiam p̄ba-
tionē diſtinguit̄ āns. vel ſi capiatur
l̄y nullū negāter. t̄ ſic negat. qz ſdictoria
etus eſt vera. vel ſi capiatur iſinī
tanter: t̄ ſic cōcedit t̄ negat p̄ha. p̄-
batio aut̄ p̄bat illud āns ut eſt affirma-
tiū t̄ nō vt eſt negatiuum.

¶ Dubitatū vtrū ea que
dicta ſtū ſi tertio notabili poſſint p̄ba-
bil ſuſtineri. ¶ Et af̄ qz nō. qz ſi ibidē
dicta eēt ſa ſeq̄ret qz ſtellec̄t⁹ nūqz
poſſet formare aliquā ppōnē menta-
lem ſignem ſe eē falsā. p̄hs eē ſim̄. iḡt
et āns. p̄ha p̄baſ: qz ſi daret aliqua p̄
p̄ mentalis ſign ſe eē falsā illa eēt in
ſolubil: ſz nulla p̄t dari ppō mentalis
iſolubilit̄. iḡt nulla p̄t dari menta-
lis ſign ſe eſte falsam. Fallitas p̄fites
pt̄z. Tū p̄mo: qz intellectus p̄t forma-
re mentalem corespondentem hūc
vocati. ois ppō eſt falsa. ſed illa ſigni-
ſificat omnē ppōnē eſte falsam. iḡt
mentalis ſibi corespondens ſignifica-
bit omnē ppōnē eſte falsam. Tū
ſeſo. qz omnē ppōnē eē falsam eēve
rū enunciabile. iḡt potest per propo-
ſitionem ultimā ſignificari. Tū ter-
tio: qz aliqua mentalis potest ſigniſ-
care omnē ppōnē vocalem eſte fal-
ſam. iḡt potest ſignificare omnē
vocalem ſibi ſubordinatā eſte falsam.
t̄ per cōsequens ſuā mentalē eſte fal-

consequētia. nam h̄ illa sit̄ nullū ho-
minē eē asinū si non sit̄ omne qđ est
nullū hominem esse asinum. ¶ Ad tertiam
distinguitur aīs vel si ly nullū captiā
infinitanter et sic negat nam assumit̄
eius cōtradictoria cū assumat̄ illa ali-
quē hominem esse asinum est nulla res
mundi: sed ista esset eius ȳdictoria n̄
chil qđ est nullū hominem eē asinū ē nul-
la res mūdi et sic ē vera: v̄l si ly nulla
captiā negant̄ et sic concedit̄ aīs et ne-
gat̄ p̄fia. q̄ i p̄site ly nullū captiā fini-
tanter. ¶ Ad tertiam rōnē principalem
cōcedit̄ maior et negat̄ minor. et ad p̄-
bationē sterū negat̄ p̄fia q̄ argf a mi-
nus amplio ad magis amplū cū distri-
butione magis ampli. ¶ Ad sc̄dāz d̄
q̄ deus nō fecit antīxp̄ posse ab eter-
no fore et si fecerit hoc faciendo nichil
fecit. ¶ Ad tertiam cōcedit̄ aīs q̄ s̄esus
est q̄ aliquid est antīxp̄ possibl: sed ne-
gat̄ p̄fia ac si inferret̄ q̄ antīxp̄ possi-
bilis ē aliquid q̄ a magis amplio ad mi-
nus amplū sine distributionē nō valet
p̄fia; s̄z deberet̄ cōverti p̄ istā antīxp̄m
posse eē ē aliquid possibile vi significe-
tur eadē ampliatio. ¶ Ad quartā prin-
cipalē rōnē d̄ cōcedēdo maiorē et nega-
do minorē. et ad p̄mā p̄bationē cōcedi-
tur p̄hs capiendo ly oē vt cadit supra
totā copulam ppōnis et sic negat̄ p̄fia.
Tū p̄mo. q̄ ar̄ a cōfuso ad determinatus
rōne de ly aliquid stante eadē distributi-
one. Tū sc̄do. q̄ v̄lis affirmatiua ibi
cōvertit̄ iunāvlēm affirmatiua. ¶ Ad
sc̄dam p̄bationē negat̄ p̄fia: et ad p̄ba-
tionē cōcedit̄ q̄ nichil ē oē ens eē: sed
negat̄ p̄fia qua ar̄ ex ambab⁹ affirma-
tiua i sc̄da figura. ¶ Ad sc̄dam p̄bati-
onē negat̄ assūptū neq̄ est diutissim⁹ suf-
ficiēs neq̄ ēt ar̄ q̄ principiū illi⁹. Tū
q̄ argumētatio deberet̄ sic fieri: omis-
res mūdi est oē ens eē. vel nō oīs res
mūdi ē oē ens nō eē. v̄l nō eē. ¶ Ad qui-
tam p̄ncipalē rōnē cōcedit̄ maior et minor
negat̄. Et ad p̄mā p̄bationē cōceditur
aīs et negat̄ p̄fia. q̄ nō sequit̄ alia p̄du-
ctiā a deo nichil ē: tgr̄ de⁹ p̄ductiū⁹

iae nichil ē. ¶ Ad sc̄dam p̄bationē cō-
cedit̄ q̄ nō deū posse p̄ducere alia an-
tīxp̄i nihil ē: cōp̄tēdo ly nō/negāter. s̄z
nō cōp̄tēdo ly nō/infinitāter. Cōcedit̄
etīa q̄ nullā aliam antīxp̄i posse p̄du-
ci a deo nichil ē cōp̄tēdo ly nullam ne-
ganter vt cadit supra copulā ppōnis
s̄z nō vt solū cadit supra verbū infinitū
infinitiū modi. Et ab p̄bationē con-
cedit̄ q̄ nullā aliam antīxp̄i posse pro-
duci a deo ē aliquid. s̄z negat̄ p̄pter hoc
q̄ p̄ma nō nevera. neq̄ cīm̄ aliam p̄du-
ci est aliquid neq̄ nichil. et sunt intelli-
genda p̄dicta cōp̄tēdo illas ppōnes
vt in illis ly nichil sequit̄ copulā: q̄ si
precederet̄ insp̄ciendū ēt ad quartā
regulā eōpollētari. ¶ Ad tertiam p̄ba-
tionē distinguit̄ aīs. vel si captiatur
ly nullū negāter. et sic negat̄. q̄ ȳdi-
ctoria etus est vera. vel si captiatur infi-
nitanter: et sic cōcedit̄ et negat̄ p̄fia. p̄-
batio aut̄ p̄bat illud aīs ut est affirmati-
tū et nō vt est negatiuum.

¶ Dubitatur vtrū ea que
dicta sūt i tertio notabili possint p̄ba-
bilē sustineri. ¶ Et af q̄ nō. q̄ si ibidē
dicta ēt̄ x̄a seq̄re⁹ q̄ intellegit̄ nūq̄
posset formare aliquā ppōnē menta-
lem Agnitem se eē falsā. p̄hs ē fīm̄. igit̄
et aīs. p̄fia p̄bat: q̄ si daref̄ aliqua p̄
p̄ mentalis signis se eē falsā illa ēt̄ in
solubilē: s̄z nulla p̄t dari ppō mentalis
insolubilis. igit̄ nulla p̄t dari mentalis
signis se esse falsam. Falsitas p̄fis
p̄t. Tū p̄mo: q̄ intellectus p̄t forms
re mentalem correspondēt̄ hūc
vocali. oīs ppō est falsa. sed illa signi-
ficat omnē ppōnē esse falsam. igit̄
mentalis sibi correspondens significa-
bit omnē ppōnē esse falsam. Tū
sc̄do. q̄ omnē ppōnē eē falsam ēve-
rū enunciabile. igit̄ potest per proposi-
tionem ultimā significari. Tū ter-
tio: q̄ aliqua mentalis potest signifi-
care omnē ppōnē vocalem esse fal-
sam. igit̄ potest significare omnem
vocalem sibi subordinatū esse falsam.
et per cōsequens suā mentalē esse fal-

sam; et etiam quilibet mentalē. ¶ Se
cundo sic. si dicens ibidem essent vera se
queretur et in casu quo plato diceret
istam deus est: et sorores ista sol⁹ plato
dicit verū. et nulli alijs hoīes loqueren
tur. ista esset vera. solus plato dicit ver
ū. sed p̄his est fālī: igit̄ et aīs. Falsitas
p̄his p̄z. Cum p̄mo: q̄ bene sequit̄.
solus plato dicit ver̄. q̄ sorores nō dicte
ver̄. et ultra. sorores nō dicit̄ ver̄. et dicit̄
istam. solus plato dicit verū. q̄ illa nō
est vera. solus plato dicit ver̄. q̄ sorores
dicit̄ illam. et p̄ p̄his si est vera sequitur
et non est vera. Tu scđo. q̄ si illa s̄lvera.
solus plato dicit verum cū sorores
dicat̄ illam. sequitur et dicit verum. et
ultra. sorores dicit̄ verum. igit̄ non so
lus plato dicit verū. igit̄ si hec s̄lvera
solus plato dicit verum hec non ē ve
ra. solus plato dicit verum. Tu tertio
q̄ si illa ēss̄ vera. solus plato dicit ver̄
seq̄ret et hec ēss̄ falsa. non solus pla
to dicit verū: sed p̄hs est fālī. Falsitas
p̄his p̄z. q̄ exponentes illius sūt ve
re. si plato non dicit ver̄ vel sorores non
est hoīo vel sorores dicit ver̄. hec enī
vlixa est vera. et reddit totā exponē
verā. ¶ Tertio sic. si p̄dicta ēēnt̄ s̄a se
quereb̄ et i casu quo ēēnt̄ soli q̄tuor
hoīes quoꝝ tres dicerent ver̄. et sorores
esset quartus hō et diceret̄ istam. oīs
hō p̄ter sorē dicit̄ ver̄. illa ēēt̄ vera. oīs
hō p̄ter sorē dicit̄ ver̄. s̄ p̄hs ē fālī.
Igit̄. Mator p̄z. q̄ exponit̄ p̄vnā copu
latiūā verā. vi p̄z i tertio norabili. Et
falsitas p̄ntis p̄z. Cum p̄mo. q̄ bñ seq
tur. oīs hō preter sortem dicit verū. igit̄
nō oīs homo dicit verū. s̄ p̄hs ē fālī
cū oīs hō i casu. posito dicit verum.
Cum scđo. q̄ bene sequitur. omnis ho
mo preter sortem dicit ver̄. igit̄ sor
tes nō dicit̄ verū. s̄ p̄hs ē fālī. igit̄.
et aut̄ p̄hs si fālī p̄z. quia sorores dicit̄
istam. oīs hō preter sortem dicit ve
rum. et illa ēēt̄ vera. igit̄ sorores dicit̄
verum. Cum tertio: quia bene sequi
tur. omnis homo preter sortem dicit
verum. igit̄ omnis homo dicens ve
rum ēēt̄ homo alijs a sorte. sed p̄hs ē

falsum igit̄. q̄ aut̄ p̄hs sit falsum p̄
quia bene sequitur q̄is homo dicens
verū est alijs homo a sorte: et sorte
est dicens verum. ergo sorte est alijs
a sorte. sed conclusio est falsa et minor
vera. igit̄ mator falsa. ¶ Quartio
sic. si m̄ illum modū non possunt salu
ri multi casus insolubiles. igit̄ ille
modus est insufficienter assignatus.
Antecedens p̄z. Cum primo: q̄ si m̄
illum modum non posset saluari qd.
esser faciendum sorti. posito et diceret
se non facere quicquid sibi precipere
tur. et aliquis sibi precipiat et non fa
ciat quod sibi precipit. vel sorte non
faciet illud qd sibi precepit et. et sic fa
ciet qd sibi alijs precepit; vel faciet il
lud. et tunc cum precipiat sibi et non fa
ciat sequitur et non faciet. Tu secun
do: q̄ i illo casu nō posset dici qd es
set faciendum sorte si promitteret se fa
ceret quod alijs diceret: et alijs dice
ret. facias quicquid non promisi. q̄
vel iste faceret aliquid i illo casu v̄l
non. si faciat aliquid et non quia pro
misit. igit̄ ex mera libertate. et p̄ co
sequēs non quia promissum. si non fa
ciat aliquid. igit̄ nō faciet illud qd
non promisit. Tu tertio. quia nō pos
set dici quid esset faciendum platonis
vel non faciendum i illo casu qd alt
quis sibi dixerit. tu aliquid facies. po
sto et pmiserit se nichil facere. sic ali
quis p̄mo eum alloquens dixerit ve
rum. Nam i illo casu aliquid faceret v̄l
non. si aliquid ergo ille qui primo et
alloquebatur dicebat verum. et per co
sequens tenetur aliquid facere.
¶ Quinto sic. Secundum illum mo
dum non possunt saluari tres casus.
posset i quinto argomento tertij du
bi predictie questionis. igit̄ ille mod⁹
est insufficientes. s̄ p̄hs patet quo ad quā
libet eius partē faciendo questiones
sicut ibi facte sunt. ¶ In oppositum
arguitur.

¶ In oppositū arguitur
per rationem postam i tertio nota-

bili. **P**ro solutione dubij

Advertendū est q̄ illa regula allegata in scđa questione pro propositionibus insolubilibus in qua dicitur q̄ pars propositionis non potest supponere pro propositione habet veritatem in mentalibus natura liter significantibus. sed non in ppositionibus ad placitum significantibus nō tamen pars ppōnis ad placitū significantis potest indifferenter. p̄ qua libet propositione supponere: q̄ vi dicū est non potest supponere pro sua mentali. alias metalis significaret se ipsam. quod est impossible. Tunc dicūr ad dubium q̄ illa que dicta sunt in tertio notabili possit probabilitate sustinerti.

Ad rationes dubii. Ad primā cōceditur p̄ha: et negat p̄hs ēē s̄m. Et ad pbationem dī q̄ intellect⁹ potest formare mentalem corrādētēz hūc vocali. oīs ppō est falsa. s̄ negat q̄ illa significaret de oī ppōne q̄ eīs falsa. Imo illa vocalis non signaret oīm ppōnem esse falsaz. q̄ non signaret suā mentalem esse falsam. **A**d scđam pbationem dī concedendo q̄ om̄ez ppōnem esse falsam est vñā enūciabile vera si sit sermo de ppōne creato. non tñ potest enunciari q̄ aliquā propositione creatam. sed potest bene a prima veritate iudicari. **A**d tertiam negatur s̄ns q̄ vi dicū est menteatis eius signaret se esse falsaz: qd est impossible. **A**d scđam principalez cōceditur p̄hs et p̄ha. et negatur q̄ p̄ns sit falsum. Et ad p̄mā pbationem negatur p̄ma p̄ha. sed bene sequit q̄ sortes non dicū verū. vel q̄ non ē falsū platonem dicere verū. Nam vi in tertio notabili dicū est tercia exponē illius ppōnis non est vna cathegorica: sed est dissunctua. **A**d scđam pbationem conceditur q̄ sortes dicteverū et negatur p̄ha qua infertur q̄ non solus plato dicte verū. q̄ ista nō solus plato dicte verū non signat solū

q̄ aliquis alius a platone dicit verū sed significat alium a platone dicere verū et q̄ falsum est platonē soluz dicere verū. **A**d tertiam concedit q̄ ista est falsa. non solus plato dicit verū et negatur q̄ iste sint sue exponentes q̄ tercia clus exponēs debet ēē copulativa ut dictum est in tertio notabili. **A**d tertiam rōnem principalem cōceditur p̄hs et p̄ha. et negatur minor. Et ad p̄mā pbationem dī negādo cōsequētām. q̄ talis p̄ha nō valet ubi ppō exclusua est insolubilē et preiacēs eius non. **A**d scđam s̄līr negat p̄ha q̄ tercia exponens solū est dissunctua. **A**d tertiam negat s̄līr. p̄ha. q̄ aīs est insolubile et p̄hs dī. ido argū a tota dissunctua ad vnam etus partem. **A**d quartam principalem negatur aīs. Et ad p̄mā pbationē dī q̄ in illo casu sortes non potest adimplere p̄missi. et Ideo potest facere quicquid vult. q̄ autē nō p̄t adimplere promissum p̄i. q̄ p̄missum repugnat ei⁹ ad implētionē. **A**d scđam dī s̄līr q̄ sortes ēē factendū vt velle. q̄ non poss̄t ei⁹ p̄missio satisfacere. **A**d tertiam dī s̄līr. **A**d quintam respondendū est ad illos tres casus sicut in questione precedenti responsum est.

Ad rationes questionis principales. Ad primā cōcedit q̄ ille modus assignatus est tertius modus saluandi possibilitates/impossibilitates/veritates/et falsitates ppōnā insolubilitē et negat minor. et ad pbationē dī q̄ illa sortes dicit s̄m ē falsa. in casu posito. Et ad pbationē si inferat illa sortes dicit s̄m q̄ ē insolubilē negatur p̄ha. nō ei seq̄ illa ē falsa sortes dicit s̄m et sortes dicit illa īgr̄ sortes dicit s̄m capiēdo p̄hs i scđu insolubili q̄ tūc equiualeat vni copulatiue. S̄z si capere in sensu nō insolubilitē cōcedetur q̄ sortes dicit s̄m s̄z ex hoc nō seq̄ tur sort. dicit s̄m de q̄ ē p̄ns difficultas q̄re dicit ē illa si solū signat sortē dicere falsū. s̄z vi dicū est superius. Ad cons
d ij

firmationē pceditur q̄ illa sit et negatur q̄ ita sit sicut sc̄ba pars significat q̄ illa que significat precise et sine reflectione suorum eē rem dicentes falsū non est falsa. ¶ Ad sc̄dam principalem dī negando ans. Et ad probationē dicitur q̄ illa est falsa. Et ad probationem negatur ph̄ia; q̄ illa nō sit solū se eē falsam sed sit ut dictum est. Ad confirmationem negatur ans. et ad probationem dī q̄ ly hoc/lz nō demonstret nisi ipsa vocalem signo r̄ illam vocalem eē falsam significat cōsecutive vocalem eius precise significantem esse falsaz. ¶ Ad tertiam principalem dicitur q̄ intellectus non p̄t formare aliquam talē mentalē ultimatam. si aut̄ formet aliquam ppōnem mentalem ultimā r̄az de illa dicendū sic eēt sicut de ppō nevocali et s̄it dicere ad confirmationem. ¶ Ad quartam negatur ans. et ad probationem pcedit q̄ sunt aliquid vocales insolubiles s̄ negatur ph̄ia q̄ interfertur q̄ sint aliq̄ mentales. ¶ Ad quartam dī negando ans. pp̄ter causam prius dictam. ¶ Ad quintam dicitur q̄ illa esset falsa hec est vera demonstrando suam contradictriam. et ad probationem conceditur q̄ falsum est illam contradictionē eē falsam dumō capiatur hec sc̄ba contradictionē falsa in sensu insolubili. nō tñ sequit q̄ non ita sit q̄ illa contradictionē est vera q̄ illa p̄ma non significat solū suaz contradictionē eē veram sed significat copulariue ut dictum est. Ad confirmationem dī negādo q̄ hec sit falsa hec non est vera immo est vera ut dicti est. q̄ exponitur p̄ suam disjunctiūam veram et conceditur q̄ sit se nō eē veram sed negatur consequentia qua interfertur q̄ significat se esse falsā nisi intelligatur q̄ significat se eē falsam disjunctiue ad aliud ut dictum est intertio notabili.

¶ Et hec de insolubilibus.

¶ Tractatus obligationis Magistri Thome Brutor.

Irca obligatiōnes querit dirum dissimilato obligatiōis sit bona in qua dicēt obligatio ē p̄fixo altius cui⁹ enunciabit ad sustinēdū t̄pam s̄m aliquē statum purā affirmatiū/negatiū/vl dubitatiū ¶ Et af p̄mo q̄ non. q̄ est alia bona dissimilitudine obligationis pura hec: obligatio ē ofo p̄posita ex signis obligatiūs et posito v̄l deposito. igr illa nō est bona. Confirmat: q̄ sic bñ dissimilitudine obligatio ē mediante qua r̄fidens tenet infra t̄ps obligationis possum p̄cedere et depositū negare. igr illa dissimilitudine obligationis que dāra est nō ē bona. ¶ Sc̄do sic. de obligatiōib⁹ nō ē sc̄ia. igr obligatio nō dī dissimilitudine. ans p̄. q̄ sc̄ia ordinatūt ut in plurib⁹ adverteat obligatio aut̄ ad falsitatē: ad hoc est inuenta ē aro obligatoria ut sc̄iam s̄m possibile ac si eēt vex sufficiere. ¶ Confirmat: q̄ ars obligatoria docet falsa sustinere tanq̄ x̄a igr t̄pā nō est x̄a sc̄ia: s̄ potius q̄dam deceptio. ¶ Tertio sic. si de obligatiōib⁹ esset sciēta vel illa eēt logicalis v̄l nō logi calis. nō sc̄dm: q̄ illa eēt s̄mocinalē t̄n p̄tineret ad grāmaticā neq̄ ad retorica. igr ad logicā. neq̄ p̄mū: q̄ logica docet vex a falso discernere: ars aut̄ obligatoria docet falsa sustinere. igr docere cū doceat falsa tanq̄ x̄a sustinere. ¶ Confirmat. nulla ars logicalis docet mēriti. q̄ ars obligatoria non est sc̄ia. Consequentia tenet q̄ docet mēriti cū doceat falsa sustinere. ¶ Quarto sic. ars obligatoria nullius ē utilitas. igr t̄pā nō ē sc̄ia. ans p̄. q̄ si esset alicuius utilitatis maxime valeret ad preconoscēdū q̄d sequatur ad ppōne falso possibile et quid non. s̄ hoc non q̄ Aris. In suis libris videt sufficienter docuisse q̄ p̄na sine bone et que nō

et si non posuit arte obligatoriam. sed ad hoc non valeat ars obligatoria. Confirmatur: quod ars obligatoria ligat respondentes ad negandum se procedere aliquid quod si ipse concedit. sed non valeat ad cognoscendum quid sequatur ad proprium falso possumibilem: et quod non. **¶** Quinto sic. nullus est finis bonus artis obligatoriae: sed non est vera scia. sicut patet. quod si esset aliquis bonus finis ille esset videri bene respondere et optimo sustinere fieri possibile: sed talis finis non est bonus. igitur. Confirmatur: quod ars obligatoria ligat nos ad aliquid negandum quod prius concessimus. sed hoc est redargui. igitur ipsa non ordinatur ad bonum finem.

¶ In oppositum arguitur auctoritate oim logicorum scientiam de obligationibus nobis traditis et obligatione modo predicio diffidentium.

¶ Sciendum est primo quod ad oppositum duplex est obligatio. quedam est obligatio realis de qua iurisperitor loquuntur. Alia est obligatio logicalis de qua logici loquuntur et hec solet tripliciter diffiniri. **¶** Primo sic. obligatio est oportunitas ex signis obligatiuis et positio vel deposito. mediante quod una cum admissione tenet respondens infra ipsum obligationis procedere positum et negare depositum. **¶** Secundo sic. obligatio est quedam ars mediante qua opponens ligat respondentem ad suam voluntatem. **¶** Tertio sic. obligatio est oportunitas ex signis obligatiuis et obligato. sed iste tres definitiones non vident esse bone precise si obligatio capiat ut est actus obligans. nam tunc obligatio est terminus de predicamento actionis. ita debet diffiniri per terminos de predicamento actionis: et non per terminos de genere signi vel qualitatis sicut sunt oportunitas et ars. **¶** Quarta etiam diffinatio est insufficiens: quod convenienter solum positioni vel depositioni et non provenienti imponeat neque petitio. **¶** Secunda etiam videtur mala: quod iure obligatoria respondens non ligatur nisi admittat positum vel petitum depositum vel

impositum. et ita non ligat secundum placet cum opponenter. Tertia etiam non sufficit enter manifestar naturam obligacionis: quod eque dubium est quod sunt signa obligatoria sicut dubium est quod est obligatio. id ab aliis sic diffinitur obligatio. Obligatio est prefixio alicuius enunciabilis ad sustinendum ipsum secundum aliquod statutum mediante qua una cum admissione tenet respondens infra ipsum obligacionis illud enunciabile in eodem sensu propositum sustinere secundum statutum proximum. in hac diffinitione ponitur prefixio loco genitivis. et subdungitur alicuius enunciabilis ad denotandum quod non queritur prefixio est obligatio: sed solus illa in qua prefixum unum enunciabile vel aliqua propria. Deinde ponitur ad sustinendum secundum aliquod statutum predictorum. verbi gratia. dicat opponens respondenti. pono tibi istam. tu es romani ibi est obligatio: quia est prefixio istius enunciabilis; tu es romani ad sustinendum secundum aliquod statutum: pono affirmatum. Signa autem obligationis dicuntur talia. pono tibi: depono tibi illam: peto a te illam. Impono illam. obligatum autem ab aliquibus sic describitur. obligatum est altera pars obligationis. vel obligatio depositum ad quod concedendum infra ipsum obligationis mediante obligatione et admissione respondens obligatur. sed illa diffinitorio non valet propter duas causas. primo quia sequitur quod in dubitatione non esset obligatum: quod ad nichil concedendum vel negandum respondens est obligatus: sed solus ad dubitandum. **¶** Hic est secundum secundum eos: quod secundum ipsum dubitatio est obligatio. Tres ies obligatio est composita ex obligatio tantum ex ultima parte/ut ipsi dicitur. igitur. **¶** Secundo sic. licet dicatur diffinitorio prout prima facie apparet possit salvare de positio vel deposito: tamen ex dictis eorum repugnat veritas. quod ipsum est

reddendo sufficientiam species obligatoris concedunt et est verum quod alia
qua est species obligatoris que cadit supra aliquod obligatum complexum sustinendum pro falso vel negandum pro deposito: vel dubitandum pro dubio. et sic manifeste prout quod non solus debet dici obligatum est ad quod concedenduz respondens obligatur immo dicitur ad quod negandum vel dubitandum obligatur. Alter autem diffinitur sic obligatum est illa pars obligatoris ad quam sustinendum sum aliquid statum una cum admissione necur respondens. Dico signanter ad sustinendum sum aliquam statum putat affirmatum ut extendat dicens definitio ad oes species obligationis: quod per statum dubitatum intelligit dubitatio per negandum depositio per affirmatum ois positio et aliqua petitio. Dicunt notanter mediante obligatoe et admissione: quod si respondeas nihil admittenter, tunc non teneres variare suam responsione. Dicitur notanter infra ipsius obligationis. quod post ipsius obligationis respondeas non amplius est obligatus ad sustinendum obligatum. At sic et melius diffinitur obligatum. ¶ Obligatum est ensuicabile prefixum ad sustinendum sum aliquam statum. Ex ista diffinitione et eius declaratione inferitur quod non omnino obligatum ab aliquo concedenduz eidem infra ipsius obligationis ppositione scitum esse tale est concedendum. Secundo sequitur quod aliquid repugnans obligato sciens esse tale est concedendum et non est sequens ex obligato scitum esse tale est concedendum. ¶ Tertio sequitur quod non omnino repugnans obligato sciens esse tale est negandum. Omnia istorum declaratio satis prout ex iis dicitur. Et sic habentur duae descriptiones. Prima obligationis. Secunda obligati. Tercia descriptione est. Tercius obligatoris est totum illud iepuis quod est post admissionem respondentis quo usque oppositionis dicat cadat ipsius vel faciat obligacionem repugnantem prime. ¶ Quar

ta descriptio est. prius alicui est quod ad ipsum sequitur vel eidem repugnat. Vbi gratias ponatur ista. Tu es rome. tunc ista tu non es parisius est prius et quod sequitur ad ipsum. et illa sua opposita quod est repugnans. Ex isto sequitur quod duplex est prius. s. prius sequens et prius repugnans. et se habet ad dictorio modo. Et ideo habita diffinitione pertinens sequentis faciliter per diffinitionem prius repugnantis haberi quod non opus est ad dictorio modo diffinire.

CSciendum est secundo quod de numero ppositionum prius est ad item obligatoria alia est prius obligatorum immo. alia est prius obligationis et admissionis. alia est prius obligatoe et alia est prius alta est prius bni accesso vel bni accessis alta bni negato vel bni negatis. Isto notato sit quarta descriptio. quod prius sequens obligationis immo dicitur quod sequitur ex sola obligatione. Vbi gratias dicat opponens respondet. ppono tibi istam. tu es rome tunc ista ppono quod est aliquid tibi possum est prius obligationis immo quod sequitur ex ea sola sequitur enim ppono tibi istam tu es rome quod aliquid est tibi possum. ¶ Quinta descriptio prius obligationis et admissionis sit est quod sequitur ex obligatione et admissione sit sum ppono sicut ex neutro eorum per se. ut aliquando addatur. Vbi gratias si pono tibi istam tu es rome tu eam admittit tunc ad eam sequitur tu es obligatus ex obligatoe et admissione simul sequitur ei pono ubi istam tu es rome et tu eam admittis. g. tu es obligatus si non sequitur ex aliquo predicto rati per se quod tu potes eam admittere absque aliqua obligacione. ¶ Sexta descriptio prius prius sequens obligato immo est quod ex solo obligato sequitur ut si pono tibi istam tu es parisius tunc ista tu non es rome est prius obligato immo quod sequitur ad ipsum solus. ex ista descriptio et quinta prout eadem ppono simul et secundum est prius obligationis immo et obligato immo quod si pono tibi istam aliquid est tibi possum tunc ista ppono est prius.

obligationis est qz ex sola obligatione sequitur. sequitur enim pono tibi istam aliquid est tibi possum etiam est primum obligatio tamen qz ex ipso solo sequit nec repugnat qz aliquid sit primum obligationis istam et obligato tantum. Sed repugnat qz aliquid tamen sit primum obligationis et cum hoc esse primum obligato. Et in hoc forsitan aliquis decipiunt assignando aliud qd nosq; abba grammaticalibus pretendunt. **C**ontra dictio per tenens obligato et etiam bni concessum est qd ad ea sicut sumptus sequitur vel tantum ad ea put alij dicunt si pono tibi istam de us est et homo est asinus conuertunt et postea propono tibi istam hec est vera deus est concedenda est quia vera est et imprimitur. Tunc ista hec est vera bni est asinus est primum obligato et bni concessum sequitur enim deus est et homo est asinus conuertuntur et hec est vera deus est ergo hec est vera homo est asinus qz sequitur ex illis simul sumptibus sic qz non ex obligatione tamen nec admissione tamen et sic de ceteris. Exemplum de sequente ad obligatum cu bni concessum sicut ponat ista ois bni albus est parisius et ponatur ista ois brabantinus est alb⁹ concedenda est qz imprimitur. Etiam suppono qz sit vera tunc ista tu es parisius possito qz tu sis brabantinus est primum qz sequitur ex obligato cu bni concessum qz bni sequitur ois homo albus est parisius et ois brabantinus est albus et tu es brabantinus ergo tu es parisius. et sicut ponebam exempla de primum sequente ex obligato et bni negato vel bni negatis **M**onstra dictio imprimitur alicut est qd nec sequitur ad ipsum nec sicut repugnat ista tu es rome est imprimitur isti homo est albus.

Contra dictum est tertio qz sequentib⁹ ponuntur aliquantum suppositiones. Prima suppositio est qz oppositio mere affirmativa de presenti id est possibilis qz sicut p eam significat p nunc et tamen totalem significationem ita p c. Se-

cunda suppositio est qz in bona consequentia ex possibili nunquam sequitur immobile simpliciter ut patet per philosophum primo priorum. Ex his sequitur aliqua correlatio. Primum est non oportet consequentiam valere si arguitur ab arte de terminis scilicet intentionis ad similem hinc qd est simpliciter de terminis prime intentionis siue hoc sit affirmare siue negative sicut hec pha non valet hec est vera bni est asin⁹ qz bni est asin⁹. pnam: qz animus predicit sequente est possibile qz sicut per illud p nunc significat ita possibile est et tamen hinc est impossibile qz pha non valet ut patet per secundam suppositionem. Similiter non sequitur hec non est vera deus est deus. ergo deus non est deus. Ex quo sequitur qz omnes tales consequentes sunt defectuose. tu vocaris sortes qz tu es sortes homo non sicut te ergo tu non es homo. deus est et homo est asinus conuertuntur sed deus est ergo homo est asinus tu es rome et tu es parisius sunt similes sed tu non es rome qz tu non es parisius qz in obiectu illis tantum casu possibili posito stat sic esse sicut animus sicut et tamen qz non sit ita sicut hinc p nunc sicut. Secundum correlarij est qz etiam non valet pha ab aliquo arte de terminis simpliciter prime intentionis ad consimilem hinc de terminis scilicet intentionis siue affirmative siue negative quia tunc ex possibili se queretur impossibile quod est vera dicta ut non sequitur deus est deus. ergo deus vocatur deus. qz si sic tunc est am bni sequetur nullus deus vocatur deus. qz nullus deus est deus cum ibi argumentatur ex opposito p dictione phas ad p dictionem sicutis et tamen invictus pha animus est possibile et phas impossibile. tamen i pma animus erat necessarium et pha continentia. Consimiliter probatur qz hec pha non valet nullus deus est deus. qz nullus deus vocatur deus. Nec ista tu es rome. qz hec est versus tu es rome. Nec ista sortes non est asinus. qz sortes non vocatur asinus. **T**ertium correlarij est

omne positiū vel depositum possibile est admittendū qz ipso posito inē nūlū sequit̄ impossibile. et c̄ hoc inuenet̄ sit obligatio sc̄iamus aliquā possibile l̄z s̄m s̄t sustinere vt ex illo non cogamur concedere aliquā impossibile. et sic p̄z q̄ ppter nullus possibil admissiōē rh̄dens tenet̄ cōcedere ipso, s̄bile vel negare necessariū simpliciter qz in arte obligatoria rh̄dēs nō ducit ad mehā quodcūq̄ concedat aut neget̄ dū t̄ si ip̄e non cōcedat impossibile aut nege: necessariū. Et d̄z illud cor relatiū intelligi qñ tale positiū vel de positiū possibile sc̄ium est eē tale. Ex isto correlario pat̄z q̄ ille regule sunt friuole et fugientes difficultatem vbi d̄z q̄ impositio possibile vbi significa tio dependet ex veritate pp̄ontis con cedēde negande vel dubitande nō est admittenda vel q̄ positiū possibile re pugnans obligationi t̄m vel obligati oni et admissioni non est admittendū qñ tales depositiones vel positiones p̄nt admitti ab illo cui vident̄ possib les. **Tertia** suppositio est p̄ regula gnali d̄z obseruari q̄ ad oē sp̄tinens re spondendū est ac si nūq̄ eēt obligatio facia:puta eodē modo extra et infra t̄ps. qz c̄u tale imp̄tinens nec sequatur nec repugnet obligato non videt̄ q̄re secus es; rh̄dendū infra t̄ps q̄ ex t̄ps obligationis vt si ponat̄ ista. ois hō ē rome et pp̄onatur ista. tu non es rome eque bene est concedenda ac si pp̄one retar extra t̄ps obligationis et p̄ z̄hs concedēdū est q̄ tu nō es hō. **Quar ta** suppositio est q̄ oēs respoſſiones fa cte infra t̄ps obligationis s̄t accipiē de ac si fierent̄ p̄ eodem instanti seu p̄ eadem mensura t̄ps precise et in hac suppōne oēs p̄ueniūt alias p̄ eodem t̄pe possent concedi ḥdictorie. Ista no rata s̄t p̄ma p̄clusio.

C Conclusio prima. In arte obligatoria omis casus possibil est admittendus. p̄z: qz ad iōm nō se quitur concessio impossibilis neq;

negatio necessarij simpliciter.

Sexta p̄clusio. ad oē sp̄tinens est rh̄dēdū sc̄dm suaz qualitatē. et ad p̄t nēs h̄z exigētā obligatiōis. p̄z ex dīcis **Tertia** p̄clusio. diffinitōnes obligatiōis posite in titulo questionis non s̄t sufficiētes p̄z ex tertio notabili.

Dubitaf̄ p̄tio quo t̄tū s̄t regule gnali p̄ obligationib̄. Et vi det̄ p̄mo q̄ nō s̄t decē. h̄ p̄ma. qz Isra t̄ps obligationis p̄t cōcedivna ḥdictio riariū concedi et altera s̄t vera et cōce denda t̄gīt̄ infra t̄ps obligationis p̄nt cōcedi due ḥdictorie. Confirmat̄ de se cūda. nā si ponat̄ q̄ due ḥdictorie s̄nt et postea querat̄ an altera earū s̄t ve ra: dicendū est q̄ s̄c. et t̄ si postea pro ponat̄ hec altera illarū s̄t vera. ipsa erit neganda. t̄gīt̄ non ois pp̄o que se mel infra t̄ps obligationis cōceditur d̄z sp̄ infra idēt̄ps p̄cedi. **Sed** oī sic h̄ terriā. qz si ponat̄ q̄ nichil ē cōcedēdū tunc illud est admittendū qz possibile tunc si pp̄onat̄ postea q̄ hoc nō est cōcedendū. vel ē cōcedendū vel nō. si s̄t concedendū t̄gīt̄ aliquid est concedēdū qd̄ ē p̄tra cōcessū. si nō s̄t cōcedēdū tūc et illū est sequēs ex bñ cōcesso et nō est cōcedēdū. ḡ nō oē sequēs ex bñ cōcesso est cōcedēdū qd̄ est h̄ terriā regu lam. Confirmat̄ cōtra quariam: qz po na t̄ ista. ois homo est rome. tūc ip̄a ē admittēda qz possibil. pp̄onat̄ postea ista. tu nō es rome tūc est distinguēda qz vera et imp̄tinens tunc pp̄onit̄ ista. tu es hō vel ē p̄cedēda v̄l negan da. si cōcedenda tunc c̄u repugnet po sito et bñ p̄cesso. sequit̄ q̄ non oē repu gnans posito et bñ cōcesso ē negandū si s̄t neganda t̄gīt̄ neganda ē a te et p̄ z̄hs tu es et sic tu es hō et p̄ z̄hs hec nō est neganda tu es hō. **Tertio** s̄c cō tra quintā. ois pp̄o q̄ semel sequitur ad aliquā pp̄onem semp̄ sequit̄ ad il lam et ois p̄positio que aliquando re pugnat alicut̄ pp̄ont semp̄ repugnat eidē. Igitur impossibile est q̄ una pp̄o si uno t̄pe p̄tinēs sequens vel repu

gnans et alto tpc impetrans. Confirmatur h̄ sextā: q̄ si querat tibi nunc virū āt̄ xp̄s erit tu dices q̄ sic. et si ponat casus q̄ nō erit et q̄rat an āt̄ xp̄s erit tu dices q̄ nō. et si q̄rat an fuit verū antī xp̄m fore dices q̄ nō. Et si arguat tibi sic. tu cōcessisti antī xp̄m fore et nūq̄ fuit verū ḡ tu concessisti qd̄ nūq̄ fuit verū tu negabis matorē et eius cōr̄adictoriā cōcedes et tñ illa p̄dictoria est īpossibl̄s. īḡ in arte obligatoria bñ est c̄cedendū īpossibile. **Quarto** sic h̄ septimā regulā. pos sibilē est q̄ a. in pp̄oē x̄a significet tñ tñ sicut aſinus et in falsa significet tñ sicut homo et tñ illo admissō op̄z cōcēdere īpossibile. īḡ ppter possibl̄e admissū op̄z concedere īpossibile. minor p̄z: q̄ illo casu poslio queritur virū homo sit a. an non: si dicatur q̄ sit a. ḡ ly a. s̄igt aſinū t̄ p̄ ſ̄is homo est aſinus quod est īpossibile. si dicatur q̄ hec est falsa homo est a. ḡ ly a. significat hoſem: et p̄ ſ̄is falſum est hoſem eē hoſem. Confirmatur cōtra octauā regulam q̄ nūq̄ d̄z admissi ca ſus qui non potest in posterum pon̄ inesse. ergo ppter nullū caſū admissi ſum d̄z concedi īpossibile p̄ accidēs qd̄ nō p̄t ī posterū eē verū. **Quinto** cōtra nonā. si ip̄a eē vera ſequeret q̄ aliquis teneret concedere aliquaz particularem cuius tñ nullā ſingula rem teneret concedere vt p̄z in exemplo illius regule. sed ſ̄is eſt falſū ḡ et aſis. minor p̄z. q̄ si particularis ſit veſta op̄z aliquam eius ſingularē eſte ve ram. ḡ si particularis ſit concedenda op̄z aliquam ſingularē eē concedēdam. Confirmat h̄ decimā q̄ n̄iſi re gule artis obligatorie infra t̄ps obli gationis q̄ p̄cederet. ſeq̄ret q̄ iſra tē pus obligatiōnis nō poſſet dici quō re ſpondē teneret r̄ndere; h̄ ſ̄is eſt fal ſum ḡ et antecedens.

In oppositū arguitur p̄ comunes autores obligationum et hoc patet ex eis q̄ dicens inferius,

Pro ſolutiōe dubiū eē aduerſēdū q̄ de cē ſūt regule ḡnales pro oſb⁹ obligatiōnibus. Prima eſt q̄ nūq̄ pp̄ones ſibl̄uicem h̄ dicentes ſūt ab eodē iſra t̄ps obligatiōnis concedende. p̄z q̄ ſi cur q̄ ea ſignificat in ſenſu p̄ radicatio ri a ſa īmposſibile eſte p̄ eodē iſta. Sc̄da r̄la eſt q̄ vna pp̄o ſemel con cessa iſra t̄ps obligatiōnis quōtēſcū q̄ p̄ponit̄ur iſra t̄ps obligatiōnis eſt ſp̄ p̄cedēda. q̄ ſi p̄mo loco cōcederet et ſc̄do negarek hoc eſſz q̄ ſi res aliter ſe haberet et ſa ſc̄do loco concederet et ſc̄d̄ dictoria. et ſic due h̄ dictrorie iſra tē pus obligatiōnis eēt p̄cedēda qd̄ eſt h̄ p̄mā regulā. **Tertia** regula eſt q̄ oē ſequēs ex concessō vel concesſis ſi ue ex obligato ſiue ex oppoſito bñ ne gari vel bñ negatoriū ſiue ex oſb⁹ iſta ſiue ex quibusdā ſiue ſumul ſup̄io ceriuz eētale eēt p̄cedēdū. q̄ n̄iſi ſic cū oia p̄di cta ſint concesſa vel cōcedēda aſis bo ne ſ̄he eēt cōcedendū. et p̄ ſ̄is negan dū qd̄ eſt deſtruere oēm modū arguē di. **Quarta** regula eēt oē repugnās concesſo vel cōcesſis. vel oppoſito ne gari vel negatoriū vel oſbus iſta. ſiue quibusdā ſiue ſumul. ſiue ſeorsum ſumptis certū eētale eēt negādū. probari p̄t facilit̄ ex p̄cedētib⁹. **Quinta** r̄la eſt. aliq̄ pp̄o iſra t̄ps obligatiōnis iſno loco ppoſta eēt p̄tē ſeq̄ns et p̄ ſ̄is cōcedenda q̄ ſi in alto loco fu iſſet ppoſta fulſſz iſtinēs et neganda q̄ ſi ponat iſta. oſis h̄o eēt rome: ei īme diate pponat iſta. tu es h̄o: cōcedēda eſt. q̄ iſtinēs vera. deinde ſi ppo natura iſta tu es rome. eſt etiā cōceden da. q̄ iſtinēs ſequens. et tñ ſi fulſſz ppoſta īmediate poſt poſtū t̄pa fulſſet iſtinēs. nō em fulſſet ſequens: q̄ nō ſeq̄t. oſis h̄o eēt ro me ḡ tu es rome. nec etiā repugnans: vt notuz eſt. et fulſſet etiā neganda: q̄ eſt t̄ps obligatiōnis fulſſet negata. cū iſta tñ regula ſtat et cuž vna pp̄o ſemel eſt cōcessa tunc ip ſa quoq̄tēſcū q̄ p̄ponit̄ur eſt cōcedēda. **Sexta** regula eſt. nullū īmposſible ſimpliſter eſt admittendum ſeu

concedendum: quod non est ex possibili sequitur impossibile. **S**eptima regula est quod propter obligatum possibile falsum admissum non opere negare necessarius simpliciter: nec impossibile simpliciter concedere. **O**ctava regula est. obligatio possibili admisso opere concedere impossibile per accidens et necessarii per accidens negare. est autem proposito impossibile per accidens que solum est impossibilis per aliqua certa definitione separata sicut ista. ari stoteles non sicut exemplum huius regulae sit veritas quod a. sit primum esse sortis tunc ante a. instans vel in a. pono tibi istam. sortes non fuit in a. hec est admissenda: quod possibilis immo necessaria deinde pono tibi istam eadem in a. instans et concedenda est. desde tractatio a instanti ppono tibi illam eandem. si negas: negas processum et sequens ex concessio. sed male si concedis cum sit impossibilis per accidens habet propositum. **N**ona regula est in fratre ipsius obligatio non opere per certificare rindet super quacumque questionem. **X**bi gratia sit relativa quod solus sofi. sit in orto clericorum pono tibi istam. sofi. non est in orto clericorum qua admissa pono tibi istam aliquid hoc est in orto clericorum: concedenda est. quod vero et impetrinens qua processa quod est ille homo in illo casu non habes terminare illam questionem. quod si dicas quod sofi. tu concedis predictori posse. si dicas quod plato vel guillermus: tu concedis sicut impetratus. et sic per aliquid aliqua indefinite in aliquo loco est concedenda: in quo tam nulla singularis est: est concedenda. Si multe aliquis vult est concedenda cui nulla singularium est concedenda. sicut si sit relativa quod soli sunt tres homines quorum quis sit loquens. scilicet sortes/plato/ et cetero. et tunc ponat ista. omnis homo tacet: tunc ista est concedenda: et non ista est neganda in illo casu. iste homo tacet: demonstrando sicut de aliis duobus quod quilibet istius est falsa et impetrinens. **D**e cima regula est quod iste regule doceant quod rindendum est infra ipsum obligacionis atque faciendo sum eas. Iste eas aliquid infra ipsum obligatio negare. puta

Si opere illarum regularum sequatur ex opere vel bene concessio vel bini processus. aut ex opere bene negatio vel bini negationes. Tunc vero ad dubium quod decet sunt regule generales obligationum. per ex dictis. Ad primam rationem dubius conceditur quod in aliquo casu positio una predictoria est concedenda. et de alia concedendum est quod sit vera et concedenda. et de facto non est concedenda. et tamen non sequitur quod due predictoria sunt concedenda. Ad confirmationem vero quod illa regula intelligit quod illa propositum quod semel est proposta sub eadem forma iterum pponitur sicut pponeretur modo non est in illo casu quod in ista primo proposita altera istarum est vera ly altera tenet infinite: et tamen in ea secunda loco posita tenet relative. **A**d secundam principalem vero quod ista est concedenda. hoc non est concedendum. et cum inferatur aliquid est concedendum conceditur sed tamen non debet concedi quod hec concedatur. aliquid est concedendum. quod repugnat positio. sicut licet in illo casu ista sit concedenda: hoc non est concedendum. et tamen non est concedendum quod sit concedenda. Ad confirmationem dicitur quod ista est concedenda. et hoc est concedenda: et ista neganda. tamen homo. sed tamen non debet concedi quod est neganda. ita quod hec non debet admitti tanquam illa ad quam respondeatur in casu. sed bene tanquam quod si esset extra tempus obligacionis negaret. **A**d tertiam principalem vero quod licet oportet propositum sequens ad unam proponem per se semper sequatur ad eam. sicut aliqua propositum per se non sequitur ad aliam proponem que potest sequi ad illam cum alia ante aliam proposita. sicut est in exemplo quintae regule. Ad confirmationem vero primo quod illa regula quod negatur non est impossibile simpliciter: sed solum per accidens. Secundo quod dicitur quod ipsa non est neganda sed totum illud argumentum est concedendum nec est inconveniens concedere post casum quod processerimus aliquam proponem quod non fuit vera. tamen quod non fuisse sicut ex casu. **A**d quartam negatur minor. Et ad probatio nem vero quod in casu illo homo non est a. et cum inferatur quod tunc homo non est homo nego phasm ei cum de ly a. signif

et hominem verum est et ideo sequitur
quod ita ista est falsa homo non est ho-
mo sicut ista homo non est a. sed non
valet consequentia hec est falsa homo
non est a. ergo homo non est a. ut satis
per te ex dictis. **A**d confirmationem ne-
gatur assumptum quod aarte obligatoria
potest admitti omne illud quod potest vel
potuit esse versus. **A**d quintam dicitur quod est
aliqua indefinita concedenda cui nullus
singularis est concedenda. non est si con-
cedenda infra tempus illud: dato quod ita faci-
endum sit secundum artem. **A**d confirmationem
dicitur quod in aliquo casu infra tempus obli-
gationis non posset respondere doceri quoniam
debeat respondere si loquatur per tempore
obligationis: quod per illo tempore regule obli-
gationis sunt negatae: sed in illo tempo
re bene potest respondens doceri: dum
loquatur per alio tempore quod sit tempus
obligationis.

Dubitatur secundo utrum
sint sex species obligationis scilicet positio/
impositio/depotio/petitio/ dubius positio
et silverum. **E**t ait primo quod non. quod positio
est species propontis demonstrativa. ut per te p-
per hunc primo posterius capitulo. Secundo dividendam
rem propontem immediatam in dignitatem et
ponem. **I**gitur positio non est species obli-
gationis. **C**onfirmatur: quod secundum p-
topicorum positio est opinio exanea alicuius
notiorum secundum phrasem. et oportet talis est pleu-
ma dyaleticum. ut ibi dicit phras. **I**gitur pos-
tio non est species obligationis. **S**econdo sic. p-
per propone nullus obligatur ad aliquas
species sustinendam. **I**gitur non oportet impo-
nere obligatio. **A**vis p-
. quod si per impone quis
obligaretur ad aliquam species su-
tinendam. aut hoc esset ad sustinen-
dam impositum. sed ut postea videtur co-
cedere impone non obligare ad concedere
dum species circa quam est facta im-
positio. aut obligaretur ad sustinendum
tempore impone. de hoc non. quod si quis
per loco concedat istam. impone a. ad
signandum hoc est: non debet eam secun-
do loco p-positam concedere: sed magis
debet procedere ista. ipsius a. ad signa-

sicandus. **C**onfirmatur: quod propria tibi quod
tu furas es decem libras: non ppter ea
obligaris reddere decem libras. **I**gitur im-
positio non est obligatio. **T**ertio sic. depositio
non est obligatio. **I**gitur male ponit spe-
cies obligationis. **A**vis p-
. quod vel ad p-
ponem depositam tu obligaris vel non. si
scimus/sequitur quod deposito non est obligatio: si
ponemus. quod illa p-ponem non est tibi deposita.
sed portus posita ad sustinendum secundum ta-
lem statutum. **C**onfirmatur: quod quicunque de-
ponit vnam p-ponem sediciorum ponit alteram. **I**gitur oportet depositio est positio et
p-positio non est species obligationis distincta a positione. **Q**uarto sic.
positio est p-ponem distincta contra supponem
et conclusionem. ut per te p-ponem p-ponem
posteriorum ponente diuina inier supponem
nem petitionem et conclusionem. **I**gitur positio
non est species obligationis. **C**onfirmatur:
quod per hoc quod aliqua a me petit taliter p-
ponem ego nullo modo obligor ad sustinendam illam p-ponem. **I**gitur positio non est obli-
gatio. **Q**uinto sic. dubius positio pri-
mera sub p-ponem. **I**gitur non est species obligationis
propter p-ponem distincta. **C**onfirmatur.
quod si verum est positio alicuius non dubius
est si verum non distinguatur a positio-
ne. **I**gitur. **P**ro solutione dubius est
aduertendum quod species obligationis p-
nt distinguit et penes status ad quos obli-
gant et penes signa obligatiua. si autem
distinguatur penes status secundum quae debet
sustineri p-pones ppter quas facta est
obligatio. tunc solu- eente tres species obli-
gationis ut pote positio/depotio/et dubie
positio. quod per te. quod sunt solu- tres status
secundum quos p-nt sustineri p-pones. puta
status affirmatiuus ad quem obligat po-
sitio. status negatiuus ad quem obligat de-
positio. et status dubitatiuus ad quem obli-
gat dubie positio. sed si distinguatur species
obligationis penes signa obligatiua et
penes obiecta. tunc sunt sex species obli-
gationis. **S**i positio/depotio/positio/petitio/
dubie positio et sit vera. quarum sufficien-
tia sic potest haberi quod omnis obliga-
tio obligat ad actum vel ad habitum.
Obligatio autem ad actum est obli-

gatio in qua sp̄ exprimit̄ aliq̄ actus
exercendus a rhidente circa obligatus
et hoc contingit dupl̄r. q̄ ista obligatio
cadit vel supra cōplexū vel supra incom-
plexū. Si supra incomplexū. sic ē petitio
ut dicēdo peto te negare p̄mo negan-
dum a me ubi illud signū obligatōis
sc̄z peto cōcernit istū actū sc̄z negare.
Si aut̄ cadat supra cōplexū. tunc est sic
verū. ut dicēdo sit verū s̄ores currere
ibi ly sit verū cōcernit hoc totū sc̄z soz
tē currere cōplexre. Obligare vero ad
habitu ē facere talē speciē obligatio-
nitis in q̄ nō op̄z exprimere aliquē actū
exercendū a rhidente circa obligatum
et hoc iterū contingit dupl̄r; q̄ vel talis
obligatio cadit supra cōplexū vel incom-
plexū in dr̄fiter. et sic est impō. vel supra
cōplexū solū. et hoc contingit tripl̄r. q̄
vel talis obligatio obligat ad sustinē-
dū istū complexū affirmatiue et sic est
positio. vel negatiue. et sic est depositio
vel dubitatue. et sic est dubie positio.
nō est tñ ymaginādū q̄ nō s̄unt plures
sp̄es obligationis q̄ iste. q̄ posset esse
una species obligationis obligas ad
distinguēdū. et alia species obligas ad
nō loquēdū. s̄z q̄ iste s̄unt famose et sub
eis st̄ineri p̄fit oēs alie sp̄es obligatōis
nō tñ dī ad dubiū q̄ s̄unt sex sp̄es obli-
gatōis p̄us enumerate. ut p̄iz ex dīcl̄.

¶ Ad rationes dubii. Ad
p̄mā dī q̄ positio nō capiēt in p̄posito
p̄ ppōne imediata quā neq̄ cōtingit
demōstrari neq̄ necesse est quēl̄ docē-
dū h̄re. s̄z capiēt p̄ obligatiōe mediāte
qua quis obligat ad sustinendū positi-
tū fī statū affirmatiū. Ad affirmationē
dī q̄ erit h̄c nō capiēt positio topo-
ice ut distinguīt̄ s̄ ppōne dyalericaz
s̄z capiēt sicut diceū est. Ad sc̄daz dī
negando aſis. et ad p̄bationē dī q̄ per
impōne cū admissione r̄ndēs obligat̄
infratp̄s obligationis sp̄ cōcedere im-
positū nō capiēdo iſpoſtū p̄ ppōne q̄
vel ei⁹ pars ē imposta ad signdū sed
capiēdo impositū p̄ ppōne signe im-
positionē seclusis signis obligatiūis.

Ad affirmationē cōcedit aſis et negat̄
aſia. q̄ nō capiēt h̄c imponi ut idē est
q̄ false attrībut. Ad tertiam rōnez
negat̄ aſis. et ad p̄bationē dī q̄ ad p̄
positionē depositā obligatur r̄ndens.
q̄ tenetur eam negare. et cū dī q̄ tunc
nō eēt deposita. distinguīt̄: q̄ aliq̄ pro
positio p̄ eēt deposita dupl̄r. Uno mō
q̄ circa eā cessat q̄dā obligatio. et tunc
bñ sequīt̄ q̄ nō eēt deposita. Altero mō
q̄ circa eam facta est obligatio obli-
gans ad sustinendum ip̄am fī statū
negatiū. et sic negat̄ aſia. Ad con-
firmationē cōcedit aſis et negat̄ aſia.
q̄ alia ē forma positionis et alia depo-
nis. Ad quartam dī q̄ petitio nō ca-
pit̄ p̄ spe-
cie obligationis cadente supra actum
complexum. Ad affirmationē dī q̄ l̄
p̄meram petitionē q̄s nō obligat̄ ad
sustinendū petitum tñ p̄ petitionē cū
admissione quis bñ obligat̄ ad susti-
nendum petitum. Ad quintā rōnez
dī q̄ dubiū positio distinguīt̄ salte rōs-
ne a positōe. q̄ positio obligat̄ ad su-
stinentū positū fī statū affirmatiū
sed dubiū fī positio statū dubitati-
ū. Ad affirmationē dī q̄ sit verū nō
obligat̄ ad cōcedendum ppōne q̄ po-
sita ē sicut positio. l̄z bñ obligat̄ ad te-
nendū ip̄am eēveram. et cū hoc sit per
alii signa q̄ positio.

¶ Dubitatur tertio vtrū
diffinitio ip̄onis et regule p̄ ip̄a sine
bone. Et af̄ q̄ nō de diffinitiōe. q̄ sine
obligatione p̄t eēt impō ut p̄iz si q̄s fa-
ciat p̄ se ip̄onē. s̄līt̄ si nolit p̄ ip̄onē ali-
quē obligari. Igit̄ nō oīs impō ē obli-
gatio. Cōfirmat̄. q̄ si diffinitio eēt ho-
na seq̄ret̄ q̄ hoc solū cōplexū cōplexev̄
incomplexev̄ s̄bi synonymū i signo
poss̄t̄ ip̄oni. s̄z p̄ne ē fīm. iḡt̄ et aſia. p̄iz
q̄ solū tale v̄l̄ s̄bi synonymū i signo
p̄t̄ signe cōplexre v̄l̄ incomplexre. S̄c̄do
ar̄ s̄ p̄mā regulā. q̄ si q̄s post impōne
de ista. hō ē astinus p̄ponat illā. hō est
astinus ip̄a nō est cōcedenda s̄z negāda
q̄ imp̄linēs et falsa. et tñ eēt obligat̄

Igitur præ regula est falsa. Confirmat
qr oē impositum est sp̄tines sue impo-
sitioni. Igitur nō op̄ q̄ ip̄m post imposi-
tionē admissam cōcedat. ¶ Tertio sic
arguit. Si facta impōne q̄ hec. hō est
asinus significet hoīem esse r̄sibilem
pponat tibi ista. homo est asinus. vel
eā negas vel cōcedis. Si cōcedis: tu cōce-
dis impossible simplē pp̄ter possibile. q̄
male r̄ndes. si negas igitur nō admittis
obligatū post impōnem. Confirmatur
qr post impōnē pponat tibi ista. hec p-
osito hō ē asinus sign̄t hoīez eē r̄sibi-
lē. vel igitur eā negas vel cōcedis. Si cōce-
dis q̄ hō est r̄sibilis. et ita de-
bes cōcedere q̄ hō est asinus. si negas
q̄ regula est falsa. ¶ Quartu sic. si mō
pponat ista tibi hō ē asinus tu eā ne-
gabis. et si post impōnem de ipsa fa-
ctam q̄ significet hoīem esse r̄sibilez
ipa eadem pponat. iūc eam cōcedes
vel concedes esse veram. s̄z hoc non
eēt si eēt impōtines sue impōn. Igitur
sc̄da regula est falsa. Confirmat. qr bñ
sequitur pono q̄ hō est asinus signifi-
cat hoīem eē r̄sibilem. igitur hō est asin-
us sign̄t hoīem eē r̄sibilem. sed ista hec
homo est asinus sign̄t hoīem eē r̄sibi-
lē est ip̄z ip̄ositū. igitur ip̄ositū nō ē sp̄ti-
nens s̄z sp̄tines sequēs ad suā impōnē.

¶ Quinto sic. si impositū eēt sp̄tines
sue impōn: iūc frustra i disputationi-
bus viceremur nouis impōnibus vi-
mūr em̄ illis vt q̄ nō fūllēt alias con-
cessa nūc cōcedat. et si ip̄ositū sit sp̄tines sue sp̄oni.
Igitur. Confirmat. qr de ip̄osito post im-
positionē sp̄ cōcedendū est q̄ est veruz
igitur ip̄m est cōcedēdū et nō nūlēt q̄ sp̄ti-
nes sequēs ad suā impōnē. igitur spo-
sitū nūq̄ est sp̄tines sue impōn.

¶ In oppositū arguitur
q̄ autores obligationū dissidentes sic
sp̄onem. Impō est obligatio mediare
q̄ altqđ sp̄plexū vel sc̄oplexū cōplexevl
incōplexē sponat ad signdū. et p ea assi-
gnantes istas duas regulas. ¶ Prūia
est. oē impositū post sp̄onē ab aliq ad

missum. et cōdē infra sp̄e obligationis
ppositiū est ab eo cōcedēdū. vt si cōcedit
tur q̄ hec. hō est asinus sign̄t hoīem eē
r̄sibilem. iūc sp̄ post admissionē cōceden-
da est hec. pp̄o hec hō est asin⁹ sign̄t hoīem
minē eē r̄sibilem. Sc̄da regla est. oē im-
positū est sp̄tines sue impōn. et hoc ca-
piendo impositū vt distinguat sp̄ obli-
gatum p̄ductione vel orōne imposta
verbī grā. nō seq̄ posito q̄ hec. hō est
asinus significet deū esse. et hec hō est
asinus significet deū eē. q̄ hō est asin⁹
aūs cōfī est possibile. et nūs impossibile
¶ Pro solutōe dubiū est aduertēduz
q̄ aliq̄ pp̄ter istā sp̄ē obligatiōis cōce-
dūt q̄ a. est b. et iū nullū b ē a. qd̄ decla-
rat sic. qr si a. sp̄ona Pad signdū iūn̄ q̄z
tū hec oō. om̄is hō. et b. iūn̄ sicut hec
oō. altqđ hō. iūc a. ē b. qr ois hō ē alis-
qđs hō. et iū nullū b. ē a. qr nichil qđ est
aliqđs hō est ois hō. Et dīcēdū est q̄ illo
decipiēt p̄ ignorātā et defectū sc̄de-
rē. iō ad rōnē eoz admissa sp̄one ne-
gar. q̄ a. sit b. sicut ex ip̄s negar. quia
nūc ē sp̄tines. cōcedo p̄terea q̄ hec est
vera a. ē b. et q̄ ē cōcedēda negotiū eā. Iz
negarē me eā negarē nec hoc ē incō-
ueniēs. vt postea patet. ¶ Sc̄do cō-
cedēt q̄ a ē altqd. et iū nichil ē a. qr si a
sp̄ona ad signdū iūn̄ sicut ois hō. iūc
sicut ois hō ē altqd ita a. ē aliqd. et si
cōcedēda ois hō ē ois hō: ita nichil ē a. Et
co iū s̄ casu illo q̄ ista bñ ē x̄a; a. ē alt-
qd. et s̄ illo illa: nichil ē a. cōcedo iū sc̄daz
qr sp̄tines. et x̄a. p̄mā autē nego. qr ip̄-
tines. et ē flā. et negarē eā ex ip̄s obliga-
tionis. nō iū cōcederē me illā negare.
qr hoc repugnat bone r̄fissōni. ¶ Ter-
tio cōcedunt q̄ a. et b. convērtuntur et iū
nec a. est b. nec b. est a. pt̄z: qr posito q̄
ly a. et ly b. iūn̄ significēt sicut ly ois hō
iūc cōuerēt vt p̄stat. et iū a. nō est b. qr
nō ois hō est ois hō. Dico etiā q̄ i ca-
su cōcedēda eēt viraq̄ illariū a. nō ē b.
b. nō ē a. et cōcederē q̄ p̄uertunt̄ ideo
in hoc bñ dicunt. ¶ Quartu cōcedit
q̄ a. ē b. et iū b. ex h̄e sp̄ossible est a. eē:
vt illo a. sp̄ona ad signdū iūn̄ sicut ly q̄l
bet homo et b. sicut ly vñus solus hō

tūc a. & b. qz oīs hō ēvn⁹ sol⁹ hō. et tñ b
exīte impossibile ē a. eē; qz sīvn⁹ solus
hō sit. impossibile ē quēlž hōtem eē. dico
tñ qz in casu posito a. nō ē b. sicut extra
tēs obligatōis dicere: lž bñ cōcederē
illa cē verā cōcederē ēt istā cē verā b.
exīte impossibile ē a. eē et tñ negarē ea
¶ Quinto cōcedunt qz a. vider b. et tñ
b. nō videt ab a. nā si iste termin⁹ a. i-
ponat ad signifīcatiōnē qz lly oīs hō. et b
sicut ly aliquis hō. et cū hoc supponat
qz oīs hō videat seipm et nullū altum
tūc a. vider b. qz oīs hō vider aliquem
hōtem et tñ b. nō videt ab a. qz aliquis
hō nō videt a quoqz homileverūt hō
qz dicta nō oīno vera sūt nā bñ ea
cōcederēt aliquid p̄p̄h falsa et i-
p̄tinēt qz extra tēs obligatōis negare. ido
dī ad dubitū qz diffinitio impōnis ē suffi-
cientē assignata et sūt regule tēl⁹. p̄ma
pars p̄z ex conditionib⁹ bone diffiniti-
onis. scđa p̄s p̄z ex dicit. **¶** Ad p̄mā
rōnē dubi⁹ dī qz hic nō capit impō ut
est ofo medianē qz aliquid i-
ponatur ad signifīcatiōnē lž vt est obligatio qz cōtinetur
sub obligatiōe. **¶** Ad p̄fīrmationē ne-
gat p̄fia et ad p̄bationē dī qz lž nulla
ofo alia ab ista complexe vel incōple-
xe signifīcat complexe vel icōplexē ca-
ptendo ly complexe vel incōplexē vt
dicit modū quē dicitur quē signifīcat bñ tñ
vt dicit modū qz signifīcat. **¶** Ad scđaz dī qz
illa hō est asinus ē neganda ipōne fa-
cta qz illa nō est obligatū lž hec. hō est
asinus signifīcat hōtem eē rīsibilē. Ad cōfir-
matiōnē dī qz lž impositiū sit i-
p̄tinens sue impōni capiēdo impositiū ut disti-
guit lž obligatū nō tñ captendo tēp̄z p̄
obligato qz impōne. **¶** Ad tertiam dī
qz illa homo ē asinus p̄posita negabi-
tur tanqz falsa et i-
p̄tinēt negat qz p̄-
pter hoc negat regula qz illa hō ē as-
inus non ē obligatū qz ipōne. Ad cōfir-
matiōnē dī qz facta impōne bñ conce-
dit ista hec hō ē asin⁹ signifīcat hōtem eē rīs-
ibilē lž negat ista hō ē asinus concedit
tñ qz ē concedēda sicut alta. **¶** Ad quartā
rōnē dī qz illa hō ē asinus. negabitur
posse ipōne qz tēp̄a ē i-
p̄tinēs. cōcedit tñ

qz est vera qz hoc ē p̄tinēs sequēs. **¶** Ad
confirmationē dī qz ista ē ppō hoc hō
est asinus signifīcat hōtem eē rīsibilē nō est
ppōe impositiū lž magi obligatū qz im-
positionē. **¶** Ad quā rōnē dī negan-
do p̄fia p̄mo qz lž veritate talis im-
positionis nō cōcedat p̄posita cōcedit tñ
qz talia sunt x̄a et cōcedēda et illa sunt
obligata. Tū scđo qz lž qz impōne non
obligemur ad cōcessionē tñ ex vītē
tñ sit qz post impōne tales ppōnes cō-
cedat. **¶** Ad cōfirmationē dī qz tales
ppōnes ē cōveras vel cōcedēdas ē bñ qz
tñs sequens ex obligatione tñ ille p̄
pōes sūt ipētētes: ido ad eas rīfēdū
est bñ qualitatē eaꝝ. **¶** Ad rōnes p̄n-
cipiales p̄clusionis. Ad p̄mā et ei⁹ con-
firmationē dī qz ille diffinitiōnes nō
sunt sufficientes ut p̄z in scđo notabili-
li. **¶** Ad scđam dī qz lž ars obligato-
ria doceat sustinere sūm tñ ppōnes ar-
tis obligatorie sunt vere qz docent qd
est concedēdū ppter concessionē falsi
et quid nō. Ad cōfirmationē dī nega-
do p̄fia. qz finis vītēmus artis obli-
gatorie nō est sustinere sūm tanqz vēp
lž scire qz ppōnes debeat cōcedi ppter
admissionē falsi possiblēt qz nō. **¶** Ad
tertiā dī qz ars obligatoria ē scīa logi-
calis et qz tēp̄a docer vītētē. lž ei doceat
sūm sustinere tanqz vēp qz tñ docet il-
las ppōnes cōcedere qz ppter cōcessionē
falsi sūt cōcedēde et nō concedere qz nō
sūt cōcedēde. ido sat̄ docet vītētē. Ad
p̄fīrmationē negat qz hec ars obliga-
toria doceat mētiri nā lž doceat sūm su-
stinere tanqz vēp nō tñ vt assentam⁹
falso lž vt vīdeam⁹ qz sequūt et qz non
sequunt ad sūm. **¶** Ad quartā negat
aīs et ad p̄bationē dī qz ars obligato-
ria valet ad cognoscendas consequē-
tias i particulari quas aristoteles do-
cet in gñali i libris p̄ox. Ad confirma-
tionē cōcedit aīs et negat p̄fia qz ali-
qñ aliqua ppō est sequens ad positiū
tē concedēda est. et tñ ipām esse nega-
dam est etiam sequens. ido concedē-
dū est qz est neganda. **¶** Ad quā ne-
gatur aīs. et ad probatiōnē dī qz fi

nis artis obligatorie est bñ respōdere
et nō cōcedere impossibile simplicē p
pter possibile admissum. Ad cōfirma
tionem negat q̄ ars obligatoria liget
nos ad cōcedēdū aliquid p̄negatū. Iz bñ
liget nos ad concedēdū aliquid nō eē
negandū. q̄ si fuit negatum.

¶ Queritur utrum spēs
impositiōis sint bñ assignatae. ¶ Et ar
q̄ nō de impōnē aboluta: q̄ iponat
illa ppō hō est asin⁹ ad significādū tñ pre
cise quātū illa ppō. deus est. et cōueria
tur cū ea q̄ admisso pponat illa. hō ē
asinus si cōcedis; tūc cōcedis impossibi
le ppter possibile. ḡ male. Si dubitas
tūc tu dubitas impossibile sc̄iū eē tale
pter pōnē possibilis igit̄ male. si ne
gas ḡ itaz debes negare istam deus
est. q̄ negato vno conuertibiliū nega
tur et reliquū. mō ille sunt conuertiblē
les vt p̄z p̄ impōnē. et si negas illā de⁹
est. tūc ppter possibile negas necessa
riū simpl̄. ḡ male. Confirmat q̄ durā
re t̄pe obligationis sic arguit hec p̄fia
est bona: de⁹ ē. ḡ homo est asin⁹. Iz tu
concedis āns. ḡ et p̄ns. q̄ autē p̄fia si
bona p̄z: q̄ ibi argit ab uno conuertiblē
ad alterū. ¶ Secō p̄ncipaliter ar
guitur in eodē casu illo hec ē vera hō
est asinus. ḡ hō est asin⁹. p̄fia p̄z: q̄ bñ
sequit̄ hec est vera. hō ē asinus ergo
ita est sicut ipa sit. et vlera igit̄ hō est
asinus. Confirmat q̄ si negas istā hō
est asinus sic arguit tu negas illā hō
est asinus q̄ est vera et ipinēs. ḡ male
respondes. Item post t̄ps obligatiōis
sic argit. Infra tem p̄us obligatiōis tu
negasti vnam ppōnē necessariam i
pertinenē et sequēt̄ ex ppōne necel
saria simpl̄. ergo male respondisti.

¶ Tertio sic arguitur. de impōnē ali
culus incongrue imponat q̄ ista ōo
hōsem currit precise tñ significet si
cuit ista deus est: quo admisso pponit
ista hōsem currit. si negas vel dubitas
negas vel dubitas conuertibile cū ne
cessario simpl̄. vt p̄z per impōnē. er
go male respondes. si concedas tūc cū

ipsa si ipinēs concedis incōgruum
ipinēs etiā cōcedis ipm eē verū: q̄
est fī. Confirmatur de impōnē depē
dente si imponat a ad significādū p̄
sit nomē tuū si p̄mū tibi p̄positū si fal
sū et nō alī. deinde pponat ista. tu es
a. si cōcedis cū ipa si ipinēs sequit̄
q̄ est vera. et per p̄ns primū tibi p̄po
situm non est fī sed verum. et sic per
impositiō nem a. non est nomen tuū
quare sequit̄ q̄ tu nō es a. ergo si dī
x̄t̄ is q̄ tu es a. tu nō es a. si negas: ḡ
p̄mū tibi p̄positum est falsum. etiā
q̄ p̄ns a. est nomen tuū. et ultra. ergo
tu es a. quod erat negatum. Si dubi
tas: ergo primū tibi p̄positum non ē
falsum. et q̄ p̄ns a. non est nomen tuū.
ergo tu nō es a. quare si dubitas
tu es a. et non es a. ¶ Quarto arguit
de impositiō complexi ad significā
dum complexe vel incomplexe impō
natur q̄ iste terminus a in qualibet p
ositione vera precise conuertatur cū
iste termino asinus et in falsa conuer
tatur cum isto termino homo et i du
bia cum hoc disluncro homo vel non
homo. quo admisso propono tibi istā.
homo est. si concedis. cum si impōnē
si negas sequitur q̄ est falsa. et tūc p̄
impositiō significat hominem. ḡ
negādo q̄ homo est a. tu negas q̄ ho
mo si homo. si dubitas ergo dubitas
hominē esse hominē vel non hominē
Confirmatur de impositiō incom
plexē ad complexē significandum. im
ponat esti q̄ a. per impōnē precise
tātū valeat sicut rex sedet. lateat tñ re
q̄ istaz sit vera q̄ admisso ppono tibi
istam. tu scis a. eē verū. si negatur con
tra tu scis q̄ a p̄ impōnē est p̄positio
vera. ergo tu scis a. esse verum eodes
modo arguitur. si dubias a. esse verū
si concedis: contra nullam istarū scis
esse veram demonstrando istas. rex se
det. nullus rex sedet. sed a. est altera
istarum. vt impositū est/ ergo a. tu nō
scis esse verum. et vlera igit̄ tu non
e i

scias a eē verūm. ¶ **Q**uinto sic signif-
ficer a. alterā illā dū. deus est / t hō est
asinus te nescire quid significet / sic
in rei veritate q̄ tñ significet quantū
ista. deus est. s̄ hoc lateat ec. tūc ppo-
no tibi istā. a est verū. si pcedis arguit
sic. q. est verū s̄ a. est ista. homo ē asin⁹
ergo ista homo est asinus est vera. ma-
tor est concessa minor dubia. ergo cō-
clusio non est a te negāda. si negas ar-
guitur sic. a. nō est verū. sed a est ista.
deus est. ḡ istā. deus est non ē vera. cō-
sequētia est nota. t aīs ē tibi dubitū
p scđa parte. ergo p̄s non est a te ne-
gandū. si dubitas a. eē verā arguit sic.
tu sc̄is illam deus p̄s esse veraz. t ista
deus est/est a. ḡ tu ic̄is a. esse verū. t p̄
p̄s a. nō dubitas esse verū. Confir-
matur. qz a. tu sc̄is esse verū. c̄i alre-
ram illā que est a. scias eē verā. ḡ
tu sc̄is a eē verā. p̄na tenet. qz altas idē
ēt sc̄iū et op̄nūtum quod est impos-
sibile.

In oppositū arguitur
p̄ comunes autores obligationū po-
nentes duas species impōntis. s. ip̄nē
absolutā t ip̄nē dependentem.

Sciēdū est primo q̄
duplex est ip̄positio. s. impositio absolu-
ta et ip̄positio dependēs. Impositio ab-
soluta dī q̄n̄ altq̄s termīnus imponit
ad signandum aliquā rem determinatā
et expressam respondentē. vt hōiez v̄
asin⁹. s̄ ip̄positio depēdēs dī q̄f̄ aliq̄s
termīnus imponitur ad significal-
dūm̄ altq̄d q̄d latet respondentē
sicut quando dicit impono q̄ a. signi-
ficer primū dicendū a me vel primū
falsum. t sic de aliis. et quelq̄ illarum
p̄positionū potest fieri mediante com-
plexo cōgruo vel incōgruo. et de qua
libet illaz tacta sunt exempla in argu-
mentis cōclusōnis. nam de impositio-
ne p̄gruit ad signandum tacitū est in p̄mo t
scđo argumentis ad quod quidaz sic
respondent admittendo impositionē
et postea quando proponitur illa hos-

mo est asinus pcedit eam. t q̄f̄ argui-
tur. tu pcedis impossibile simpliciter.
iḡi māle. negant p̄iam. q̄m̄ ut dicunt
eadem oratio est possiblēs et impossibi-
lēs s̄m̄ diuersos sensus. modo dice-
rent se pcedere impossibile. s̄ nō ī eo
dē sensu in q̄ est impossibile. qz facit im-
positione hec nō est impossibilē hō ē
asin⁹. sed est necessaria simpliciter si
cut illa deus est. t licet iste modus re-
spondendi sit valde tritus et satis con-
ueniens dūmodo ymaginet respon-
dens q̄ de rīgore obligationis nō ita
dicendū est. tñ respondendo s̄m̄ rīgo-
rem obligationis aliter dicunt conce-
dendo et admittendo impositionem t
cum proponitur illa. homo est asinus
negatur. qz ipsa illo modo posita ē ip̄-
petitēs. vt p̄z p̄ scđam regulā de impos-
sitione t extra t̄ps obligationis nega-
retur ergo ip̄a nunc est neganda. Ido
ip̄a nunc negatur tanq̄ ip̄petitēs. et
ad regulam que adducitur sc̄iū q̄ ne
gato vno conuertibiliū op̄z negari re-
liquū. dico q̄ illa regula est intelligē
da q̄ quicq̄ negat vñū conuertibiliū
um esse verū debet eiiaz negare al-
terum esse verū. et ita est in proposi-
to. nam licet negem illam p̄positam.
homo est asinus. attamen concederet
illaz esse verā. nec infra tempus obli-
gationis concederet me illam negare
sed solum doctrinaliter loquendo et
t̄pe alto a tēpore obligationis. Unde
pro maiori elucidatione talis respon-
sionis et rationum que sunt in secū-
do argumento.

Sciēdū est secūdo q̄
ad omnem p̄positionē necessariā sim-
pliciter eodē mō est respōdendū infra
t̄ps obligationis et extra. P̄aret ex se-
perma regula prius posita ex qua qui-
dē pp̄one sequit̄ secūda q̄ est. ad oēm̄
cōsequētiā bonā eodē mō responden-
dū est infra t̄ps obligationis et extra
qua oīs talis equiualet vni conditio-
nali simpliciter necessarie. Ex ista seq-
tur tercia propositio que est illa con-

Sequentia. deus est. q̄ homo est asinus
infra t̄ps obligationis non est conces-
denda. q̄ cum talis consequentia nō
fit sequens: ipsa non est concedenda
nisi quia eis bona extra t̄ps obligati-
onis. s̄z falsum est q̄ eis bona extra t̄ps
obligationis est concedenda. **Q**uar
ta propositio est q̄ non est inconuenient-
ens infra tempus obligationis conce-
dere aliquam ppositionem eē veram
vel necessariam. et tamen negare eā
extra vel ecōtravt admissa ista. hec est
necessaria. tu es rome si pponat ista.
tu es rome. dico q̄ est neganda. q̄ ipit
nens et extra tempus obligationis ne-
garetur. ergo nūc etiam ē negāda; et
tamen si proponatur ista. hec est neces-
saria. tu es rome dico q̄ est conceden-
da. et sic concedendum est aliquam
ppositionem esse necessariam que ta-
men vere negatur. ex quo sequitur
Quinta ppositio q̄ non est inconue-
niens infra tempus obligationis conce-
dere aliquam pñam esse veram: et ta-
men negare pñam. quia cōcedere cō-
sequentiam esse bonam nichil aliud
est nisi concedere illationes consequē-
tis ex ante. **S**exta ppō. non est in-
conuentens infra t̄ps obligatiōnis re-
spondentem pcedere se male respo-
dere. q̄ illa ppositio tu male respon-
des est ppō possibilis. igitur pōt̄ esse
sequens ex aliquo possibili a te ad-
misso et concessō: sed oē sequens ex co-
cessō ē admittendū. igit̄ illa ppō ī alii-
quo casu ē admittenda. nec debet hoc
reputari pro inconuententi sed eis in-
conuentens si alicui pbaretur extra
tempus q̄ intra tempus male respo-
disset. vt si alicui pponeretur ista tu
concedis duo contradictoria sibi ini-
cem cōradicēta non obligatus et sci-
ens dico q̄ illo admisso pcedenda est
ista tu male respondeſ tanq̄ sequēs: n̄
illa cōcessa nō posset pbari extra t̄ps
q̄ infra t̄ps male r̄siderim. Ex quo p̄z
q̄ hec pñā nō valeat infra t̄ps obligati-
onis: tu pcessisti illā. antīx̄ps erit et t̄

nūq̄ fuit vera. ergo tu male respon-
disti. s̄z deberet sic argut. tu cōcessisti
illā. antīx̄ps erit q̄ nūq̄ fuit x̄a. et post
respoſtione nō est facia obligatio. q̄ tu
male respondisti.

Cotandum est tertio
circa impōnē pplexi incōgrui q̄ aliq
admittunt ipōnē: puta q̄ hec hoīem
currere tñ significet sicut hec deus ē.
et cū pponit illis ista. deus est: conce-
dunt eam. q̄rvera est et ip̄tinens. Et cū
sic pponit ista hoīem currat cōcedunt
ip̄am; q̄r concesserūt ppōnē cū illa cō
ueritiblē. Alij vero dicūt admittendo
impōnē. et cū pponit eis ista. de⁹ ē. ad-
mittunt eā: et cū pponit ista. hoīem cur-
rit neq̄ pcedunt neq̄ negāt: q̄r est incō
grua. et cū dī q̄ est necessaria iſḡ cōce-
denda: negant q̄ sit necessaria. et cū p
batur: q̄r p̄cise tñ significat sicut p̄
positio necessaria. ḡ ē n̄c̄ia. negāt illā
pñam: s̄z deberet sic argut. ip̄a tñ signif
scit p̄pō necessaria et ē cōgrua ḡ est
necessaria: s̄z iste r̄sides bone nō sūt
pm̄ qdē q̄r cōcedit istā. hoīem currat
q̄ ē imp̄tnēs: et tñ nō cōcedereſ extra
t̄ps obligationis. iḡst etiā ip̄a non dī
nūc pcedi. sc̄dā qdē: q̄r quāq̄ bñ r̄sides
at nō negando neq̄ concedēdo illam
hoīem currat: n̄ in hoc male dixit q̄
negat istā ē necessariam hoīem cur-
rit n̄ ip̄am ē necessariam est sequēs
ex admisso et bñ pcesso. id q̄uts nec cō
cedat nec neget: attamē concedendū
est q̄ ē pcedenda et q̄ ē necessaria cuž
illa sūt sequēta ex admisso et bñ pces-
so. s̄z circa impōnē dependentē dixer-
unt aliqui q̄ nūq̄ impō dependēs ē
admittenda nisi sub conditione. id nō
admitterem impōneſ tam factam de
ista termino in a ppōnevera vel falsa
vel dubia. verūt̄ ita respondere nō ē
nisi a difficultate recedere id intrādo
difficultatē admittit̄ casus ille. et ad il-
lum respondebitur in quadam soluti-
one argumentoz̄. Similiter ad aliuz
casum de a q̄ significet alterā illaruz
rex sedet. nullus rex sedet: vel alteras
e iū

illarū. deest. nullus deus est īpī totallē
ter r̄fidēt sicut ad altos casus. attamē
p̄ maiori elucidatione veritatis. Ad-
vertendum est q̄ ipplex est sc̄lum et
dubitatum. s. propinquū / remotum / vel
remotissimū. repugnat aut̄ idē simul
et semel respectu eiusdē esse sc̄lū p̄
p̄inquit et dubitatū p̄p̄inquit: q̄ sc̄lū
aut̄ omnē dubitationē respectu
illius: sed nō repugnat idem eē simul
et semel sc̄lū p̄p̄inquit dubitatum re-
motum et remotissimū. neq; etiā repu-
gnat idē simul eē sc̄lum remotissimū
et dubitatū remotū p̄iz in casu posito
a. em̄ in casu posito dubito eē verū p̄
illā pp̄onē: a. est v̄grū. et tñ idē a. sc̄lo eē
verū p̄ illā pp̄onē hec pp̄o deus ē x̄a
̄tis notaris ponat tres cōclusiones
¶ Prima cōclusio. ppter nouā impō-
nem nō ē aliter ad ipositū r̄fidēndū q̄
prius. p̄z q̄ ipositū ē iprt̄nēs sue iposi-
tionis s̄z ad oē iprt̄nēs ē eodē mō r̄fidē
dū infra ips̄ et c̄. igit̄ ppter nouā im-
positionē nō ē secus ac prius r̄fidēdū
ad ipositū. ¶ Secunda cōclusio. oīs impō-
nitio absolute possibilis est admittē-
da. p̄z. q̄ propter talē nullū sequit̄
inconveniens. ¶ Tertia cōclusio. oīs
positio depēdēs nō includēs pugnan-
ta simpliciter c̄cedēda et admittēda.
pater similiter.

¶ Dubitat̄ p̄iō vtrū po-
sitio simplex sit obligatio s̄m quā pos-
sit oblite r̄fideri. ¶ Et aī p̄mo q̄ nō. nā
ponat tibi ista. nichil est tibi positum
hec ē possibilis. q̄ admittēda. Deinde p̄
ponat tibi ista. aliquid ē tibi positū. si cō-
cedo: cōcedis h̄riū positi. q̄ male. si du-
bitas. aī s̄t. q̄: oē h̄riū positi s̄ue con-
cessi sc̄lū eē tale ē negandū. si negas
p̄tra ego posui tibi istam. nichil est ti-
bi positum. et t̄pā ē aliquid. q̄ aliquid ē tibi
positū. Cōfirmat̄. q̄ ret̄ x̄uas ē. q̄ al-
iquid ē tibi positū q̄ si negas illā. aliquid ē
tibi positū. negas v̄x̄. nō obligatus. q̄
male r̄fides. q̄ aut̄ nō s̄s obligat̄. p̄z.
q̄ si essey obligatus hoc esset p̄ positi-
quē s̄z hoc nō. q̄ nichil ē tibi positum.

q̄ tu non es obligat̄. ¶ Sedo sic. pos-
nat tibi ista. tu nō es. illa est. possibilis
ergo admittēda qua admissa ppono
tibi istam. tu admittis aliquid. si negas
p̄tra tu admissi illam. tu nō es. q̄ ad-
missisti aliquid. si cōcedis: ppono tibi
istam. tu es. si concedis: pcedis oppo-
tum posuit. q̄ male. si negas: negas se-
quēs ex concessō. q̄ bñ sequit̄. tu admic-
tis aliquid. q̄ tu es. igf male r̄fides. si du-
bitas aī sic. tu admittis aliquid. q̄ tu es.
aīs ē tibi dubitū. q̄ aīs nō ē a te negā-
dum. et sic oppositū p̄ntis non ē a te cō-
cedendū qđ ē postulum. Confirmatur
q̄ ponatur tibi illa. tu es. vel eam con-
cedis et tūc cōcedis oppositū posuit. vel
illā negas v̄l dubitas. et tūc sequit̄ q̄ tu
es. bñ enim seq̄. tu negas v̄l dubitas
hoc. q̄ tu es. ¶ Tertio sic. ponatur tibi
ista. tu non es obligatus t̄pā ē possibilis
q̄ admittēda qua admissa pono tibi
ista. tu es obligatus. si cōcedis: q̄ cōce-
dis oppositū posuit. si negas cōtra pos-
sū tibi illam. tu nō es obligatus. et tu
admissisti eam. q̄ tu es obligat̄. si du-
bitas/dubitas oppositū posuit sc̄lū eē
tale. q̄ male. Confirmat̄. q̄ ponat tibi
ista. oīs hō ē roīe qua admissa ppo-
no tibi illā. tu es roīe. si cōcedis con-
tra illā pp̄onē eē ips̄ negares et tñ nō
est sequēs. q̄ nō sequit̄. oīs hō ē roīe
q̄ tu es roīe qm̄ te nō exīte et oī hoīe
roīe exīte aīs eē v̄x̄ et aīs fl̄m̄. igit̄
etiā illā. tu es roīe est negānda. si ne-
gas eam: ppono tibi istam. tu es hō.
si negas/negas verum et imperium;
q̄ male. si concedis: pcedis repugnat̄
posito et concessō vel postea ppono ti-
bi istam. tu es roīe. si concedis et p̄ta-
us eā negasti sequit̄ q̄ es redargutus. si
negas/negas vel dubitas sequens ex-
concessō sc̄lū esse tale. q̄ male. assum-
ptum p̄iz. q̄ bñ sequit̄. oīs homo ē roīe.
tu es hō. q̄ tu es roīe. ¶ Quarto
sic arḡ. pponatur tibi ista. homo est
assimus et tibi positum et a te admissi.
hec est possibilis. q̄ possibile est te ma-
le respondere. quo facto ppono tibi
ista. homo est assimus. si concedis: q̄

Impossibile simileiter ppter possiblē
le. q̄ male. si dubitas af codē mō. si ne-
gas: circa oē tibi positiū r d te admissuz
est a te pcedendā. hō ē assn̄ ē tibi possi-
tū r a te admissū. q̄ ē a te cōcedēdum.
Cōfirmat. q̄ ponat tibi ista. tñ de-
um eē deū ē tibi positiū ip̄a ē possiblē
igit̄ admittenda/quo facio ppono ti-
bi istā. deū eē deum ē tibi positiū. si ne-
gas/negas sequens ex positio. igit̄ ma-
le. Assumptū p̄. q̄ bñ sequit̄ iñ deuz
esse deū ē tibi positiū igit̄ deū eē deuz
est tibi positiū ab exclusua ad suam
preiacente. Eod modo arguit si du-
bitas. si concedis: tunc argf̄ tibi sic. q̄
hec iñ deū esse deū ē tibi positiū: est ti-
bi posita: r ip̄a ē aliud q̄ deū eē deum
ergo aliud q̄ deū eē deum est tibi po-
situm. et q̄ n̄s non tantū deum eē de-
um est tibi positiū. eodē mō argf̄ si
pponat tibi ista tantū alter istorū de-
monstratis sorte et platone est rome
posito q̄ in rei veritate ambo essēt ro-
me:qua admissa ponit tibi ista. vterq;
istoz est rome. si negas:negas verum
impertinens. q̄ neq; sequitur ex oppo-
sito neḡ repugnat:cū vterq; istoz sit
alter istoz. si cōcedis:tūc sequitur q̄
nō tñ alter istoz est rome. **Q**uinto
argf̄ de ppōnibus similibus et dissili-
bus. ponatur tibi existenti parisi⁹. tu
es parisius: et tu es rome sūt similes:
intelligendo p̄. ppōnes similes. p-
ositiones sic se habentes q̄ si vna ē
vera etiam et altera. Illo admisso p-
pono tibi istaz. tu es parisius. si negas
negas verum r impertinens. si dubitas
arguitur eodem modo. si concedis: cō-
cedis falsum impertinēs. ergo male. q̄
autem secunda sit impertinens patet
qua non sequitur. tu es parisius / et
tu es rome sūt similes. ergo tu es pa-
risius. sed q̄ illa sit falsa patet: q̄ per
positum illle due sunt similes. s̄ illa ē
falsa. tu es rome. ergo et illa. tu es pa-
risius. Item illa concessa. tu es pa-
risius proponitur tibi ista. tu es rome.
si negas negasti verum. similiter r cō-
cessisti reliquā. ergo male. si dubitas:

eodem modo arguit. si concedis: cō-
cedis falsum impertinens. q̄ autē sic
illa sit falsa patet per casum. sed q̄ sit
impertinens patet. quia non sequitur
tu es parisius: r tu es rome. sūt similia.
sed tu es parisius. ergo tu es rome. si
cū non sequitur: deus est / tu es as-
inus sunt similia. sed deus est ergo tu es
asinus. Confirmatur: quia ponatur ti-
bi ista. tibi concludit̄. r tu nescis ti-
bi concludit̄ sunt similia. quo admisso
pponatur tibi ista. hec est yera tibi cō-
cludit̄. Si concedis: concedis falsū
impertinens. ergo male. q̄ autem sit
falsa supponit. sed q̄ sit impertinens
probo: quia hec consequentia non va-
let tibi concludit̄ / et tu nescis tibi cō-
cludi sunt similia. igit̄ hec est vera. tibi
concludit̄. si negas illam propono
tibi istaz. hec est vera. tu nescis tibi cō-
cludi. hanc habebis negare. quia ne-
gasti ei similem qua negata propono
tibi istam. hec est vera tu scis tibi cōclu-
di: debes eaz concedere ex qua sic
arguitur. hec ē vera tu scis tibi cōclu-
di: ergo tu scis tibi concludi. et ultra
tu scis tibi concludi. igit̄ tibi cōclu-
dit̄ qđ erat prius negatum.

In oppositū arguitur
per autores obligationum ponentes
positionem simplicem esse veram spe-
ciem obligations. **C**ō solutione
dubii ē aduerēdū q̄ positiō ē obliga-
tio mediāte qua aliquid enūciabile pres-
figitur ad sustinendū affirmatiue. et ē
duplex. quedam est simpler quando. s.
ponit̄ propostio cathegorica. r que-
dam est composta quando scilz poni-
tur ppō ypothetica. positiō autē sim-
plex est multiplex. quedam est in qua
positum repugnat positioni. alta ē in
qua positum repugnat admissioni. as-
lia est in qua positum repugnat pos-
itioni et admissioni simul sumptis. as-
lia ē in qua positū nec repugnat pos-
itioni nec admissioni. de p̄ma sit primū
argumentū. de secunda secundum et
de tertia tertū p̄ter confirmationes
e lly

a de quarta quantum: et cetera argumenta
ta procedunt. Alterius est aduertendum
quod per ista specie obligationis sunt due
regule giales in positione obseruan-
de. Prima est. oē possibile positiū scītū
esse tale est admittendū. Secunda regula est
oē possum et admissum infra tempus
obligationis sub forma positiū ppositū
scītū esse tale est concedendū. Dicitur no-
tanter admittitū: quod si positiū nō admis-
tat non est propterea concedendū. Dicitur
notanter sub forma positiū ppositū: quod
si pponere est sub alia forma nō esset co-
cedendum. Vbi ergo si ponat ista reli-
qui istos est hoc: demonstratis sorte et bru-
nello est admittēdo. Deinde pposita ista
hic istos est hoc. demonstrato sorte tpa est
cedenda: quod vera et imprimens. Dein
de si pponat tibi ista reliqui istos est
homo tpa est neganda: quod si sit brunel-
li ecce hōles, et reliqui aliter accipitur
quod accipiebatur in posito. ¶ Iste nota-
tis dicitur ad dubium quod posito simplex est
obligatio sicut quaz pot fieri debita re-
sponsio. ut patet soluendo argumenta-
ta ante oppositum. ¶ Ad primū dicunt
aliqui quod illud possum nō est admitten-
dū quod repugnat positioni. nam repugnat
quod ego ponā tibi illā et quod nichil sit tibi
positū. quod tñ hec respōsio est circa primā
regulā: id admittit possum. et cū p-
ponit illa. aliquid est tibi positū negat
etā repugnans: sed tñ tpa sit sequēs
ad positionem: quod tñ repugnat posito.
et respondēs infra ipsos obligationes p-
cipaliter tenet respondere ad obliga-
tum et ei p̄tinentia. id illa est negāda. et
cū assumit quod posuit tibi illā nichil est
tibi positiū; negat illa etā repugnans
posito et ita p- nō est incōueniens ne-
gare positionē maxime quod talis repu-
gnat posito. ¶ Ad confirmationes dicitur
quod illa de facto est falsa. et cōcedo p- tē-
pore obligationis quod non sum obligat
et p- tē illo concedo illaz. ego male re-
spondeo s. n. aliquos: sed si cadit tēpus
obligationis negabo me male respō-
disse: quod sic me negabo nō fuisse obli-
gatū. licet illud concederem infra ipsos

obligationis quod erat sequens ex posito
et bñ concessio. Si tñ nolumus admis-
tere istam. ego male respondeo: tunc
negaremus p- tē obligationis quod hec
erat vera: quod aliquid est tibi positiū. ut
negaremus nos eā negare. ¶ Ad secun-
dam dicunt aliqui sibi quod illud positiū
non est admittendū. quod repugnat admis-
sionis. Conformater ad predictas regu-
las admittit illud ppositum. et cū ppo-
nit illa. tu admittis aliquid: nego eam et
nego etiam quod ego admittam illud po-
situm. quod me admittere est repugnans
posito. doctrinaliter tñ loquendo et p-
tē ante obligationē cōcederē me ad-
mittere. sed ex illa pponē doctrinaliter
concessa et extra ipsos obligationis nō
poterit argui ad cōcludendū aliquid cō-
tra positiū: quod oīa illa ex quibus potest
argui contra possum debent esse ne-
gata vel concessa in tē obligationis.
¶ Ad confirmationes nego illā tu es
et nego quod ego negem eā. quod hoc est repu-
gnans posito et bñ obligato. et hec lo-
lutio est multū notanda p duplici tē
¶ Ad tertiam dicunt sibi aliqui quod illa po-
sitio nō est admittenda. quod repugnat po-
sitioni et admissioni simul. quod tñ illud
possum est possibile. id illud admitto
et nego illā tu es obligatus. et nego et
alii. sed tu posueris michi istaz tu nō
es obligatus/ et quod ego eā admiserim
vitāq tñ partem concederem. ita quod
primā sicut secundam concederem/ et secū-
dam sicut primā. quia quelz est imprim-
mens vera. non tamen concederem se-
cundā post primā. quod est repugnans nec
primā post secundam eadez de causa. ¶ Ad
confirmationem admissione posito nega-
tur illa. tu es romē tanq falsa et im-
primens. et cum pponitur illa. tu es ro-
mē negatur tanq repugnans si tamē
fuisset pposita ante alia fuisse conce-
denda tanq vera et imprimens: nunc
aut pposita est tanq repugnans positiō
et bñ concessio. ideo tpa negatur. ¶ Ad
quartam dicitur admittēdo possum.
quod est possibile et cum pponitur illa. ho-
mo est assū negatur. quod est impossibilis

et impertinens. Et ad argumentum
In oppositum concedo quod hoīem cē assi-
num est a me concedendum. et cū dici-
tur quod negas hoīem esse assinum pos-
set hoc negari tanq̄ repugnans bone
responsionis si tñ hoc admissio inferat
quod male respondens potest hoc vel po-
test dici negando consequentia q̄ ea
lem responsionem exigit obligatio.
Ad confirmationem admittit pos-
tum. et cū p̄pō illa deū esse deū est tibi
positum. dicitur quod si in posito tñ capi-
atur exclusive tunc illa d̄ concedit tñ
deum esse deū est tibi positum. s̄ si ca-
piatur illa ut non est exclusiva. sed ut
est non exponibilis equivalens huc.
hec p̄pō tñ deus est deus est tibi po-
sita. tūc negatur illa. tantū dclū esse de-
um ē tibi positum tanq̄ falsa et imp-
tinens. et respondēdo in p̄mo sensu dī
quod hec nō est posita. tantum deus ē de-
us. quia repugnat posito. et licet istam
deus est deus esse positam sequat ex
positione. quia tamē repugnat pos-
to. id ē neganda. et ita negandū est quod
hec sit tibi posita. tantū deū esse deum
est tibi positum. quia repugnat posito.
Similiter respondendum est ad illuz-
casum in quo ponitur quod tantū alter
istoz ē rome. nam si illa exponat grā
alieratis tunc illa postea posita vterq;
istorum ē rome concederetur quod vera
est et impertinens. sed si exponeret gra-
tia pluralitatis negaretur tanq̄ repu-
gnans. **A**d quintam dicīt admittē-
do possum. et cum p̄ponit illa. tu es
parisius conceditar tanq̄ vera et im-
pertinens. et cum dī quod ē fūm nō sequēs
respondeo dupliciter. p̄mo negando
devirtute sermonis quod illa sit falsa. tu
es parisius. et negas quod ille non possint
esse si miles nisi in falsitate. quod p̄ nouā
impōnem p̄h̄t ē si miles in veritate.
vel aliter dicīt negando istam p̄nam.
tu concedis fūlum non repugnas qd
extra tempus negares. ergo male re-
spondes. vel dicitur negando quod con-
cedā illam p̄pōnem. Huius tñ eam con-
cedam. **A**d confirmationem cōceditur

positum. et cum p̄ponitur illa. hec est
vera tibi p̄cludit nego eā tanq̄ falsā et
impertinens. et concedo illam. hec ē ve-
ra tumescis tibi p̄cludit. et cum dī quod ne-
go vnu p̄ueribilitū alterū cōcedendo
nego illid. q̄r l̄ negem vnam illaz. et
alterā p̄cedā. nō tñ cōcedo me. vna ne-
gare et alterā cōcedere. et cū inferat tu
male r̄fides. dico p̄mo quod ahs ē negatu
dico sc̄bo quod p̄ defendi p̄nam non va-
lere mō prius dicto. dico tertio quod nō ē
incōuentiens p̄cedere p̄hs infra tem-
pus obligationis.

Dubitāt̄ secūdo vtrū
positio cōposita sit obligatio fūm quā
possū fieri debita respōsio. **E**t af̄ quod
non p̄mo de positione copularius sup
posito quod nullus hoī currat ponit tibi
ista. nullus homo currat. et nichil ē tibi
posūt̄ qua admissa tanq̄ possibilt̄
p̄pono tibi illam oīs hoī currat hec ē
cōcedenda. q̄r sequēs ex tota copulati-
ua. Deinde p̄pono tibi istā. tu non es
obligatus hec eadē ē cōcedenda tanq̄
sequens. sequit̄ entm nichil ē tibi po-
situm. ergo tu non es obligatus. Itēz
p̄pono tibi illam. oīs hoī currat. si ne-
gas et prius eaz cōcessisti. male respō-
des. Eodem mō arguit̄ si dubitas. si
concedis eam: concedis fūlum non
obligatus: ergo male. **C**onfirmat̄: q̄r
ponatur tibi ista. omīs homo ē rome
et nulla copularius est tibi posita qua
admissa ponat̄ tibi ista. tu non es obli-
gatus: hec est concedenda q̄r sequēs.
sequit̄ cīm. nulla copularius est tibi
posita. ergo tu non es obligatus quia
nichil altud ponitur tibi q̄ copularia
illa autem concessa proponit̄ tibi ista
oīs homo ē rome. si cōcedis contra/
tu concedis fūlum non obligatus. **E** male
respondes. si negas illam. tu ne-
gas sequens ex copularia. cum que
libet pars sequatur ex copularia cu-
ius est pars. **S**ecundo sic arguuur.
ponatur tibi q̄ tu respondeas ad fūlum:
et solū respondeas ad a. et sit a. p̄
ma pars principalis huius copularie

qua admissa ppono tibi illam. tu solli
respondes ad a. concedēda ē tanq̄ se-
quens cū sit pars copulatiue. Deinde
ppono tibi illam. tu respōdes ad fal-
sum. si negas. negas sequens cum sit
pars copulatiue. Edē mō arguitur
si dubitas. Si cōcedis: cōtra tu respō-
des ad falsum et non nisi ad a. ergo a
est falsum et p dñs p̄ma pars copula
etue quā cōcedis est falsa. Confirmat:
q: ponatur tibi illa. deus est. t hec co-
pulatiua ē falsa demonstrando illam
copulatiuam tunc vel eam concedis
vel negis. si concedis. ergo cōcedis q
hec ē falsa. t p dñs concedis falsuz. si
negas ergo hec copulatiua est falsa t
etiam deus est igit̄ deus ē. t hec co-
pulatiua est falsa. ¶ Tertio sic argū-
de ppōne disiunctiuam. ponat tibi illa.
sores currit/vel plato disputat. Dein
de pponat tibi illa. sores currit/hec
est imptinē quia nō sequitur ex di-
siunctiuam et extra tempus eam dubit-
tas. igitur nunc debes eam dubitare
qua dubitata ppono tibi illam. plato
disputat. Si dubitas cōtra tu cōcessi
sūt disiunctiuam igitur opz vnam et⁹
partem concedere: sūt non concessisti p
mam. igitur secundam. Si negas; ar-
guitur eodem modo. si concedis. ig t
imperinens dubitandum concedis.
t p dñs male. q autem illa sit imper-
inens patet. quia nō sequitur. sores
currit t plato d. spūtar. t hec ē tibi du-
bia. sores currit ergo plato disputat.
Confirmat: quia ponatur tibi illa. tu
es rome vel homo ē asinus. deinde po-
nat tibi illa. tu es rome. si cōcedis: cō-
cedis sūm imptinē. g male. Edē mō
arguit si dubitas. Si negas. ppono ti-
bi illa. homo ē asin⁹. si negas; negas
sequens. sequitur em̄ tu es rome/vel
homo est asinus. et tu non es rome. g
homo est asinus. si concedis: cōcedis
impossibile propter possibile. g male.
edē mō arguit si dubitas. ¶ Quar-
to sic arguitur. ponatur tibi illa. anti-
christ⁹ est: vel antichrist⁹ currit. Deinde
pponatur illa. antichrist⁹ est; hec

est neganda: quia falsa est et impēti-
nens qua negata propono tibi illam.
antichrist⁹ erit. si concedis: propono
tibi illam. antichrist⁹ est. si negas ne-
gas sequens. sequitur em̄ antichrist⁹
currat ergo antichrist⁹ est. si conce-
dis eam et prius negasti. ergo male.
Edē modo arguitur si dubites. cō-
firmatur de ppōne dependente cadē
te ponatur tibi q si affirmatiue respō-
deas ad primum propositū a me te eē
regem ē tibi propositum et non alter
deinde pono tibi illam. tu non es rex
si concedis: tu affirmatiue respondes
ad primū propositum. t per cōsequēs-
te esse regem est tibi possum. t sic cō-
cedendo illam tu non es rex cōcedis
oppositum possum. ergo male. si negas
negas propositionem quā extra tem-
pus concederes. ergo male. Edē
modo arguitur si dubites. ¶ Quinto
sic. ponatur q sores sit dominus
platonis: si plato non sit seruus eius
t non alter. deinde proponatur tibi il-
la. sores est dominus platonis. si con-
cedis: tunc sores est dominus plato-
nis. sed contra: plato non est seruus
eius. ergo sores non est dñs platonis.
Si autem dicatur q sores non ē do-
minus platonis: igitur plato non est
seruus eius/et per consequens sores
est dominus platonis per possum. Edē
modo arguitur. si eēt in rei veri-
tate q sores essz niger. Deinde ppo-
natur tibi illa. sores est albus qdū
non ponitur tibi aliquid negandum.
qua admissa pponitur tibi illa. sores
est niger. si concedis. adhuc nō pponi-
tur tibi aliquid negandum qua admis-
sa proponitur tibi illa. sores est albus
concedenda est. quia nondum pponi-
tur aliquid negandum tunc preponi-
tur illa. sores est niger si concedis: cō-
cedis h̄riū concessi. si negas: g sores
non est albus. et p dñs est niger. ¶ Cō-
firmat de positione renascenre. ponat
q te negatiue ridere sit tibi possum
qdū est verū t qdū est falsum cadat
et qdū erit verū sit tibi possum. De-

inde pponat tibi illa. tu negatiue respondes. si concedis: tunc te negatiue respondere est falsum. etiamq; his non est tibi possum. et sic concedis si nō obligatus scium esse tale. ergo male. Si negas: ergo te negatiue respondere est verum. et p; q; his te negatiue respondere est tibi possum. et sic tu negas tibi possum. q; male. si dubitas adhuc te negatiue respōdere ē falsum. et per q; his tu non es obligatus. et sic male respondes.

Contra oppositū arguitur per autores obligationū. Pro solutione dubij est aduertendum q; duplex est positio ypothetica seu composta. quedam est per quam ponitur p; positio copularia. et de illa fiunt duo prima argumenta. alia est per quam ponitur propositio disiunctiva: et de illa fiunt tertium argumentum. Pro qua ponuntur tres regule. quarū **C**ontra est. nulla pars disiunctive principalis est sequens ex ipsa disiunctua formaliter. patet: quia a totali disiunctiva ad aliquam suarum partium non valet consequentia. **S**ecunda regula est. quandocumq; disiunctiva est cōposita ex una parte principali simpliciter impossibili: et ex altera possibili: tunc possibilis est sequens ex disiunctua in consequentia necessaria. vi bene sequitur homo currat: vel homo ē asinus ergo homo currat. **C**ontra regula. quando disiunctiva compontur ex aliis partibus: quarū una formaliter sequitur ex alia. tunc illa q; sequitur ex alia est sequens ex disiunctua. Alia vero argumenta procedunt de positione dependente sub qua continentur positio cadens et positio renascens. et dicitur positio dependēs quando aliquid ponitur sub condicōne. positio vero cadens est quando aliqua p; positio cadit et non renascitur: sed positio renascens dicitur quando aliquis propositio cadit et postea renascitur. **C**ontra notatis dicitur ad dubium q;

positio composita et positio dependēs sunt obligationes secundum quas fieri possunt debite responsiones. Ita patebit soluendo argumenta ante op̄ positum. **A**d primum dicunt aliqui q; positum non est admittendum: q; repugnat positioni ratione secunde partis. ipsum tamen admittingendo concedo illam. nichil est michi possum. et cum proponitur illa. omnis homo currat: concedo eam tanq; sequētem. et cum proponitur illa. tu non es obligatus. quis posset negari tamen illā concedo. Et cum arguitur sic. tu concedis falsum non obligatus. ergo male. respōderetur primū posset negari q; ego concedam falsum. secundo pessū negari consequentia. quia ad concedendum falsū me obligat obligatio possibilis. Tertio posset iotum conceidi. **A**d confirmationem concedo positum. et concedo illam. tu non es obligatus. quis posset negari. Iterum concedo illam. omnis homo est romē. **E**t ad argumentum in op̄ positum potest tripliciter responderi sicut prius. **A**d secundam dicitur ab aliquib; q; illa copularia nō est admittenda. quia constituitur ex partibus repugnantibus: tamen videtur posse sustineri q; ipsa sit possibilis. et q; partes non sunt repugnantes. ideo illa copularia admissa concedo illam. ego respondeo ad falsum et etiam illam. ego solum respondeo ad a. et concedo ultra q; a. est talium. si non concederem me concedere q; a sit falsum. et per consequens non concederem illam. ego concedo falsum. et ita nichil inferri potest contra me. **A**d confirmationem dicitur q; illa copularia est neganda. quia secundū p̄mam opinionem loquentem de insolubili. licet ipsa significet omnino taliter esse qualiter est. tamen ipsa significat se esse falsam. ideo est falsa. sed penes secundām opinionem diceatur q; scđa pars non significat solum illā copulariaz esse falsam. sed significat

sicut illam que est alia a se esse falsas
ad sensum illius opinionis. si penes
terram diceat quod secunda pars illius copu-
latue equiualeat vni copulatiue cuius
secunda pars est falsa. id ipsa est falsa. ¶ Ad
terram admittit casum et dubito ista
sortes currit et etiam altam neque enim con-
venies concedere dislunctiua cuius vera
pars est dubitata. et cum dicitur concessa
dislunctiua opus vnam partem ei con-
cedere verum est dummodo non vera pars dubitate
¶ Ad confirmationem concedo positum et
concedo illam tu es rome. nego tamen quod
sit impetrans. ut prius per secundam regu-
lam. ¶ Ad quartam concedo positum
et iterum concedo illam. antixp̄s est et
nego quod sit impetrans: quod sequitur ad
aliā partē dislunctiue. ¶ Ad confirmationem
dicunt aliqui quod nū possumus de-
pendens dez admittit quantumcunque sit pos-
sibilis nisi sub tali conditione quod p̄mū
proponendum stare cū bona responsione
ad ipsum positum: sic autem non est in proponen-
to. id illa positionem non admittit. Ali-
ter tamen dicitur admittendo positum simpliciter
et absolute. et quod proponit illam tu non es
rex. cū illa sit impetrans concedo eam
sicut facerez si nulla obligatio est miti-
chi facta. Et quod arguitur tu concedis
illam. ego possem illam negare tantum
repugnante ea tamen concessa nego quod illa
sit p̄mū propositum a me cū repugnat po-
sitione et bene concessio. ¶ Ad quintam dicitur
quod positum non est admittendū: quod im-
plicat contradictionem. Nam implicat
quod sortes est dñs platonis et quod non est domi-
nus eius; sed ad alium casum concedo
ipsum: et cum proponit illam. sortes est niger.
concedo illam tantum veram et impetrantem.
et cum assumatur concedis illam: nego
illa tantum repugnante. Ad confirmationem
conceditur positum. et cum ponitur illa: tu negative responde nego. et cum
dicis tu negas te negative respondere. ne-
go etiam illud tantum repugnans.

¶ Dubitatur tertio de alijs quatuor speciebus obligationis scilicet deponere/petitione/dubie positiōe

est verum. utrum sunt obligationes h̄e quae
debiti fieri possint responsiones. ¶ Et arguitur
quod non debet depone. nam opponit tibi
illa. aliquid hoc non est rome qua admissa
opponeat tibi ista. oīs hoc est rome. conce-
denda est: quod opponitur deposito. deinde
opponeat tibi illa tu es rome. nega-
da est. quod falsa est ipsiā. deinde oppona
tur tibi illa. tu es hoc. si negas negas
verū latitans. g male. si concedis ppo-
nit tibi illa tu es rome. si concedis eā
cū prius negaueris male resides. si ne-
gas et sequitur ex concessione g male. sequit
ur ei oīs hoc est rome. tu es hoc. g tu es
rome. Confirmatur. quod si negas illā tu es
hoc tu es. et si tu es. tu es hoc. g male ne-
gas te esse hominem. ¶ Secundo arguitur de pe-
titione absoluta. peto te concedere ho-
minem ēē equum quo admisso tantum pos-
sibili ppono tibi illā. hoc est asinus. si
concedis concedis impossibile simili-
citer. g male resides. si negas agis con-
tra petitum. Confirmatur: quod si negas ho-
minem ēē asinum. g tu concedis te negare
hominem ēē asinum. et p̄ dñs negas te con-
cedere hominem ēē asinum. quod est con-
tra petitum. ¶ Tertio sic. peto te conces-
dere hominem ēē asinum. Deinde ppono
tibi illā. tu concedis hominem ēē alinum.
si concedis concedis falsū quod non fuit
petitum a te concedere. ergo male. si
negas vel dubitas. g erit negas vel du-
bitas contra petitum obligatio. g male.
Confirmatur: quia peto te concedere
vnu solu quo admisso ppono tibi ista
deus est: qua concessa tantum necessaria
simpliciter ppono illam. aliquid est. si
negas negas sequens ex beneficio cū
bene sequatur. deo ē. g aliquid est. Si con-
cedis cū concesseris p̄mā tamen concessisti
plura. et p̄ dñs fecisti p̄tra petitum. ¶ Ar-
guitur quarto. sit tibi dubitatio dubitatiue
respondere. tunc pponitur tibi ista
te dubitante respondere. Si concedis
istam non est tibi dubitum dubitatiue
respondere: et sic agis contra obliga-
tionem. Si dubitatis queritur utrum
dubitatis te dubitatiue respondere. Si
dicas quod non. ergo male dubitatiue res-

spondes. **S**ic agitur similiter. **C**onfirmat. q: dubium sit tibi hoc solū sc̄e te responderet: sic pponit tibi illa tu respondeas op̄ q: s̄m obligationem tu dubites/quo facio pponit tibi ista. antīxps erit. si cōcedis vel negas agis p̄tra obligationē. Si dubitas nō solū vñi dubitas. **C**onfirma q: sit verū te concedere p̄mū ppositum si cōcedis p̄tra obligationē. si negas nō est verū te cōcedere p̄mū ppositum. Et s̄lī dī si dubites. **I**n oppositū argē p̄ autores obligationū. **P**ro solutio ne dubiū est aduertendū q: depō ē p̄fixio alicui enūciabili ad sustinendū ip̄m negatiue. **P**ro qua ponūt due regle. **P**rima est. oē depositū infra ips obligatiōis sub forma depositi p̄positū sc̄iū esse tale est negādū. **S**e cūda regula. oē oppositū depositi et oē sequens ad ip̄mi sc̄itum esse tale ē con cedendū infra ips obligatiōis. aliter opposita essent concedenda infra ips obligatiōis. Sed petitio est obligatio obligans aliquē ad aliquē actum exercendi supr̄ obligatum expressus in ip̄o enūciabili. sicut peto te cōcede re hoīem esse romie. et differt a positio ne. q: petitio obligat ad actuū. positio vero ad habitū. vt satis dictū est. **P**etitionā aut̄ quedā est absoluta et quēdā respectua. qd aut̄ sit dubiū positio et sic verū satis dictū est. Ido dī ad du biū q: ille minores sp̄es obligatiōis sunt bene assignate: et s̄m eas possūt fieri r̄missiones debite. vt patet soluēdo argumenta aī oppositū. **A**d primam rōnē admittēdo depōnē. et cū pponit illa. tu es romē: nego eā. et s̄lī istā tu es hō. q: repugnās est oppositio de posti et bñ pcesso. et sic p̄z q: vna ppō vno loco proposita est concedenda et alio loco proposita est neganda. Ad cō

firmationem nego illā: s̄z nego q: ego sum hō. q: repugnat sequēti ex oppo sito depositi. **A**d sc̄az admittēdo peri tum: l̄ dicant aliqui q: petitio nō ē ad mittenda. et cū pponit illa. hō ē asin⁹ nego eā. et cū dī q: ego facio p̄ petitū. nego: q: petitū est ista. nego hoīem eē asin⁹. et nullā repugnantez pcedo: q: l̄ negem hoīem eē asin⁹. tñ nō pcedo me negare hoīem eē asin⁹. t̄ p̄uis ll̄ lud pcederē adhuc nō pcederē repugnans petitio. q: iste nō repugnant cō cedo hoīez esse asin⁹: supposito q: ma le respōderez. **A**d cōfirmationē negatur q: ego pcedā me negare hoīem eē asin⁹. q: tunc agerē p̄ petitū. **A**d ter tam cōcedo illam ego cōcedo hoīem eē asin⁹. nego pñam qua inferē q: ego cōcedo falsum: q: l̄ illa sit falsa. hō ē asin⁹ quā ego nō pcedo. t̄ illa est vñia ego pcedo hoīem eē asin⁹. quā ego concedo. **A**d cōfirmationē dī ad mittendo petitionē. et cōcedo illā de⁹ est p̄mo loco ppositā. et s̄lī illā aliqd̄ est tanq̄ sequentē. et nego q: ego pces serim priorem et posteriorem: q: hoc repugnat petitio. **A**d quartā dī ad missō q: sit michi dubiū me dubitatue r̄ fidere cū pponit illā. tu dubitatue r̄ndes dubito cā: et pcedo me dubitare: nō t̄ pcedo me dubitatue r̄nde re s̄z solū dubito. **A**d cōfirmationem dubito primū michi propositū. et cum pponit illa. antīxps erit: dubito illaz nō t̄ pcedo q: illā dubitē. **A**d quītā dī admittendo obligationē. et cū pponit illa. tu nō loqueris. pcedo illā et ne go pñam qua inferē q: ego loquor: q: ego nō cōcedo me cā pcedere. vt pos set dici in illo casu q: ego illā nō dubitarem. et in sic dubitādo ego nō loqrer **A**d cōfirmationē pcedo obligatiōez et cū pponitur illa. nō ē verū te pcedere p̄mū ppositū. pcedo illā. et cū dī q: ago p̄ obligationē: nego pñam. q: nō concedo me illā concedere.

Ad rōes p̄cipales cōclusiōis ante oppositū. Ad p̄mam.

